

**LES DUES CARES DE
L'ADOPCIÓ,**

LA KAFALA

I L'ISLAM

PSEUDÒNIM: PANDORA

DEDICATÒRIA

Per la meva mare que m'ajuda fins veure'm feliç, que no descansa fins veure'm que estic bé, que es preocupa i m'ajuda en tot el que pot, que és incondicional i única.

Gràcies, mama.

AGRAÏMENTS

Vull donar les gràcies a la meva tutora, perquè sense ella no hagués pogut elaborar un treball tan extens com aquest, per ajudar-me a fer tot l'impossible a possible, per la seva disponibilitat, per els consells i sobre tot per animar-me.

També vull donar les gràcies a l'associació IMA, especialment a la Sara, per dedicar-me el seu temps i ajudar-me a respondre totes les preguntes i assolir tots els coneixements.

A totes les famílies entrevistades, per dedicar-me temps, per explicar-me les seves boniques experiències i aconseguir aventurar-me en elles fins plorar d'emoció.

A la meva família, sobre tot al meu pare, la meva àvia i a l'espòs de la meva tieta que sense ells no hagués tingut la idea de fer aquest treball.

CITA INTRODUCTÒRIA

"No és la carn i la sang, sinó el cor, el que ens fa pares i fills"

Friedrich Schiller

ÍNDEX

0. INTRODUCCIÓ	1
1. HISTORIA SOBRE L'ADOPCIÓ	2
1.1 L'ADOPCIÓ A ESPANYA	2
1.2 L'ADOPCIÓ AL MARROC.....	5
2. ADOPCIONS I ACOLLIMENT	7
2.1 ADOPCIÓ.....	7
2.2 ACOLLIMENT.....	8
2.3 TIPUS D'ACOLLIMENT	9
2.4 MODELITATS DE L'ADOPCIÓ	9
2.4.2 TRÀMITS	11
2.4.3 CONTINGUT DE LA SOL-LICITUD D'ADOPCIÓ.....	12
2.4.4 PROCESSOS QUE COMPORTA L'ADOPCIÓ.....	13
2.4.5 PROCEDIMENT D'ADOPCIÓ A CATALUNYA	13
2.4.6 ADOPCIÓ INTERNACIONAL.....	14
2.4.7 EVOLUCIÓ SOL-LICITUDS.....	15
2.4.8 DIFERÈNCIA ENTRE ADOPCIÓ NACIONAL I INTERNACIONAL.....	16
2.5 DEMANDA DE L'ADOPCIÓ	17
2.6 TIPUS DE FAMÍLIA.....	19
3. RELIGIÓ.....	22
3.1 QUÈ DIU LA BÍBLIA SOBRE L'ADOPCIÓ?	22
3.3 MOISÈS A L'ISLAM	28
4. KAFALA.....	29
4. 1 QUI POT FER UNA KAFALA AL MARROC?	31

4.2	EL COST D'UNA <i>KAFALA</i> AL MARROC	32
4.3	TEMPS I VIATGE	33
5.	ASSOCIACIONS	35
5.1	L'associació de famílies "Amics dels Infants del Marroc" (IMA)	35
6.	LA DONA MUSULMANA	38
6.1	MARES MARGINADES DE LA SOCIETAT	39
6.1.1	MARGINADA PER LA FAMÍLIA - NAJIA ÉS-SHYMY	40
6.1.2	LA MINUSVALIDESA I LA VIOLACIÓ - FÀTIMA.....	40
6.1.3	LA POBRESA - HAFIDA.....	41
7.	LLEGENDES I MITES ÀRABS	43
7.1	ELS NENS ADORMITS.....	43
7.2	LA TACA MONGLOIDE	44
7.3	<i>AICHA KANDISHA</i>	45
7.4	ELS GENIS DE LA LLUM	46
8.	MATERNTITAT SUBROGRADA	47
8.2	IOLANDA ÀNGELS.....	48
9.	ELS FRACASSOS DE L'ADOPCIÓ	49
9.1	L'ADOPCIÓ DESPRÈS DE LA MORT D'UN FILL.....	49
10.	NENS ROBATS.....	55
10.1	TESTIMONI MARIA LABARGA	56
1.	BLOC PRÀCTIC	60
1.1	ENTREVISTA A ASSOCIACIONS.....	60
	Entrevista IMA (Associació d'amics del Marroc).....	60
2.	ASSOCIACIÓ DEL MARROC (ASSOCIATION AL IHSSANE)	64
3.	ENTREVISTA AMB JAMILA JOUDAR (ADVOCADA)	67

4. ENTREVISTES A PARES AMB UN FILL ADOPTIU I UN ACOLLIMENT- GABRIELA.....	69
5. ENTRVISTA A PARES AMB ACOLLIMENT (ALGÈRIA) – FAMÍLIA GAMISSANS	74
6. ENTREVISTA A PARES AMB FILLS KAFALATS – MERCÈ CARRERA	78
7. ENTREVISTA A PARES AMB FILLS KAFALATS – ESTER I JORDI	83
8. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS – FATNA MAROUF	88
9. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS – BENAÏSSA REZZOUM	91
10. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS (ALGÈRIA) - MEHDI DOUSSAIN	93
11. ENQUESTA.....	95
12. RESULTATS	101
13. CONCLUSIONS	110
WEBGRAFÍA.....	111
BIBLIOGRAFÍA.....	115
ANNEXOS.....	116
ANNEX I : SOL-LICITUD ACOLLIMENT I ADOPCIÓ	117
ANNEX II : SOL-LICITUD D'ADOPCIÓ INTERNACIONAL.....	119
ANNEX IV : LLEI NO 15-01 DE GUARDA (KAFALA) DE MENORS ABANDONATS 123	
ANNEX V : ENTREVISTA A PARES AMB FILLS <i>KAFALATS</i>	135
ANNEX VI: ENTREVISTA A ASSOCIACIONS	137
ANNEX VII: ENTREVISTA A FILLS KAFALATS	138

0. INTRODUCCIÓ

Des del principi ja sabia que volia enfocar el meu treball sobre algun tema relacionat amb el món del dret, una de les meves motivacions. I vaig decantar-me per l'adopció, un tema molt extens amb pros i contres i volia aprofundir-ne més el tema enfocant-lo a la religió musulmana.

Al principi només volia fer el treball sobre l'adopció i el tràmits, fins que el meu pare em va explicar que ell havia estat d'acolliment i a partir d'allà em vaig començar a fer preguntes del perquè no una adopció. Vaig descobrir que la meva àvia era adoptada i l'espòs de la meva tieta igual.

Cal destacar que el meu treball està dividit en dues parts: el bloc teòric i el pràctic, una part es basa en l'adopció nacional i internacional i tots els tràmits, per altra banda, l'enfoco a l'Islam i la cultura musulmana. En el bloc del pràctic s'enfocarà a entrevistes a persones adoptades i a pares adoptius amb la *Kafala*, també a grans associacions de la *Kafala a Catalunya* i el Marroc.

Els objectius que es volen assolir són aprofundir sobre l'adopció en general. Descobrir què és la *Kafala* i investigar sobre els fracassos de l'adopció, el cantó negre, se'n podria dir.

1. HISTORIA SOBRE L'ADOPCIÓ

1.1 L'ADOPCIÓ A ESPANYA

Al llarg de la història sempre han existit les adopcions. Moisès va ser un dels primers nens adoptats dels que tenim referència. Des de llavors fins als nostres dies el context en què s'han donat és molt diferent. Fins fa relativament pocs anys l'adopció era considerada un assumpte que s'havia d'ocultar pel bé de l'infant i dels pares i es mantenia en secret. No obstant això, avui dia se sap que això és un greu error ja que és origen de seriosos conflictes personals i familiars i, per tant, és primordial que els pares comuniquin al seu fill la seva condició d'adoptat.

L'adopció es regula legalment, aquesta es duia a terme de manera informal, quan un nen quedava L'abandonat o orfe, algun familiar o persona de l'entorn es feia càrrec d'ell i l'incorporava a la seva família.

A Mesopotàmia ja es regulava l'adopció dels nens. Grècia i Roma també van ser dues civilitzacions en què s'adoptava. Els romans van crear les primeres cases d'acolliment d'orfes.

La paraula adopció no significava el mateix en aquella època. Els grecs, quan volien desprendre's d'un fill, deixaven el nen dins d'un cabàs. A Roma per exemple existeix la llegenda de la lloba Capitolina.

IMATGE: LLOBA CAPITOLINA

Espanya no s'ha mantingut al marge de les adopcions. Durant l'Edat Mitjana, es creia que adoptar era un privilegi.

A finals del segle XIX sortien anuncis als diaris en els que es buscaven pares adoptius.

La Guerra Civil va obligar a adoptar segons els criteris polítics i ideològics. Molts nens durant la guerra van ser donats en adopció ja que molts pares, republicans o franquistes van morir durant el conflicte.

La postguerra també va ser un període convuls en la història de l'adopció a Espanya. El país va entrar en una fase en la qual s'adoptava massivament. El 1940, Franco va promulgar una llei en què la pàtria potestat dels nens que estaven a Centres d'Auxili Social passava automàticament a l'Estat.

IMATGE : Centre d'Auxili Social

Això va comportar que moltes mares que estaven a presons mai poguessin recuperar els propis fills.

El Codi Civil ha estat modificat en matèria d'adopció en els anys 1958, 1970, 1974, 1981 i 1987. La primera modificació va ser una de les més importants fins ara. Es va classificar l'adopció en dues categories: la plena i la menys plena.

La plena és la més semblant a l'actual, es a dir, s'assoleix mitjançant una resolució judicial. La menys plena significava una relació de parentesc mínima entre l'adoptat i la família que volia fer-se càrrec d'aquest nen.

La llei de 1970 va repercutir en l'adopció menys plena, que va passar a denominar-se adopció simple. En aquest cas, l'adoptat queda equiparat a un fill legítim i també pot rebre l'herència dels seus "nous" pares.

La llei del 13 de maig del 1981 va ser un gran avenç. Va equiparar els fills adoptats als fills naturals i va integrar els nens en la família adoptant.

La llei vigent a Espanya és la 21/1987 de l'11 de novembre. Aquesta té set principis bàsics:

- Ajudar la família d'origen
- La tutela assistencial
- La guarda legal
- L'acolliment familiar
- L'adopció
- L'adopció internacional
- Els menors com a subjecte i no com a objecte.

A més, per primer cop apareix la llei de regulació de l'adopció per part d'organismes públics.

La Llei Orgànica 1/1996 del 15 de gener de Protecció Jurídica del Menor exigeix la idoneïtat dels adoptants. Algunes de les característiques que han de demostrar els que vulguin adoptar són: tenir més de 25 anys, haver presentat la sol·licitud al Registre d'Adopcions, que existeixin motivacions i actitud adequades per l'adopció, reunir un cert nivell econòmic, etc. Els matrimonis homosexuals poden adoptar a Espanya des de l'any 2005.

Amb el temps, l'adopció s'ha anat entenent amb més naturalitat. Inicialment, era com una fórmula substitutiva de la maternitat i de la paternitat. Avui, hi ha moltes maneres de viure l'adopció.

1.2 L'ADOPCIÓ AL MARROC

Marroc, com molts altres països musulmans, no permet l'adopció. Per aquest motiu només accepta que els nens abandonats o orfes siguin tutelats. A diferència de l'adopció la llei marroquina assenyala 15-01 no dona dret a filiació ni a l'herència.

La *Kafala* es defineix com: Acció humanitària que consisteix en l'acolliment en una família d'un menor indigent, per tal d'educar-lo i d'ocupar-se d'ell material i moralment com si fos el seu propi fill, sense que això produeixi efectes sobre la seva filiació.

La característica principal de la institució de la *Kafala* és la de no produir efectes de filiació entre el menor i la persona que el pren a càrrec, de manera que aquell, mai trenca els seus vincles amb la seva família d'origen.

Tradicionalment els familiars més rics podien mantenir els fills de parents més pobres mitjançant aquest sistema. Era freqüent que una vídua deixés els seus fills en *Kafala* a un parent home perquè els mantingués i eduqués, fins i tot, a institucions religioses, ja que la *Kafala* no tenia un cap adoptiu.

Aquesta forma jurídica és diferent en cada un dels països islàmics depenent de com s'interpreti la xaria ⁽¹⁾ o de com s'adapti a la situació social real del país. Existeixen països on la religió predominant és la musulmana i no existeix aquesta figura sinó la de l'adopció, a causa de la influència rebuda dels països europeus durant l'època de les colonitzacions.

IMATGE: XARIA

¹ Xaria: significa (camí a seguir) és la llei canònica de l'islam que regula el conjunt d'activitats públiques i privades de tot fidel musulmà.

² Mudawana: és el codi de família de Marroc. Aquest codi està basat en la Escola Maliki i el sunnisme, ha estat elogiat per activistes de drets humans per la seva reforma social i religiosa.

La figura de la kafala al Marroc , regulada per la Mudawana ⁽²⁾ que va ser modificada el 2002, i té com a finalitat protegir els menors que es troben en situació de desemparament i hi també la figura de la tutela dativa .

La tutela dativa (similar a una tutela) es constitueix judicialment i dóna la representació legal d'un menor a la persona que nomena el jutge.

L'aplicació d'aquestes figures jurídiques és la que sol·liciten les persones estrangeres i, en concret, les de nacionalitat espanyola.

Marroc és un dels pocs països islàmics on s'aplica la *Kafala* que permet l'adopció per part d'estrangers, juntament amb Algèria i Pakistan (tot i que és pràcticament impossible en aquests països sense tenir ascendents d'aquesta nacionalitat), mentre que la majoria no permeten que surtin els nens del país.

IMATGE: BANDERA DEL MARROC

La *Kafala* al Marroc per part de famílies d'origen espanyol es remunta a 1998, principalment famílies de Catalunya i Andalusia, tot i que ara han tramitat *Kafalas* famílies de moltes altres comunitats autònomes.

2. ADOPCIONS I ACOLLIMENT

2.1 ADOPCIÓ

L'adopció igual que l'acolliment són mesures per protegir l'infant. L'adopció a diferència de l'acolliment és un procés legal, social i psicològic pel qual un infant s'integra en una família diferent d'aquella on ha nascut.

L'adopció es una mesura de protecció per a l'infant que es troba en una situació de desemparament i necessita una altra família que li pugui donar estabilitat a l'infant , tot el que un infant necessita per créixer i desenvolupar-se com a persona.

El procés d'adopció inclou diferents aspectes: jurídic, social, psicològic i educatiu.

A tot arreu, però, quan hi ha adopcions, calen sentiments i algunes persones adultes honestes en disposició, perquè, per part dels infants i dels adolescents vulnerables i/ o en situació de risc, quan els menors són mínimament conscients de la seva situació de ben segur que hi és.

Això que aparentment és tan senzill i tan humà és complicat, entre d'altres raons, perquè no només es tracta d'estimar una criatura afillada i de viure l'amor i l'honestedat i la bona fe amb ella, a més de fer-se'n càrrec i de mantenir-la, es tracta d'educar-la, d'acompanyar-la mentre creix, mentre desenvolupa les seves capacitats, mentre viu i aprèn a viure. Això justament és el que es fa amb els fills biològics. Però els infants que s'adopten, no pas per casualitat, tenen una història prèvia que les ha portades a ser objecte d'adopció i no és un camí de flors i violes. Sinó que porten darrera això una "maleta carregada".

En les adopcions, s'hi sumen dos aspectes fonamentals: la necessitat i la voluntat. D'una banda i el més important, la necessitat dels infants de tenir pares, de tenir algun tipus de família, de referència segura, estable, que els pugui proporcionar tranquil·litat, serenor, escalf i, sobretot, amor. D'altra banda, també hi ha la necessitat de les persones adultes de ser mares o pares, així que com la necessitat d'altres criatures de tenir germans o germanes.

A vegades, la necessitat és molt difusa, ja que hi ha casos on la família només té un fill o una filla i es plantegen adoptar per tal que el fill biològic no estigui tan sol o no sigui consentit.

Tot i que en la majoria dels casos l'infant adoptat és molt ben rebut pels fills o les filles biològiques, de vegades plantejar l'adopció com a companyia, és una mica difícil, ja que l'infant adoptat s'ha de sentir protagonista, integrat, no una excusa per procurar la felicitat d'una altra persona.

Quan es parla de voluntat de l'infant, quan un infant es troba vivint en un orfenat o en un centre residencial, segons les circumstàncies i els països, sol ser cert que vol ser adoptat i tenir una família, però això no es així sempre. A vegades els infants reben visites de les famílies biològiques, i això fa que es mantingui un vincle afectiu. Dintre d'això hi ha legislacions en les quals s'especifica quina es l'edat per poder decidir sobre aquesta circumstància, a Catalunya, als dotze anys.

IMATGE: FAMÍLIA ADOPTIVA

2.2 ACOLLIMENT

Per una altra banda, existeix l'acolliment familiar que és una forma d'ajudar i protegir els infants (des de nadons fins els 18 anys) que estan passant per una situació familiar difícil i que han de viure lluny de la seva família, o que a seva família no els vol i els acull una altra família. És un acolliment temporal per poder oferir a aquests infants un entorn molt millor per poder-se desenvolupar i créixer fins que la seva família biològica ja hagi resolt els seus problemes i pugui tornar a ocupar-se d'ells.

La família que acull l'infant cobra un tant per manutenció. Els infants, encara que estiguin amb una altra família, tenen tot el dret a veure la seva família biològica cada dues setmanes. No es perd mai el vincle familiar durant l'acolliment.

2.3 TIPUS D'ACOLLIMENT

Hi ha varis tipus d'acolliments:

1. Acolliment d'urgència i diagnòstic: és un acolliment que permet que l'infant visqui amb una família mentre s'està cercant les circumstàncies per separar-lo de la seva família.
2. De curta durada: La família acull l'infant amb la finalitat de tornar-lo a la seva família al cap d'uns sis mesos.
3. De llarga durada: S'acull el nen, mentre que la seva família resol els seus problemes. Durada de més de dos anys.
4. De caps de setmana i vacances: L'infant major de nou anys, que està en un centre residencial, conviu amb una família durant els caps de setmana o vacances escolars.
5. En unitats convencionals d'acció educativa: dirigit a infants o adolescents, amb necessitats educatives especials, malalties...
6. El permanent: L'infant està permanent amb la família, però la família biològica té dret de veure'l amb un acord firmat.

2.4 MODELITATS DE L'ADOPCIÓ

Dins de l'adopció es poden distingir diferents modalitats, una d'elles és la adopció tradicional, que avui en dia a Espanya només està contemplada com tradicional o tancada, és a dir, una adopció que segons l'article 178.1 del Codi Civil "produeix l'extinció dels vincles jurídics entre l'adoptat i la seva família anterior ". Llavors quan l'adopció, un cop constituïda per resolució judicial, equival a una filiació biològica, és a dir, que produeix els mateixos efectes que aquesta, és irrevocable i trenca tots els

vincles amb la família biològica de l'adoptat. D'aquesta manera, no hi ha contacte entre famílies i no es comparteix cap informació.

D'altra banda, en l'adopció oberta, els pares adoptius podran conèixer els pares biològics, mantenir contacte amb ells, compartir les seves identitats, o intercanviar informació. Segons com decideixin fer-ho, poden establir una relació més estreta i constant durant la vida del menor o podran simplement conèixer abans de l'adopció, amb un contacte posterior menor o, fins i tot, sense cap contacte futur.

En l'adopció oberta, la família adoptiva té contacte amb la família biològica, això no vol dir que aquesta tingui cap dret legal sobre el nen.

Per altra banda, existeix l'adopció nacional i internacional.

2.4.1 ADOPCIÓ NACIONAL

Una altra modalitat és l'adopció nacional, per mitjà de la qual s'adopten nens institucionalitzats en el propi país. Els menors que són susceptibles de ser adoptats a nivell nacional són els procedents de famílies immigrants amb recursos limitats, per la qual cosa solen ser d'altres races.

En aquests moments, a Catalunya, s'aplica la Resolució BSF/1871/2011, del 19 de juliol de suspensió transitòria dels processos de valoració per a l'adopció de menors de Catalunya, atès que el nombre de famílies valorades positivament i, per tant, inscrites al Registre de famílies, supera amb escreix el nombre d'acolliments de l'any anterior.

La legislació per la qual es regeix el procés de l'adopció és la següent: Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família. Aquesta legislació estableix en l'article 235 punt 30 els requisits que han de complir les persones que desitgen adoptar:

- Estar en ple exercici dels drets civils.
- Ésser major de vint-i-cinc anys i tenir com a mínim catorze anys més que la persona adoptada.
- Només s'admet l'adopció per a més d'una persona en el cas dels cònjuges o de les parelles que conviuen amb caràcter estable. En aquests casos, n'hi ha prou que una de les persones hagi complert vint-i-cinc anys.

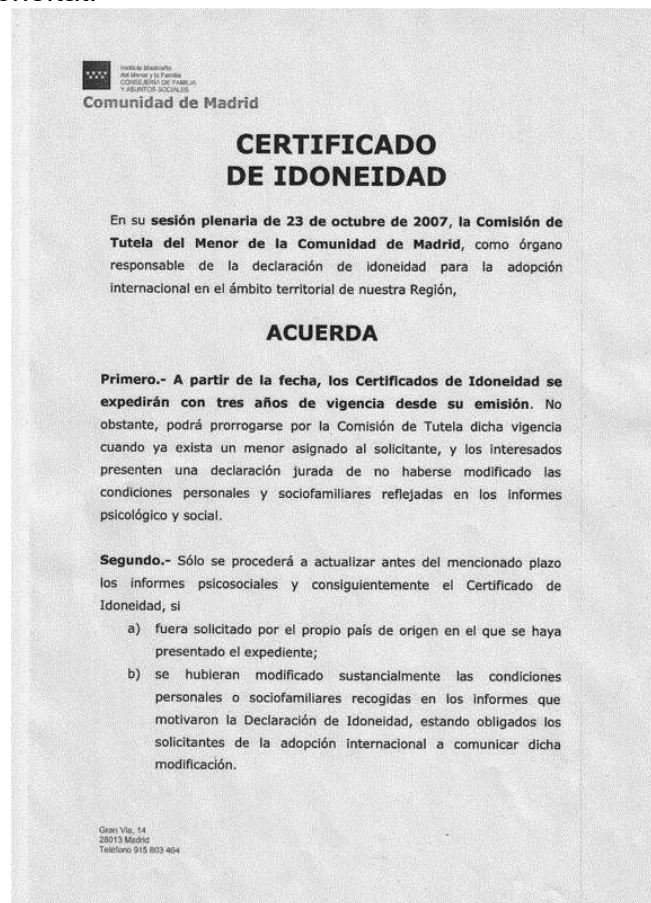
2.4.2 TRÀMITS

El primer pas per adoptar és dirigir-se a l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció (ICCA) o qualsevol delegació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Els documents que es necessiten per fer la sol·licitud són els següents: es demana les dades personals i familiars de la persona o parella interessada, els motius de l'adopció, el país on es vol adoptar, quina ECAI² (Entitat Col·laboradora d'Adopció Internacional) tramitarà l'expedient, si s'escau, i les preferències pel que fa al possible fill: edat desitjada, si s'accepten grups de germans.

Juntament amb la sol·licitud, s'ha d'incloure la documentació que acrediti la situació penal i on està empadronada la persona o parella.

Tota aquesta sol·licitud s'ha de lliurar al registre, on el segellen. Allà se sabrà quin equip els hi farà l'informe psicosocial, que és un document imprescindible per obtenir el Certificat d'Idoneïtat.

² Entitat Col·laboradora d'Adopció Internacional: és una organització acreditada tant per les comunitats autònomes espanyoles com pel país d'origen per a tràmits d'adopció

2.4.3 CONTINGUT DE LA SOL·LICITUD D'ADOPCIÓ

A continuació és presenta el contingut per dur a terme la sol·licitud de l'adopció

1. Dades personals de la persona o persones que sol·liciten l'adopció
 - Nom i cognom (tal com són escrits DNI)
 - Número de DNI
 - Data de naixement
 - Estat civil
 - Estudis
 - Professió
 - Telèfon de la feina

2. Domicili del/s sol·licitant/s
 - Adreça
 - Població
 - Codi Postal
 - Comarca o província
 - Telèfon

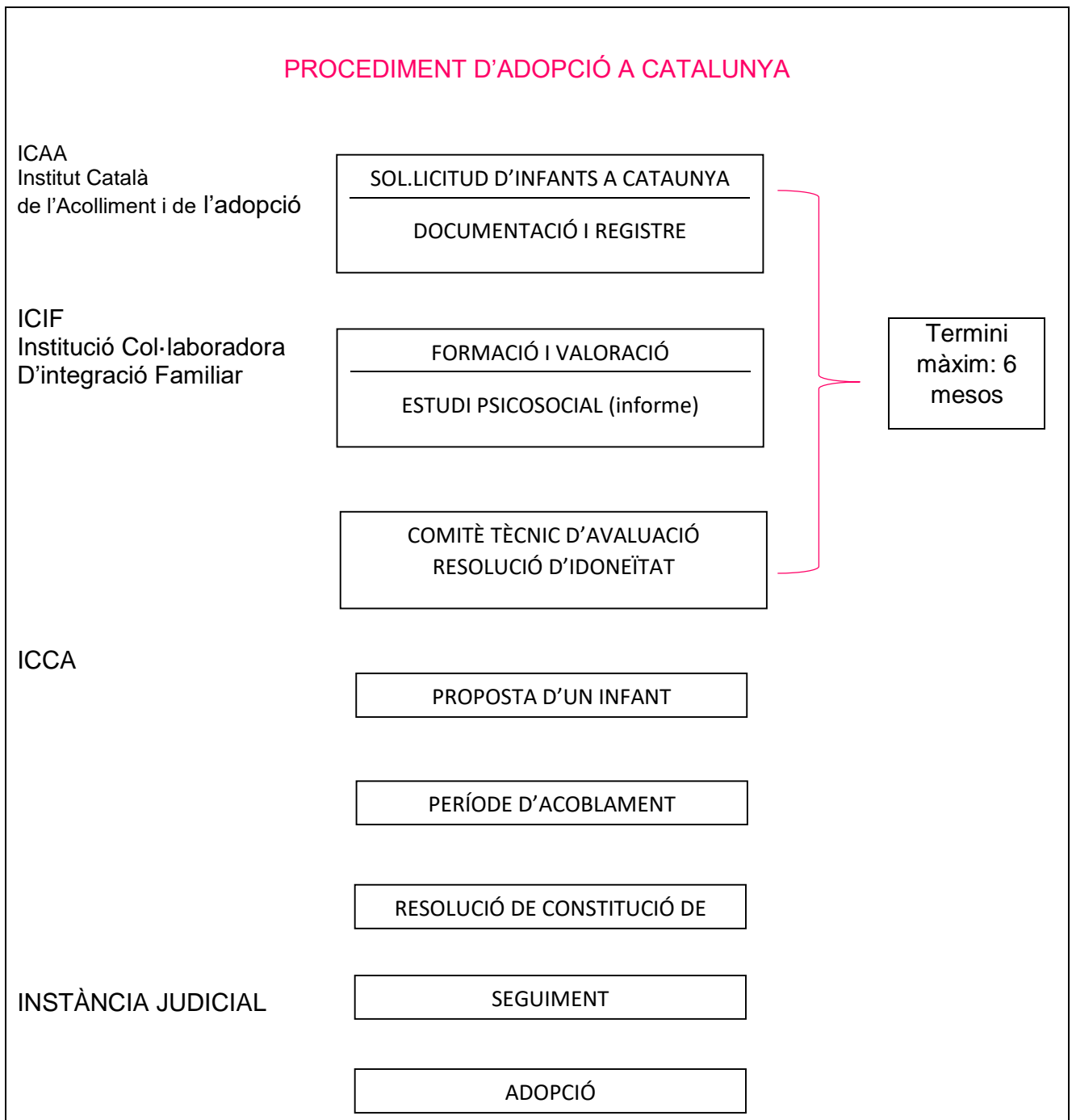
3. Situació familiar
 - Anys de convivència en cas de parella
 - Nombre de fills propis o adoptants

4. Motius de l'adopció

5. Dades de l'infant
 - Franja d'edat preferida
 - Si s'acceptarien germans i quants
 - Si s'ha assistit en alguna reunió informativa i quan.

2.4.4 PROCESSOS QUE COMPORTA L'ADOPCIÓ

Els procediments que estableixen les administracions són recorreguts institucionals i legals pel qual tramiten les persones adultes que constitueixen allò de “com es fa per adoptar” a Catalunya.

2.4.5 ADOPCIÓ INTERNACIONAL

En l'adopció internacional els països desenvolupats estableixen acords amb països pobres. Els adoptants han d'anar al país d'origen del nen per acollir-lo i formalitzar els tràmits de l'adopció.

L'adopció internacional és un tipus mitjançant el qual una persona individualment, una parella, o legalment casada, heterosexual o homosexual, segons legislació dels diferents països, es converteixen en els pares / mares legals i permanents d'un nen o nena nascut en un altre país.

Els candidats a adopció internacional han de complir una sèrie de requisits legals per dur a terme l'adopció, tant al seu país de residència i com al país d'origen del nen o nena.

Les lleis de diversos països varien en la seva voluntat de permetre adopcions internacionals. Alguns països, com ara la Xina i Corea, tenen regles i procediments relativament establerts per a les adopcions internacionals, mentre que altres països la prohibeixen.

Alguns països, com és el cas de moltes nacions africanes, han ampliat els requisits de la residència per als pares adoptius, com a efecte d'eliminar la majoria de les adopcions internacionals. Malawi, per exemple, requereix la residència excepte en casos especials.

Els requisits necessaris per començar el procés de l'adopció internacional poden variar depenent del país dels pares adoptius. Normalment, en gairebé tots els casos, es requerirà una avaluació dels futurs pares que acrediti la seva idoneïtat per adoptar.

IMATGE: BOLA DEL MÓN

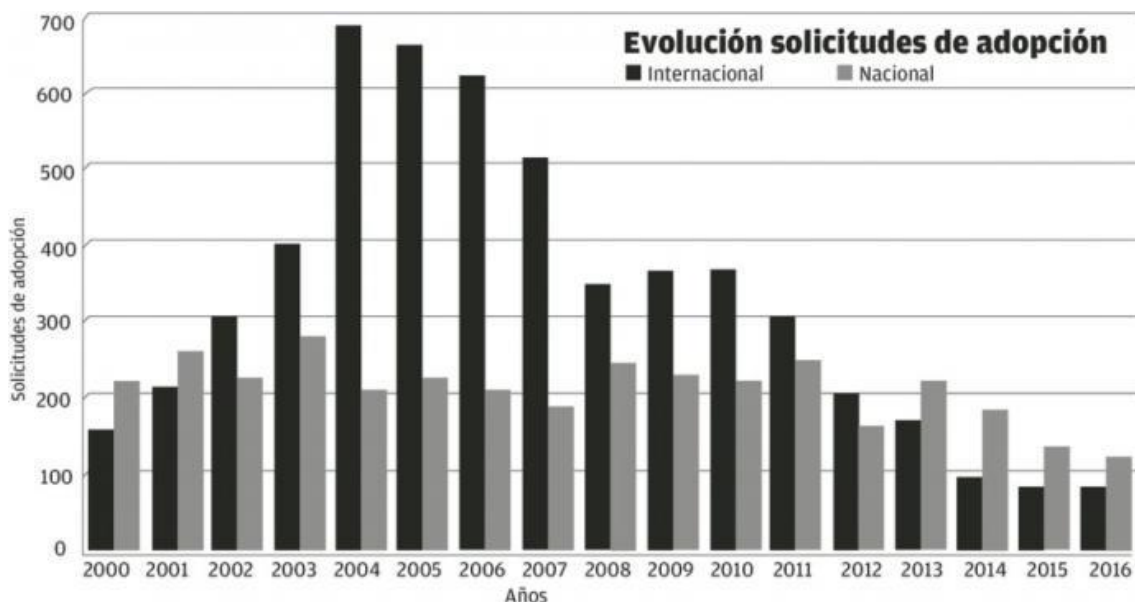
2.4.6 PROCÉS DE LA IDONEÏTAT

Aquest procés consisteix en un tipus de test que avalua aspectes psicosocials, familiars, d'entorn i context als quals s'adaptarà el menor adoptat, de suficiència econòmica. El país d'origen de nens i nenes generalment volen assegurar-se que els seus menors tindran garanties de desenvolupament en un entorn adequat.

Existeixen agències especialitzades estatals o privades que s'encarreguen de tot el procés. En alguns països, com Bèlgica, l'aprovació es pot rebre només d'una agència estatal, mentre que en altres casos, poden ser obtinguts d'una agència d'adopció privada.

Depenent del país, els pares poden fer més d'un viatge per acabar el procés legal. Això comporta molt diners.

2.4.7 EVOLUCIÓ SOL·LICITUDS

GRÀFICA EVOLUCIÓ DE LES ADOPCIONS

En els últims deu anys s'han desplomat les adopcions internacionals des d'Espanya. El 2012 es van registrar 1.669, 900 menys que un any abans i 3.872 menys que el 2004. Els temps d'espera s'han allargat des dels deu mesos fins als vuit anys.

El cost de les gestions supera els 8.000 euros i els papers caduquen cada tres anys

A més hi ha un problema d'oferta i demanda. En resum, hi ha més pares que volen adoptar que nens adoptables.

A la Comunitat Valenciana l'any 2014 es van registrar per primer cop més adopcions nacionals (88) que internacionals (48) .

L'any 2000 hi va haver 68 nacionals i 438 internacionals. A Madrid i Catalunya segueixen manant les adopcions a l'estranger.

L'any 2004 l'Estat espanyol va ocupar en el rànquing d'adopcions internacionals la posició número dos per sota dels Estats Units. És el que es va denominar com a "boom" de l'adopció.

La Conselleria d'Afers Socials de Madrid va registrar 45 adopcions nacionals el 2013 i 275 internacionals, 566 menys que fa deu anys. El departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya va signar 84 adopcions de nens catalans i 504 internacionals.

2.4.8 DIFERÈNCIA ENTRE ADOPCIÓ NACIONAL I INTERNACIONAL

ADOPCIÓ NACIONAL		ADOPCIÓ INTERNACIONAL
COST	Gratis	Costos derivats a la gestió, el viatge, la estada en el país on s'adopta
TEMPS D'ESPERA	Relativament llarg	Relativament curt
EDAT DELS NENS ADOPTABLES	Pocs bebès i nens/es petits en adopció	Mes possibilitats de adoptar un nen/a o nen/a petit.
QUI DECIDEIX ADOPTAR	Jutge espanyol	Jutge del país on s'adopta
ON ES DESAROLLA L'ADOPCIÓ	En un territori i entorn conegut	Entorn desconegut, on pot influir aspectes multirracials y multiculturals
DRET	Dret espanyol	Dret al país on s'adopta

2.5 DEMANDA DE L'ADOPCIÓ

La demanda d'adopció sempre arriba gairebé amb els casos d'infertilitat o d'esterilitat, carregada de fortes emocions, acompanyada de profunds sentiments de frustració d'impotència, de desesperació i de ràbia.

Aquets sentiments tan forts impedeixen que la família pugui pensar en res més que no sigui la satisfacció.

Aquesta demanda també arriba plena d'esperança i il·lusió davant la perspectiva d'obtenir allò tan i tan esperat, un infant. Ja que aquest omplirà el buit que té la família i els hi donarà la immensa alegria de convertir-los en pares, els hi restaurarà la ferida de no poder ser-ho per una via natural.

El fill desitjat se'ls va convertint cada vegada més en el "seu" fill, en aquella personeta que satisfarà plenament les seves aspiracions, que els donarà molta felicitat.

Tanta felicitat els impedeix pensar en els possibles inconvenients. El nen, per a ells, no és un nen real amb contradiccions i dificultats, sol ser el nen somiat, el nen idealitzat, el nen perfecte que respondrà positivament a les múltiples atencions que ells estan tan disposats a dispensar-li.

Tot plegat sol impedir que molts dels sol·licitants puguin escoltar les paraules dels professionals quan intenten connectar-los amb la realitat, que de vegades pot ser tan complexa. Tants sentiments amb què s'enfronten aquestes parelles és com un remolí que anul·la qualsevol reflexió o informació que no s'ajusti al que ells han estat pensant i repensant centenars de vegades. Moltes parelles s'agafen a una mena de paraules-clixé que han sentit dir als professionals i creuen que ja saben tot el que cal saber.

Els professionals parlen amb les parelles de la "maleta" que porten els infants en adopció, que aquesta està plena de conflictes que cada infant ha anat omplint al llarg del seu desemparament. Però en el fons com que aquesta qüestió només ha estat parlada i entesa a nivell intel·lectual, no li donen molta importància, sinó que ho viuen dona manera peculiar, com si es tractés realment d'una maleta que es pot descarregar i deixar en un racó o canviar per una altra.

Moltes parelles no es poden arribar a fer càrrec del que se'ls parla de la “maleta”: que en realitat es tracta d'una feina constant a què es veuran abocats, la feina d'anar ajudant l'infant a pair lentament l'empatx de sofriment que se li ha acumulat.

Són moltes parelles qui, després d'adoptar i quan es topen en la seva vida diària de relació amb el fill amb situacions que no entenen i els fan patir, arriben a la consulta de psicòlegs, on els hi van donar el certificat d'idoneïtat, atabalats i queixosos: “Com és que no se'ns havia advertit que podia passar tal cosa?”, o bé “Això no ens ho havia dir mai ningú. Tantes reunions i entrevistes...”

IMATGE: REUNIONS

De vegades, sí que se'ls n'havia parlat, però no ho havien pogut escoltar, no ho havien interioritzat a causa de les pors i les emocions davant el que ells sentien com un judici. Tots els seus esforços anaven adreçats a voler estar a l'alçada.

Però a l'alçada de què?

Els mateixos no ho sabien i aquest no saber els portava, en molts casos, a evitar fer cap programa o plantejar cap dubte perquè, al seu entendre, podria tenir males conseqüències per a ells. Es volien mostrar segurs, amagaven les inquietuds i s'esforçaven per amagar-se-les a si mateixos.

2.6 TIPUS DE FAMÍLIA

L'adopció d'un menor ja no és privativa de la família tradicional que ha existit fins ara, és a dir, la formada per un matrimoni heterosexual que no pot tenir fills.

Actualment, a causa dels canvis polítics i socials, l'estructura familiar ha canviat.

Avui dia trobem, a més de la família tradicional, famílies monoparentals, famílies reconstituïdes, famílies amb fills biològics, famílies fèrtils sense fills i famílies homosexuals.

Família monoparental: és aquella que està constituïda per una sola persona, sigui home o dona. Hi ha autors que no estan d'acord en què s'anomeni família a aquest tipus d'estructura de convivència.

Aquestes persones decideixen tenir fills perquè senten que no necessiten una parella per ser pares i consideren que tenen els recursos suficients per dur a terme l'adopció.

IMATGE: FAMÍLIA MONOPARENTAL

Família reconstituïda: és la que està composta per persones que han tingut anteriorment una parella, tant els dos membres d'aquesta parella, i que qualsevol d'ells o tots dos aporten fills a la seva nova família.

En aquests casos, el més freqüent és que els pares ja no tinguin edat per tenir fills biològics, de manera que decideixen adoptar per tenir un fill en comú.

IMATGE: FAMIÍLIA RECONSTITUÏDA

Família amb fills biològics: És aquella en la qual ja hi ha fills biològics i desitgen un fill adoptat com una altra alternativa va a la paternitat.

IMATGE: FAMIÍLIA AMB FILLS
BIOLÒGICS

Família fèrtil sense fills: aquest tipus de família està formada per una parella que és fèrtil, però que no es necessiten sentir pares biològics per exercir la paternitat.

IMATGE: NO VOLEN TENIR FILLS

Família homosexual: Actualment, és permesa les adopcions per matrimonis homosexuals.

IMATGE: FAMÍLIA HOMOSEXUAL

3. RELIGIÓ

3.1 QUÈ DIU LA BÍBLIA SOBRE L'ADOPCIÓ?

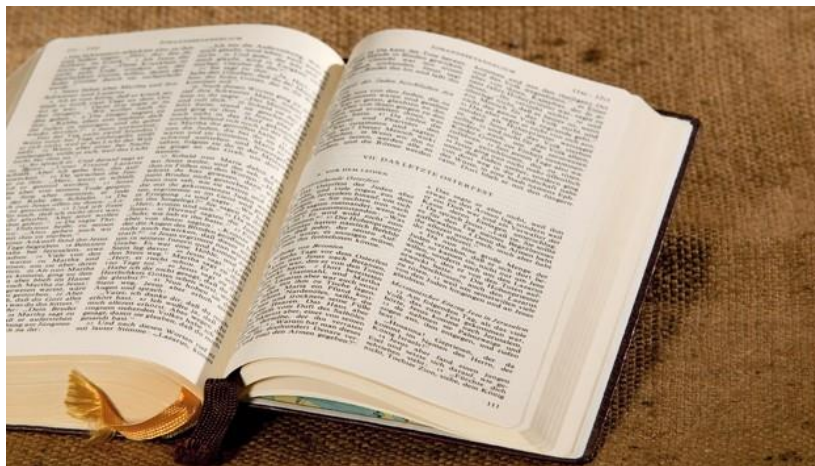
L'adopció és un acte de gràcia i iniciativa per part dels pares cap el nen. L'adopció és un acte de la iniciativa de Déu, no la nostra. Es porta a terme per mitjà de Jesucrist, i ell està encantat de fer-ho.

Ser adoptat significa que un nen que en un temps no tenia família ara ha estat acceptat i inclòs. De la mateixa manera, una vegada que estàvem lluny de Déu, persones alienes a les seves promeses, ara són part de la família.

L'adopció pot ser una amorosa alternativa per a pares biològics, els quals puguin tenir una varietat de raons que els impedeix cuidar els seus fills. També pot ser una resposta a l'oració de moltes parelles que no han pogut tenir els seus propis fills.

L'adopció es mostra com una cosa favorable a través de l'escriptura, com una forma en la qual Déu fa servir a la gent per fer la seva voluntat i portar-li glòria a ell.

No obstant això, quan es va complir el temps establert, Déu envià el seu fill, nascut d'una dona i subjecte a la llei. Déu el va enviar perquè comprés la llibertat dels que érem esclaus de la llei, a fi de poder adoptar-nos com els seus propis fills.

IMATGE: LA BÍBLIA

En l'Èxode es relata la història sobre una dona hebrea anomenada Jacobed, qui va donar a llum un fill durant el temps en què el Faraó (el rei) havia ordenat que tots els nens homes que naixessin, fossin morts a fi de controlar la població (**Èxode 1: 15-22**).³ Jacobed va prendre un cistell, el va impermeabilitzar amb betum i pega, col·locant en ell al seu nadó i el va deixar en el riu. Una de les filles del Faraó va veure el cistell i va recuperar el nen. Eventualment, va ser adoptat dins de la família reial i se li va posar per nom Moisès. Ell va créixer i va arribar a ser un fidel i beneït servent de Déu (**Èxode 2: 1-10**).

(Mateu 01:18)

En *El llibre d'Ester*, una bella noia anomenada Ester, qui probablement va ser adoptada pel seu cosí després de la mort dels seus pares, va arribar a ser reina i Déu la va usar per portar la llibertat al poble jueu.

En el *Nou Testament*, l'únic i unigènit fill de Déu, Jesucrist, va ser concebut per l'Esperit Sant, en comptes d'haver estat a través de la llavor d'un home. Ell va ser adoptat i criat per l'espòs de la seva mare, Josep, qui va adoptar Jesús com el seu propi fill.

IMATGE: REINA ESTER

(Efesis 1: 5)

Una vegada que vam lliurar els nostres cors a Crist, creient i confiant només en ell per a salvació, Déu diu que ens convertim en part de la seva família “-no a través d'un procés natural de concepció humana, sinó a través de l'adopció.- “ Doncs no heu rebut l'esperit d'esclavitud per estar una altra vegada en temor, sinó que heu

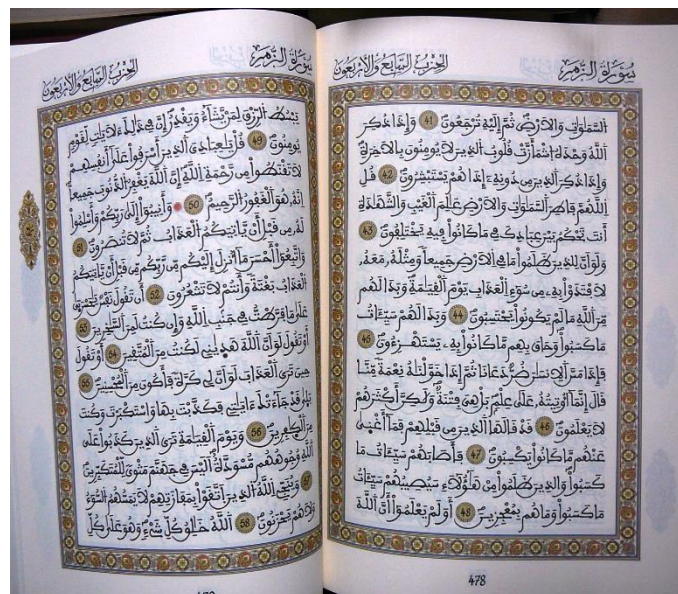
³ (<https://bible.knowing-jesus.com/Espa%C3%B1al/topics/Adopci%C3%B3n>)

rebut l'esperit d'adopció pel qual clamem: Abba, Pare!" (Romans 8:15). El integrar una persona dins d'una família, per mitjà de l'adopció, és una cosa fet per elecció i procedent de l'amor. "... en amor predestinà per ser adoptats fills Seus per Jesucrist, segons el pur afecte de la seva voluntat."

Clarament l'adopció -tant en el sentit físic com en el sentit espiritual- és mostrada com una cosa favorable a la llum de l'Escriptura. Tant els que adopten com els que són adoptats poden rebre abundant goig i benediccions.

3.2 QUÈ DIU EL ALCORÀ SOBRE L'ADOPCIÓ?

L'Islam prohibeix l'adopció per una part, però per l'altra no està en absolut prohibit l'acollir, protegir, criar i proveir a orfes o nens abandonats, i fins i tot fer-los partícips de l'herència, i de totes les prerrogatives que tinguin els fills naturals. El que es prohibeix és el donar legalment el propi nom a aquests nens, llevant-los els seus cognoms legítims, i simulant que són fills carnals dels pares adoptius. A part d'això, tot el que implica la paraula " adopció " és considerat lícit dins de l'Islam.

IMATGE: ALCORÀ

Això ens diu les aleies alcoràniques on es parla del tracte als fills adoptius dels creients, i s'estableix aquesta distinció:

(Surat 33, Al-Ahsab, aleies⁴ 4-6)⁵

- **Vers 4:** "Al·là no ha posat dos cors al pit de cap home. Ni ha fet que les esposes que repudieu per la fórmula: 'Ets per a mi com l'esquena de la meva mare!' Siguin les vostres mares. Ni ha fet que els vostres fills adoptius siguin els vostres propis fills. Això és el que les vostres boques diuen. Al·là, però, diu la veritat i condueix pel Camí ".
- **Vers 5:** " Crideu-lo pel seu pare. És més equitatiu davant Al·là. I, si no sabeu qui és el seu pare, que siguin els vostres germans en religió i els vostres protegits. No us culpeu si en això us equivoqueu, però sí si ho feu deliberadament. Al·là és indulgent, misericordiós ".
- **Vers 6:** "El Profeta està més a prop dels creients que ells ho estan de si mateixos. Les esposes d'aquell són les mares d'aquests. Els units per llaços de consanguinitat estan més a prop els uns dels altres, segons l'Escriptura d'Al·là, que els creients i els emigrats, llevat que feu un favor als vostres amics. Això està anotat en l'Escriptura "

⁴ Vers

⁵ Llibre, Alcoràn : Surat 33, Al-Ahsab

(Surat 33, Al-Ahsab, aleies 37)

- "Anys abans de que Muhámmad fos cridat a la Profecia, la seva esposa Jadiya li va regalar un esclau jove, Seid ibn Hariza, que era descendent de la tribu del nord dels Banu Kalb, que havia estat capturat durant una de les nombroses guerres tribals i després venut a Mecca com a un esclau.

Tot just prendre possessió d'ell, Muhámmad el va cuidar, i poc després el va adoptar com a fill, i Seid, al seu torn, va ser uns dels primers a convertir-se a l'Islam. Anys més tard, mogut pel desig de destruir l'ancestral prejudici dels àrabs en contra del matrimoni d'un esclau, o llibert, amb una dona "lliure", el Profeta va persuadir a Seid perquè es casés amb la seva cosina, Sainab bint Yahsh, la qual havia estat enamorada d'Muhámmad des de nena, sense que ell ho sabés.

Ella, per deferència a l'autoritat del Profeta, va consentir amb grans reserves a aquesta proposició de matrimoni. Com, així mateix, Seid no estava interessat en aquesta aliança (per estar ja feliçment casat amb una ex esclava, Umm Aiman, mare del seu fill Ossama), no va ser una sorpresa que el seu matrimoni no fes feliços ni a Sainab ni a Seid. En diverses ocasions, aquest últim va estar a punt de divorciar-se de la seva nova esposa, la qual, per la seva banda, no guardava en secret el seu desgrat per Seid; però sempre van ser persuadits pel Profeta perquè perseveressin en la paciència i no se separessin. Al final, però, la unió es va fer insostenible, i Seid es va divorciar a Sainab en l'any 5 HEG (calendari musulmà)

Poc després, el Profeta es va casar amb ella, per tal de compensar el que considerava responsabilitat moral seva en la seva infelicitat passada. A part del desig del Profeta de compensar la infelicitat de Sainab, el propòsit diví en fer que es casés amb l'exdona del seu fill adoptiu ("te la vam donar per esposa") era mostrar que -contràriament al que els àrabs pagans creien una relació adoptiva no comporta cap de les restriccions matrimonials derivades d'una autèntica relació paterna filial biològica. "

Crec que el fet de prohibir donar el propi nom als fills adoptius és un senyal de respectar-los, i de no enganyar-se a un mateix ni als fills.

El nen adoptat ha de saber que és adoptat, no implicant un rang inferior respecte al pare que l'adopta, sinó perquè tingui consciència del seu veritable origen (encara que això és una conjectura personal: hi ha qui sosté que es tracta de preservar els llinatges, tan importants entre les tribus àrabs).

El mateix profeta Muhámmad (saws) va ser orfe, i va ser "adoptat" pel seu oncle. Encara que més aviat va ser acollit i sustentat per Al-là . Muhámmad (saws) tenia una gran consciència de que no tenia a ningú, i va dir que qui proveís per a un orfe el paradís estaria a prop seu . Així doncs, es recomana proveir per als orfes, acollir-los si cal, donar-los sostre, amor, suport, i tot el possible ... però no els nostres cognoms.

Quan alguns musulmans afirmen que "l'adopció està prohibida a l'Islam", estan portant a engany als seus interlocutors, ja que aquests pensen que està prohibit acollir orfes, o nens abandonats, etc.

IMATGE: ALCORÀ

3.3 MOISÈS A L'ISLAM

L'Islam comparteix amb el Cristianisme i el Judaisme molts dels seus profetes. Un dels més importants és Moisès (Musa), al qual Déu va rebel·lar el Torà després que aquest portés als israelites d'Egipte.

A Egipte regnava un faraó molt cruel, tenia esclavitzats als descendents d'Abraham i tenia molta por que fossin molts egipcis i es rebel·lessin contra ell, va manar matar tots els fills homes dels hebreus ofegant-los al riu Nil.

Lojebed va donar a llum a un nen i el va mantenir amagat durant tres mesos, quan no va poder amagar més, que li va dir que el salvaria i l'hi tornaria, el va ficar en una cistella i el va deixar al Nil.

Asiyah (o Assia) era l'esposa israelita del faraó i va adoptar Moisès (Musa) després de trobar-lo surant al riu. Les seves criades van pensar que es tractava d'un tresor i en veure, Asiyah, al nen Moisès es va enamorar d'ell i el va portar al palau. El faraó estimava molt a Asiyah i li va permetre quedar-se amb el nen que va ser criat i educat en el palau.

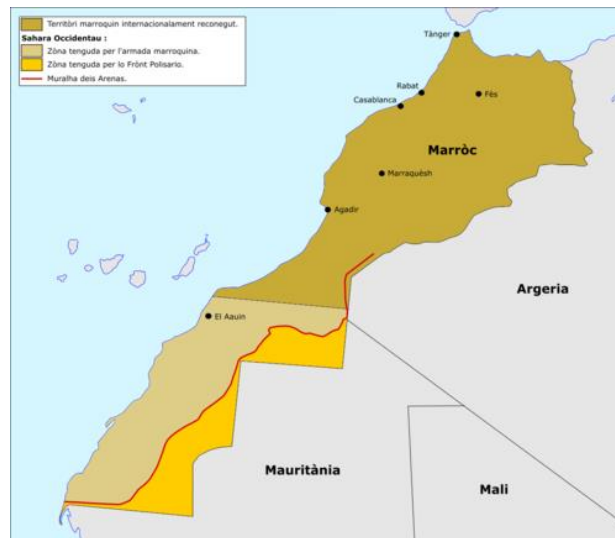
La mare de Moisés va ser portada al palau perquè l'alletés sense saber que era la seva mare biològica, d'aquesta manera Moisés va ser retornat a la seva mare.

Asiyah és considerada la primera dona que va entrar al paradís en acceptar el monoteisme de Moisès per sobre de les creences del Faraó. Es creu que era una veritable creient (creia en un déu únic i el venerava en secret) i va ser torturada pel faraó fins a la mort.

4. KAFALA

L'adopció no existeix en la legislació marroquina. Hi ha, però, altres mesures de protecció de menors desamparats, com la *Kafala* i la tutela dativa. L'aplicació d'aquestes figures jurídiques és la que sol·liciten les persones estrangeres i, en concret, les de nacionalitat espanyola.

La *Kafala* és una institució coneguda en els països musulmans que té com a finalitat protegir els menors que es troben en situació de desemparament. La tutela dativa (similar a una tutela) està constituïda judicialment i dóna la representació legal d'un menor a la persona que nomena el jutge.

IMATGE: MARROC

La *Kafala* està regulada al Marroc per la “Llei 15-01, de 13 de juny de 2002 promulgada pel Dahir núm. 1-02-172 Rabii II 1423 portant promulgation de la loi n° 15-01 relative à la prise en charge (la *Kafala*) des enfants abandonnés.”⁶

Kafala, paraula que prové de l'àrab, es tradueix literalment per fiança, alimentació, sosteniment, el que significa que aquesta institució té un pur caràcter assistencial.

Kafala és el nom que rep en el dret islàmic la institució de la cura d'un nen o nena per una persona diferent dels seus pares biològics, d'acord amb la figura de la *Kafala* el menor es col·loca en una família amb la finalitat que els acollidors compleixin les funcions de la seva cura i alimentació.

⁶ (<http://ibdigital.uib.es/greenstone/tmp/F5507.html>)

En defecte del compliment d'aquestes funcions pels seus progenitors, el menor no deixa la seva pertinença a la seva família d'origen ni adquireix parentiu amb el seu tutor, a diferència de l'adopció.

*Fiscal de Sala
Coordinadora de Menores*

FISCALIA GENERAL
DEL ESTADO

DICTAMEN 7/2011, *SOBRE LAS DECLARACIONES DE IDONEIDAD PARA LA ADOPCIÓN, SOBRE EL PROCESO PARA IMPUGNARLAS Y SOBRE LA INTERVENCIÓN DEL FISCAL EN EL MISMO*

1.- Planteamiento de la cuestión 2.- Regulación 3.- Algunas pautas de la jurisprudencia menor 3.-1 Cuestiones de fondo 3.-2 Prueba sobre la idoneidad 4.- Idoneidad y edad máxima para adoptar 5.- Procedimiento de impugnación 6.- Intervención del Fiscal 7.- Legitimación de los padres biológicos para impugnar la idoneidad de los adoptantes 8.- Idoneidad por silencio administrativo 9.- Conclusiones

*Fiscal de Sala
Coordinador de Menores*

FISCALIA GENERAL
DEL ESTADO

Dictamen 3/2016, sobre la incidencia de la reforma de la Ley 54/2007, de 28 de diciembre, de Adopción Internacional, respecto al tratamiento de la kafala.

I.- Introducción y marco normativo de referencia. II. Criterios de la Fiscalía General del Estado: Dictamen 1/2010, *sobre la posibilidad de que la kafala pueda equipararse a la tutela o al acogimiento a efectos de permitir proponer una adopción* y Circular 8/2011, *sobre criterios para la unidad de actuación especializada del Ministerio Fiscal en materia de protección de menores* (Apdo. XIII). III.- Incidencia de la reforma legislativa de la Ley 54/2007, de 28 de diciembre, de Adopción Internacional, respecto a la kafala. IV.- Conclusiones

4. 1 QUI POT FER UNA KAFALA AL MARROC?

Poden *Kafalar* els esposos musulmans que reuneixin les següents condicions:

- Ser major d'edat, ser moral i socialment aptes per a assegurar la *Kafala* del menor i disposar de mitjans econòmics suficients per subvenir a les seves necessitats.
- No haver estat objecte, de manera individual o conjunta, de condemna per una infracció que hagués atemptat contra la moral o ha estat comesa contra un nen.
- No patir malalties contagioses o que els facin incapaços per assumir la seva responsabilitat.
- No estar oposats al menor del que sol·liciten la *Kafala* o als seus pares per un contenciós davant la justícia o per una diferència familiar que pugui comportar riscos per a l'interès superior de l'infant.

La dona musulmana també té que complir les quatre condicions que s'esmenten anteriorment.

Les institucions públiques encarregades de la protecció de menors així com els organismes, organitzacions i associacions de caràcter social reconegudes com d'utilitat pública que disposin de mitjans econòmics, recursos i competències humanes aptes per a assegurar la protecció del nen, proporcionar-li una bona educació i criar-d'acord amb els costums de l'Islam.

En el cas de famílies no musulmanes, la llei accepta la conversió a l'Islam que es realitza davant d'un Addul ⁷ al Marroc, i queda a criteri del jutge i el procurador realitzar una entrevista davant una comissió d'afers islàmics que garanteix que es compleixi el requisit que estableix la llei.

El fet que els esposos tinguin fills no suposa un obstacle per a la *Kafala* d'un nen abandonat, a condició que aquest pugui beneficiar-se, de forma igualitària, dels mitjans de què disposa la família.

⁷ És com un imam que sap sobre les lleis islàmiques.

La dona pot *Kafalar* sense un home, però ha de proporcionar una sèrie de papers, si està soltera i vol *Kafalar* es necessita l'acte de que és verge. Si el seu home esta mort, l'acte de que és viuda i si està separada, l'acte matrimonial de separació.

4.2 EL COST D'UNA KAFALA AL MARROC

El procés de la *Kafala* al Marroc és un procés gratuït.

Els costos de la *Kafala* són únicament el cost del CI en el cas de les comunitats en què s'ha de pagar, el cost de les legalitzacions (que pot variar en funció de si se les fa un mateix o mitjançant una gestora), el cost de les traduccions (varia en funció dels honoraris del traductor i de la quantitat de documents a traduir) i el cost de legalitzacions de documents al Marroc i els timbres que fan falta per a alguns documents.

En el cas de contractar advocat s'han de comptar els honoraris d'aquest advocat que depenen de l'advocat.

També el preu del viatge i l'estada pot variar ja que depèn del tipus d'allotjament que s'esculli i de la temporada en què es viatgi. A més a més, com no es pot saber els viatges que seran necessaris ni la durada és una mica difícil estimar els costos d'aquests (el més habitual és d'un a dos viatges d'entre un i dos mesos en total).

No hi ha donatius estipulats en els orfenats, alguns inclouen un donatiu en els honoraris de l'assistent social o advocat que pot variar en funció de l'orfenat, no es demana la manutenció del menor durant el procés de *Kafala*.

En el cas de sol·licitar l'adopció plena un cop el menor arribi a Espanya s'haurà de sumar a aquestes despeses els de la representació legal per a l'adopció i la inscripció en el registre (si és que la família decideix contractar un advocat ja que no és estrictament necessari).

Segons les dades que apareixen al CORA (Coordinadora d'Associacions en Defensa de l'Adopció i l'Acolliment) les despeses podrien ser les següents:

1. Obtenció del CI ⁸: depèn de cada CCAA
2. Expedient per sol·licitar la *Kafala* (legalització i traducció jurada): 900 €
3. Viatge (vol, allotjament i manutenció): 2.000 €-4.000 €
4. Procés de *Kafala* al Marroc (inclosa traducció jurada): 600 € -1.600 € (amb representació legal)
5. Adopció plena a Espanya, si és el cas: 600 € -1.600 € (amb representació legal)

4.3 TEMPS I VIATGE

El temps i el viatge dependrà de que hi hagi en el moment de tenir l'expedient preparat algun menor susceptible a ser *Kafalat*, de la situació de cada centre d'acollida, de la capacitat del representant de gestionar la *Kafala* i de la disponibilitat per viatjar de la família.

El procés de *Kafala* en sí sol durar entre un mes i un mes i mig d'estada al país, donat que es donin circumstàncies particulars que poguessin allargar-lo.

El procés pot variar d'un jutjat a un altre i d'un moment determinat a un altre, hi ha famílies que han pogut fer la *Kafala* en un sol viatge d'un mes o mes i mig, altres famílies han hagut de realitzar diversos viatges i el procés s'ha allargat des de la presentació de la demanda de *Kafala* més d'un any.

En general ara s'acostumen a fer dos viatges, un primer per a l'assignació i la presentació de la demanda i un altre per a la *Kafala* i el visat, encara que això pot variar.

⁸ Quocient intel·lectual

La durada del procés pot variar en funció de la situació del menor, de com es realitzi la investigació, dels documents que requereixi el jutge i d'altres factors externs (vacances, vagues, etc., ...)

En el cas que el menor assignat no tingui encara l'acta d'abandonament finalitzada dependrà de en quin punt es trobi aquesta el poder començar abans la *Kafala*, en general es necessita un mínim de tres mesos per obtenir aquest document, tot i que no hi ha un termini màxim .

És aconsellable, abans de decidir la ciutat, contactar amb famílies que acabin de tornar o amb l'associació IMA que facilita dades actualitzades del funcionament de les ciutats.

No en totes les ciutats és factible fer una *Kafala* per estrangers.

IMATGE: VIATGE

IMATGE: TEMPS

5. ASSOCIACIONS

5.1 L'associació de famílies "Amics dels Infants del Marroc" (IMA)

IMA és una associació de les més importants a Barcelona, va néixer el 8 de gener de l'any 2000. Va ser fundada per diverses famílies que havien *Kafalat* menors al centre d'acollida Lalla Meriem de Rabat durant els anys anteriors, i que es van adonar de la necessitat de crear una associació pròpia, ja que, donades les peculiaritats de la *Kafala*, les altres associacions generalistes no coneixien el cas marroquí.

Els objectius de l'associació és donar a conèixer la situació d'infants en situació d'abandonament o desemparament al Marroc.

- Assessorar i donar suport a les famílies sol·licitants per a la constitució de *Kafalas* d'infants al Marroc.
- Defensar davant les administracions tot allò referent a la *Kafala* d'infants al Marroc.
- Vetllar per la transparència dels processos i tràmits de *Kafala*.
- Promoure trobades entre famílies que hagin *Kafalat* menors marroquins, facilitar la integració d'aquests menors en el nostre entorn i mantenir un contacte viu amb la realitat del Marroc mostrant respecte i comprensió cap a la cultura i el poble marroquins.
- Realitzar activitats d'orientació post-adoptiva sobre temes específics que ens orientin en la resolució de les situacions pròpies de l'afiliació adoptiva.
- Ajudar els infants en situació d'abandonament o desemparament al Marroc i de forma especial els acollits en institucions. Amics dels Infants del Marroc és membre fundador de la Federació d'Associacions per a l'Adopció (FADA), constituïda amb la finalitat d'agrupar i unir els esforços de les Associacions que, sense ànim de lucre, es dediquen al recolzament de l'adopció i de les famílies adoptives i que no tenen com a objectiu prioritari la gestió d'expedients d'adopció.
- També és membre fundador de la Coordinadora de Asociaciones en Defensa de la Adopción y el Acogimiento (CORA).

IMA ajuda, fins allà on li és possible, totes les famílies que s'hi adrecen, de Catalunya i de la resta de l'Estat Espanyol, sòcies i no sòcies, a culminar els seus processos d'idoneïtat i *Kafala*. Per a fer-ho, IMA disposa d'informació àmplia i detallada que actualitza permanentment, i que ha estat recollida per les pròpies famílies que formen part de l'associació, sobre tota la tramitació de la *Kafala* de nens del Marroc.

IMA ofereix aquesta ajuda de forma desinteressada, sense cobrar res a les famílies, i sense fer cap mena de distinció entre famílies sòcies o no sòcies. Les famílies que ho desitgen poden fer-se membres de l'associació. IMA és una associació sense ànim de lucre i els membres de la seva junta, escollits en assemblea, fan la seva feina de forma altruista i desinteressada.

IMA intervé davant d'institucions públiques i privades (de tot l'Estat Espanyol i del Marroc) que participen d'aquests processos de *Kafala* per afavorir les condicions. IMA intenta respondre a allò que demanen les famílies i actuar sobre allò que expressen que és del seu interès, així mateix dóna consell sobre l'experiència adquirida per altres famílies.

IMA col·labora amb altres associacions per millorar la situació de l'adopció en general. Tanmateix, IMA no pot i no pretén mitjançar en nom de les famílies, perquè no és la seva finalitat i perquè no té la representació legal per fer-ho.

IMA vol fomentar actituds i actuacions sensibles cap al Marroc i cap als processos de *Kafala* de menors marroquins, és a dir: respecte per la cultura marroquina, respecte per les institucions que intervenen en el procés de *Kafala* i per les persones que les representen, i respecte per la situació dels infants i per "la motxilla" que duen amb ells.

L'associació vol conservar l'esperit amb què aquesta va néixer, i l'especial vinculació amb el país de les persones que la van crear i de les famílies que inicialment la van fer créixer.

El procés es tramita a través de l'Administració Pública: tot el procés és gestionat personalment i directament per les pròpies famílies *Kafalants*, sense perjudici de disposar de representació legal per a cadascuna d'elles i de l'ajuda de l'associació IMA.

5.2 CENTRES MARROQUINS RECONEGUTS PER KAFALAS

CIUTATS	ASSOCIACIÓ
CASABLANCA	1.MAISON D'ENFANTS Lalla HASNAÁ 8. 2. Ligue Marocaine POUR LA PROTECTION D'11 enfance; Burea
FES	A l'Ghassani.
AGADIR	1.UN REAGARD, UN ENFANT 2.ASSOCIATION MUSULMANE D'BIENFAISANCE
MARRÀQUEIX	Ligue Marocaine pour la Protection de l'Enfance
MEKNES	Fundació Rita Zniber
NADOR	Hospital Hassani.
OUARZAZATE	Association Basrna Pour Enfants Orphelins ou Abandonnes.
RABAT	Lalla Meriem.3
TAROUDANT	Bureau provincial de la lligui Marocaine pour la prevention de l'enfance
TÀNGER	La Creche de Tànger Hospital Al-Kartobj BP
TASSA	Hospital Ibnou BAIXA a Tassa.
TETUAN	Association AMAL A ATFAL
TIZNIT	AMIS DE L'ORPHELIN
ZAGORA	TENDREESE DE DRAA ZAGOZA

6. LA DONA MUSULMANA

"Seran castigades amb una pena de presó [...] les persones de sexe oposat que, no havent contret matrimoni, mantinguin relacions sexuals"

Article 490 del Codi Penal del Marroc. No obstant això, aquesta situació no és exclusiva al Marroc. Es dona en tota la societat musulmana, fins i tot amb penes de mort en alguns casos.

L'home és qui té el control ferri sobre els membres de la família; la dona, per la seva banda, controla els pilars de la moral i la vida privada de la família. Per tant, els seus rols es basen en el pudor, el respecte i la vergonya. En tots els casos, l'honor de la família dependrà de les nenes i de la guàrdia de la seva virginitat.

- L'home és l'únic cap familiar
- La dona haurà d'obeir l'home (pare, germà gran o marit)
- La dona està considerada subjecte dependent sense identitat jurídica.
- El matrimoni és la destinació inevitable de la noia berber a molt primerenca edat.

Es diu que unes 30.000 dones afronten cada any la maternitat fora del matrimoni al Marroc, on es realitzen entre 600 i 800 avortaments al dia.

El documental "Mares invisibles", de Lorenzo Benítez, dona veu a aquestes mares solteres, que pateixen l'abandonament de la seva família i l'estigma de la societat: repudi, amenaces, por, represàlies, culpabilitat, prejudicis, maltractament, prostitució, violacions,... Aquestes condicions són les que arrossegueuen les mares solteres al Marroc, un país on el sexe és tema tabú.

Als fills d'aquestes mares se'ls anomena 'Wlad ihram', en l'àrab dialectal del Marroc. O sigui, fills del pecat. Només poden donar-los el seu cognom amb el permís del seu pare o d'un germà. No tenen dret a reclamar una pensió alimentària al pare biològic; l'Estat no les condemna a penes de presó, però les abandona; la societat els dona l'esquena i els pares les expulsen de la família.

El Codi Penal castiga les relacions sexuals fora del matrimoni. Les condemnes judicials no es formalitzen, però amenacen el futur de les seves afectades. Per això

es converteixen en dones relegades al no-res. L'Estat les abandona. La societat les repel·leix. I la família esborra els noms. Per això, hi ha tants nens abandonats, mares que prefereixen l'honor que la deshonra. No obstant això, hi ha moltes dones que estan disposades a lluitar per la seva dignitat i la dels seus fills.

IMATGE: DONA ANGOIXADA

6.1 MARES MARGINADES DE LA SOCIETAT

Milers de dones amb fills fora del matrimoni són tirades de casa i es veuen marginades per la societat. A continuació, us comentaré el cas de la Najja, Fàtima i la Hafida, tres dones que han pogut lluitar per el que volen, després de ser repudiades per la família, extretes a partir d'un documental i la pel·lícula *Mares Invisibles*.

6.1.1 MARGINADA PER LA FAMÍLIA - NAJIA ÉS-SHYMY

La Najia és una dona musulmana que va estar vivint set mesos al carrer, sense cap recurs. Odiada i marginada per la seva família pel fet d'estar embarassada. Aquells set mesos, Najia És-shymy sentia com si la seva ànima fos venuda. Però tot i així quan va néixer la seva filla, tots els moments dolents que portava a dins se li van oblidar quan la va veure.

La Najia ha hagut d'afrontar molts reptes. No ha trobat feina. Quan ho aconsegueix, sol ser de baixa qualificació i l'empresari s'aprofita d'aquesta situació amb una major explotació horària, perquè sap que ella acceptarà. Després, també pot donar-se una explotació sexual. Aquests empresaris saben que se'ls donarà el que ells demanin. I fins i tot moltes dones no s'ho plantegen, perquè el fet de donar-los treball el consideren un favor molt gran.

IMATGE : PEL-LÍCULA MARES INVISIBLES

6.1.2 LA MINUSVALIDESA I LA VIOLACIÓ - FÀTIMA

Fàtima és una mare amb deficiència mental que provenia d'un poble llunyà. Exclosa del seu entorn social i de la família, les autoritats la van portar al centre d'acollida. Estava embarassada de vuit mesos. Fer-li un reconeixement mèdic resultava molt estrany.

Tenia problemes per mostrar el seu cos, el que feia sospitar que hagués existit una violació. Al poc temps, va néixer una nena preciosa, però la jove no la podia cuidar

més i la portà a un centre i ella mateixa requeria de cures. L'últim recurs per continuar amb la seva vida normal era recuperar el tracte amb la seva família.

Després de dies i dies, l'associació va convèncer el pare de Fátima. Va venir des del poble, amb un bastó de fusta. Serios i callat, li van explicar la situació. Li van recordar la minusvalidesa de la seva filla. Li van dir que tenia una néta. Després va estar callat fins que el pare va assentir. Amb la seva néta en braços, la mare va baixar graó per graó fins al saló on estava el seu pare. Aquella persona a la qual no havia vist en deu mesos i de la qual va sortir fugint. Aquesta pausa es va fer eterna. Les mirades i records van fer la resta. Els dos van acabar plorant. El pare no sabia què fer, necessitava pensar una nit. Al matí següent, va comunicar que la seva filla podria tornar a casa, però no la nena.

Des de l'associació van tramitar l'adopció a una família que té parentiu amb Fátima, i que no podien tenir fills. No va ser fàcil. Però a dia d'avui, la petita viu a Tànger amb la seva família, que manté relació amb la mare biològica.

IMATGE : PEL-LÍCULA MARES INVISIBLES

6.1.3 LA POBRESA - HAFIDA

La pobresa és més elevada i intensa en el cas dels nens que en la resta de la població. Les famílies on hi ha nens són sistemàticament més pobres, fins a duplicar la taxa de pobresa de les que no tenen nens.

En el cas de la Hafida, la pobresa no li ha pogut obrir la sortida per avortar, ja que són molts diners i és una de moltes dones que no tenen cap recurs, depèn dels seus pares.

Quan Hafida va saber que estava embarassada, el seu cap només donava voltes a la recerca d'una excusa creïble per explicar als seus pares... La primera vegada que va intentar avortar, el metge li va demanar prop de dos mil euros i no tenia diners. També li van advertir de les perilloses conseqüències de l'avortament per a la seva salut. La segona vegada es va prendre totes les herbes del món per provocar l'avortament. Tampoc va funcionar. Va intentar una tercera vegada amb el metge, però la pobresa li va tancar aquesta sortida.

IMATGE : PEL-LÍCULA MARES INVISIBLES

No té cap record bonic del seu embaràs. Ni un de sol. El seu ànim s'esforçava per no sentir per sobreviure. Sense sentiment, sense afecte,... es distanciava del futur infant.. Quan el nen va arribar al món, tampoc el volia. Volia iniciar l'adopció. Ja en l'associació, altres dones i mares solteres la van acompanyar. Li van fer veure la vida amb uns altres ulls. Van començar a marcar-li el camí al seu futur.

Sense l'associació, l'hagués donat en adopció. No volia diners, només volia deixar enrere aquesta càrrega. Afegeix, a més, que això només afecta les joves de baixos recursos. Les que té fàcil el pagament de l'avortament poden reiniciar la seva vida lluny de l'opressió i l'estigma. Hafida va haver de partir de la seva llar com una delinqüent. Fugia de tot. Fugia, en un impossible que la perseguia, del que portava en el seu ventre. I fugia cap al no res, que era l'únic que li esperava. Sap que mai podrà oblidar.

7. LLEGENDES I MITES ÀRABS

7.1 ELS NENS ADORMITS

Els nens adormits del Marroc és una llegenda mil·lenària que explica que durant la gestació, el fetus pot interrompre el seu desenvolupament, de manera "natural" o "induïda", i continuar dins del ventre de la mare fins que ella mori o fins que ella decideixi que continuï el seu creixement.

Els nens adormits també poden morir i ser expulsats del cos, llavors es diu que el nen s'ha caigut (igual que quan es parla d'un avortament).

Les causes per les quals un nen es dorm al ventre de la mare són diverses segons la creença popular: per estrès de la mare, per l'acció d'un djin (geni), o es pot induir mitjançant encanteris que utilitzen herbes i paraules màgiques (shur).

Com a llegenda és una manera de protegir la mare i el nen en cas de que l'embaràs fos fora del matrimoni.

D'altra banda també fa de "cinturó de castedat", per assegurar la fidelitat.

La idea dels nens adormits també es el període de la "idda", temps en què la dona no pot casar-se de nou i que normalment dura tres períodes mensuals en el cas de divorci i 4 mesos i 10 dies en el cas d'enviudar. Si la dona està embarassada, no pot casar-se fins després del part i el fill nascut serà del seu anterior marit, d'aquesta manera el nen adormit salvaguardaria els drets del pare en una societat patriarcal i patrilineal i permetria a les dones no tornar-se a casar si aquest és el seu desig i romandre a la casa del pare de forma indefinida.

També serviria en alguns casos per evitar ser repudiada o el divorci en el cas d'esterilitat de la dona o al no haver donat a llum cap fill home i així obtenir temps per aconseguir un embaràs.

La idea que la gestació del fetus pot durar més de 9 mesos, fins i tot dos anys o més, és una creença molt arrelada a la zona del Marroc tant pels àrabs com pels berbers, segurament recolzada perquè el dret islàmic contempla aquesta possibilitat.

La Moudawana estableix que el període màxim de gestació és d'un any, a comptar des de la data del divorci (talaq) o des de la mort de l'espòs.

7.2 LA TACA MONGLOIDE

La taca mongoloide, o taca mongola, és una lesió de pigmentació de la pell molt comú en els nens petits. Es presenta en més del 90% dels nadons asiàtics, amerindis i africans i també es dóna en un 5-10% dels nounats caucàsics, sobretot de descendència mediterrània.

És una taca plana de color blau, verdosa o grisenc que sol trobar-se en l'esquena o les natges, encara que pot sortir en qualsevol part del cos (turmells, zona interior de la cuixa, peus, espatlles ...), de formes i mides molt variables.

Sol desaparèixer entre els dos i tres anys d'edat, encara que pot trigar fins a 10 anys en borrar-se.

Al Marroc per aquest tipus de taques, se'ls anomena taques d'antull, vol dir que la dona estan embarassada desitja menjar alguna cosa i en aquell moment al no tenir recursos i no poder comprar el que volia es toca el glutis, per no tocar-se la cara o altra part visible perquè la taca surti a la part del darrere i no a la cara .

IMATGE DE LA TACA MONGLOIDE

7.3 AICHA KANDISHA

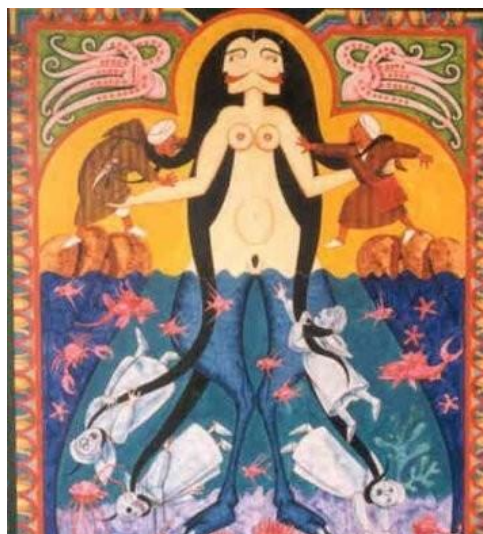
Mentre aquí a Catalunya als nens els hi fa por l'home del sac el personatge que espanta als nens al Marroc és l'*Aicha Kandisha*.

Aicha Kandisha la describem com una dona bella i seductora, de cabells llargs, alguns diuen que amb mans de moltó, a qui li agraden especialment els llocs amb aigua, el mar, els rius, les fonts i els pous. Agrada a tots els homes, aconseguix que es tornin bojós i fins i tot arribin al suïcidi, i llavors es converteix en la *djina* que realment és, una dona gran sense dents i cabells llargs i brut, despentinada i amb una mirada cruel. També se la coneix com *Lala Aihsa*, *Aihsa Sudaniya* o *Aihsa Elgawia*.

Hi ha una llegenda que podria explicar d'on sorgeix el nom de *Aicha Kandisha*, que podria ser el nom d'una dona que realment va existir.

Segons la llegenda, *Aicha Kandisha*, va ser una dona que va existir al segle XVI que es va enfrontar als portuguesos quan van envair la ciutat de Mazagan (el que és ara El-Jadida, Marroc). Ells van espantar a la seva família i la van violar. En venjança ella utilitzava la seva bellesa per seduir els soldats i després matar-los.

Al Marroc per a cada *djin* ha un talismà de protecció, els dibuixos que es fan amb la henna en forma de fulles, diamants o dibuixos amb molts punts té la finalitat de protegir contra els encanteris d'*Aisha Kandisha*

IL-LUSTRACIÓ DE L'AISHA KANDISHA

7.4 ELS GENIS DE LA LLUM

En la mitologia àrab els Djins són follets que poden ser bons o dolents, poden fer molt de mal però també poden donar dons i fer grans favors. Hi ha Djins masculins i Djinjas femenines.

Per als musulmans són una tercera raça creada per Déu, al costat dels homes i dels àngels. L'islam creu que els Djins poden casar-se i tenir descendència.

Són invisibles per a nosaltres, i ells ens veuen a nosaltres encara que potser borrosos, algunes vegades són capaços de fer-se veure. Són fets per a la màgia negra (o màgia blanca).

També són com àngels de la guarda, cada persona té el seu Djin assignat que li diu coses a l'ànima (encara que no tots els musulmans creuen en això).

La tradició explica que quan un Djin era dolent, quan era especialment molt dolent amb els homes, el tancava en una ampolla durant 1000 anys.

Els Efrits (dimonis) són els més dolents de tots aquests odien als humans, s'enriuen dels humans concedint els desitjos que volen encara que no de la forma que ho desitjaven, són genis que volen ser lliures però estan sotmesos, per estar castigats en ampolles, als seus amos i intenten revelar-se.

IL-LUSTRACIÓ DIJINA

IL-LUSTRACIÓ: EFRITS

8. MATERNITAT SUBROGRADA

La maternitat subrogada, o també anomenada mares de lloguer, és quan una dona està embarassada i posteriorment al donar a llum, dóna el nadó de forma legal a altres pares.

Per aconseguir l'estat de gestació, s'utilitzen tècniques com la fecundació *in vitro*, o la inseminació artificial. L'elecció d'una tècnica o una altra depèn de les famílies.

La fecundació *in vitro* és una tècnica de fecundació artificial on es busca la fecundació dels ovòcits pels espermatozoides. Es produeix fora del cos de la mare. S'extreuen un o molts ovòcits dels ovaris materns, quan l'ovòcit ha estat fecundat, aquest es transfereix a l'úter de la dona, buscant que aquest faci niu en el propi úter, i segueixi el seu desenvolupament fins al part.

En canvi, la inseminació artificial és un mètode de reproducció assistida, que consisteix a dipositar espermatozoides d'una manera no natural a la futura dona gestant.

IMATGE: VENTRE DE LLOGUER

8.1 TIPUS DE MATERNITAT SUBROGADA

Els tipus de maternitat subrogada que existeixen es diferencien en funció de l'objectiu de la pròpia mare que aporta el ventre. La maternitat subrogada pot ser de dos tipus:

- La tradicional: la mare gestacional aporta el seu propi òvul, però el pare prové de la subrogació o d'un donant. En aquest cas el nadó se sol concebre per inseminació artificial o fecundació *in vitro*.
- Mare portadora, l'òvul com l'espermatozoide són aportats per la parella que sol·licita la subrogació. En aquest cas la dona embarassada no té cap relació genètica amb el nadó..
- Gestació subrogada altruista, es la dona que es queda embarassada sense obtenir diners, ja que els propis pares biològics es responsabilitzen de les despeses tant mèdiques com legals.
- Gestació subrogada lucrativa, la mare gestacional accepta quedar-se embarassada a canvi d'una suma de diners.

8.2 IOLANDA ÀNGELS

Iolanda Anglès va saber de ben jove que no podria tenir fills a causa d'una endometriosis. Després de passar per una fecundació *in vitro* per desgràcia fallida. No va recórrer a l'adopció perquè la llista d'espera era de més de set anys. Ella i la seva parella van preferir decantar-se per una mare de lloguer amb òvul i esperma de donant. Van arribar a escollir aquesta opció perquè es van informar de que havia sortit una instrucció que permetia registrar a Espanya els fills nascuts de mare de lloguer. Van parlar amb moltes famílies abans de viatjar a Califòrnia. Allà van confirmar que tot era legal i tothom ho tenia molt assumit. El procés és un procés molt car, costa una mitjana de 100.000 dòlars.

La mare de lloguer la van triar gràcies a una agència que tria tres o quatre perfils de dones, aquestes no poden tenir més de 35 anys i han de tenir com a mínim un fill biològic i una situació familiar i econòmica estable perquè no ho facin només per diners.

La relació que es crea amb la mare de lloguer és d'amistat ja que la Iolanda i la seva parella no es podien permetre viatjar a San Diego fins al part. Ella els enviava ecografies i fotografies. I després d'això l'alegria de la seva vida neix, la filla Estel.

IMATGE : FOTOGRAFÍA DE
IOLANDA

9. ELS FRACASSOS DE L'ADOPCIÓ

L'adopció és un pont que uneix la necessitat que un nen tingui una família i el desig d'uns pares a tenir un fill. La majoria de les adopcions funcionen, però hi ha un nombre de nens que tenen moltes dificultats en adaptar-se i molts cops l'adopció fracassa.

9.1 L'ADOPCIÓ DESPRÈS DE LA MORT D'UN FILL

La sol·licitud d'adopció després de la mort d'un fill és feta per parelles que han tingut els seus propis fills i després s'han trobat amb la necessitat d'afrontar el dolor per la seva pèrdua col·locant davant el problema de l'elaboració del dol, així com davant el risc que el fill adoptiu es trobi substituint el fill perdut.

La dificultat dels pares de dur a terme el treball del dol quan un fill mor, determina una limitació de recursos; comença una disminució de la capacitat de fantasiejar, de la creativitat i de la identificació afectiva

Moltes vegades aquestes parelles que adopten, que no són molt joves, porten una càrrega d'experiències molt doloroses. Aquest és el tipus d'adopció que comporta molts factors d'alt risc evolutiu i de fracàs.

La sol·licitud d'adopció d'un nen es converteix llavors en una mena d'«autoteràpia», que la parella intenta activar com a manera de negar i allunyar el patiment depressiu.

Hi ha parelles que després de la mort d'un fill mostren un entusiasme en anar a buscar un fill adoptiu; l'entusiasme i l'obstinació que sovint posen en aquesta recerca representen la urgència d'adoptar.

Això fa que hi hagi una atenció particular per part dels professionals que es troben amb aquestes parelles durant l'estudi per a l'obtenció de la idoneïtat, ja que temen que la urgència del dolor mental pot resultar insuportable per a aquests adults o bé que provoqui una ansietat de tipus persecutori amb greus atacs.

En general, els primers mesos de l'arribada del nen al nucli familiar és correcta, però es converteix en un risc a llarg termini que tendeix a sorgir en el moment final de l'acolliment pre-adoptiu, quan es decreta la legitimitat de la relació, o bé quan el fill adoptiu entra en la fase de l'adolescència.

9.2 ADOPCIONS TRUNCADES

Una adopció truncada és un procés molt dur i dolorós, tant per als pares com per al fill/a, i es produeix sempre després de llargs anys de problemes que van venint. La relació es complica quan els nens entren a l'adolescència sobretot.

Les estadístiques indiquen que les adopcions truncades afecten en principi un 1,5% del total de les que es fan a Catalunya.

A Espanya, oficialment, una adopció internacional és per a tota la vida, i els nens no es poden tornar als seus països d'origen. Per això, quan hi ha problemes i la convivència en una mateixa casa és impossible, passen a la tutela de les administracions públiques, igual com passa en casos conflictius similars amb els fills biològics.

La part més dèbil són els nens que resulten ser els més perjudicats. En general es tracta de nens que tenen uns problemes com a resultat del seu passat, que són

incapaços de vincular-se i arribar a adaptar-se a part de la família per molts esforços que es facin.

9.2.1 ETAPES D'UNA ADOPCIÓ TRUNCADA

Hi ha una sèrie d'etapes que porten a una adopció truncada.

La primera etapa és quan la família comença a veure que hi ha dificultats que són més grans que les alegries. Molts pares en aquests moments comencen a preguntar-se com se'ls va ocórrer pensar en adoptar.

La segona etapa apareix quan la família comença a sentir que el problema no el sap manejar, ni tampoc superar-lo.

La tercera etapa sorgeix quan la família comença a explicar els problemes que tenen amb el nen, amb altres persones. En aquests casos és molt important que la família compti amb un grup de suport que li proporcioni el reforçament positiu necessari per no avançar més en el camí cap a una adopció truncada. Altres famílies adoptives que hagin superat problemes similars són les més ben preparades per fer-ho.

La quarta etapa es la de prou, ja no més.

Es tracta d'alguna cosa que ha passat i porta a la família a pensar que no pot acceptar per més temps l'actitud del nen o de la nena.

La cinquena etapa és aquella en la qual se li dóna a l'infant una última oportunitat o els pares ja decideixen que serà l'última vegada que suportin una conducta semblant.

L'etapa final és quan aquest fet passa i els pares es posen en contacte amb els serveis de protecció de menors. Senten que han fet tot el que han pogut, que no poden fer res més i que no poden continuar amb aquesta situació.

Aquesta etapa és especialment dolorosa per als pares, però sobretot l'infant. Ell/a ja tindrà consciència que la seva conducta era incorrecta i molt conflictiva. L'infant notarà el sentiment rebuig, perquè en el fons no s'esperava que els pares adoptius complissin les seves amenaces.

La idea que tenen molt pares que volen adoptar pensen que com més petit sigui el nen menys problemes psicològics tindrà, però no, molts d'aquest nens són

d'orfenats que ja venen amb una maleta carregada de problemes. No és fàcil... Però, amb ajuda de la família i dels professionals, el nen es podria adaptar.

9.1.2 MESURES PER PREVENIR ADOPCIONS TRUNCADES

La clau està en buscar una família adequada per a un nen o una nena que la necessiti i no a l'inrevés, un nen adequat per a una família que ho necessita.

Les entitats col·laboradores d'adopció internacional (ECAI) haurien de proporcionar a les famílies més informació sobre el menor quant a la seva salut, la seva edat, problemes emocionals i les seves possibles conseqüències.

Moltes famílies denuncien que no van ser prou informades de la situació, o fins i tot van ser enganyades, amb traduccions incorrectes dels informes mèdics del menor quan van anar a recollir-lo.

És important comptar amb uns bons serveis post-adoptius, ja aquests serveixen de suport a les famílies quan sorgeixen els problemes, en comptes d'haver d'esperar que els problemes s'acostin.

També és important que vagin a teràpies, que s'assessorin per professionals especialitzats.

Així les famílies no hagin de dependre només d'iniciatives privades, de vegades molt cares, o de professionals que no són experts en matèria adoptiva, per fer front als problemes que puguin sorgir.

9.2 NENS ESPECIALS

Adoptar un fill amb síndrome de Down no és molt comú, però, passa més freqüentment del que molts pensen.

Cada vegada són més els casos de famílies que adopten un nen amb síndrome de Down, i comparteixen amb altres persones; la satisfacció i alegria d'haver trobat al fill perfecte que complementi les seves llars.

L'acolliment d'aquets nens especials que existeix des de 2005 com a adopció independent, rep diferents noms segons el país. A la Xina es diu "Passatge verd"; al Vietnam, "Llista 2"; a Perú, "Àngels que esperen"; a Colòmbia, "Camí a l'esperança" i a Espanya, "adopció de nens amb necessitats especials".

És una via que cada vegada està més sol·licitada (encara que sense arribar a la massificació que suporta l'adopció ordinària) i que és molt més ràpida de resolució per les pròpies necessitats que presenten els menors, que exigeixen una actuació àgil.

Els nens amb necessitats especials són menors que pateixen o han patit alguna malaltia, o que presenten alguna discapacitat. També s'inclouen en aquesta categoria nens de difícil adopció, bé per la seva edat (són majors de 5 anys) o per conformar un grup de germans amb altres nens.

IMATGE: NENS ESPECIALS

Per adoptar aquests nens es tenen que reunir els requeriments bàsics establerts per a l'adopció ordinària, han de complir altres condicions. Així, cap dels cònjuges ha de superar els 55 anys d'edat, han de ser afectuosos i amables, posseir unes característiques psicològiques determinades per fer-se càrrec d'un menor malalt, tenir una formació adequada sobre les necessitats especials de l'infant que adoptaran, percebre ingressos anuals estables, i han d'estar físicament i psicològicament sans per garantir que cap malaltia els impedirà la cura del seu fill. També s'han de comprometre a mantenir una relació contínua amb els serveis post adoptius, assistint a totes les entrevistes de seguiment que se'ls indiqui.

Els passos per tramitar aquesta via (tan nacional com internacionalment) són una mica diferents als que s'han de seguir per a adoptar per via ordinària. Una vegada que la família obté el certificat d'idoneïtat específic per a aquesta adopció, s'incorpora a una llista d'espera, on esperarà fins que hi hagi un menor que encaixi amb les característiques establertes, que han estat prèviament valorades i acceptades per la família i la CA (comunitat autònoma) corresponent. Quan es troba un expedient d'un menor "compatible", es bloqueja i es presenta als Serveis Socials de la comunitat autònoma tota la documentació relativa. Després es facilitarà a la família les dades essencials del menor, l'informe mèdic i una fotografia de la zona afectada, perquè la família pugui consultar amb metges especialistes i prendre una decisió.

Cal tenir la màxima informació sobre aquestes malalties per valorar si la família a la qual se li proposa pot assumir les seves cures.

Acceptat l'oferiment, s'aprova la sol·licitud per l'òrgan competent a Espanya o a l'estranger.

IMATGE: LA FELICITAT D'UN NEN ESPECIAL

10. NENS ROBATS

A partir de pel·lícules, documentals i notícies elaboraré aquest apartat dels nens robats.

Al principi, el robatori de nens va començar a partir del Franquisme com una eina de repressió política. Separar els fills dels seus pares "rojos" era una manera de depurar la "raça" i crear bons espanyols. Després d'això, la repressió va adquirir un caràcter moral. Entitats d'adopció, institucions religioses, metges i advocats decidien que una dona soltera no era apta com a mare, i sempre hi hauria una família cristiana i com cal per adoptar aquell nadó. Aviat va acabar sent un negoci on no es dubtava a enganyar uns pares dient-los que el nadó havia mort per vendre'l per 200.000 pessetes en les xarxes d'adopció. Tothom hi va acabar guanyant, menys mares i fills, que es van trobar amb uns destins robats per sempre més. Pràctiques habituals als anys 60 i 70 que ara denuncien centenars d'afectats.

Els infants, que tenien una infància més vulnerable, la que es necessitava més protecció, va ser la gran víctima d'un Estat que tot i tenir la tutela d'aquests nens, els va abandonar a la sort d'uns centres que la majoria religiosos, es van dedicar treure'n profit, cobraven de l'Estat, els explotaven laboralment i satisfieien amb ells els seus instints més violents. Segurament no hi havia signes de maltractaments, però sí que hi havia circumstàncies esgarrifoses.

L'arribada de la democràcia va portar a moltes criatures estar tancades des del seu naixement fins a la majoria d'edat. Eren les víctimes de mares solteres, de dones separades a les quals se'ls prenia la custòdia dels seus fills, de pares a les presons o de noies embarassades pels seus pares, oncles o germans. La culpa de tot això eren als carrers. La dictadura, amb les seves imposicions nacional catòliques, havia creat les seves pròpies víctimes i després els oferia beneficència a canvi d'adoctrinament, caritat a canvi de propaganda.

10.1 TESTIMONI MARIA LABARGA

Maria Labarga, una dona de 42 anys, no té bona relació amb els pares, però mai va dubtar que ho fossin, fins que, fa tres anys, una trucada li va destrossar la vida : «El teu pare malalt a l'hospital m'acaba de dir que et van comprar, que no ets la seva filla».

La Maria va començar a investigar amb els documents que tenia, en la partida de naixement que deia que era filla natural i que va néixer el 29 de setembre de 1968 al carrer Teodor González de Tortosa (Tarragona), on se suposava que hi havia una clínica. Però ja no existeix, així que va anar a buscar informació d'on podien estar els seus arxius i així va descobrir que el que hi havia en aquells anys era una fonda, no un hospital.

Maria va seguir endavant i va localitzar la propietària de la pensió. Carregada de documents, la va visitar per saber la veritat. Li va dir que no sabia res, que la deixés tranquil·la, però va seguir preguntant a alguns veïns que li van assegurar que una de les nenes que apareixen a les seves fotos del bateig era la una de les filles de la propietària de la pensió.

IMATGE: ACTE DE NEIXEMENT FALSIFICADA

Va seguir investigant i va contactar amb la llevadora que va certificar el seu naixement. Aquesta llevadora li va assegurar que mai havia assistit a un part en una fonda, va fer memòria i li va explicar que una vegada una llevadora de Benicarló (Alacant) li va demanar el favor que certifiqués un part en una fonda a Tortosa perquè ella no podia fer-ho a l'estar fora de la seva àrea. Li va assegurar que mai va saber qui eren la mare ni el nadó. Va signar el naixement, però els va veure ni va preguntar per ells.

IMATGE 2: Foto del bateig, cap de les persones són familiars de la Maria.

No volia deixar l'assumpte, així que va anar a Benicarló a buscar a aquesta llevadora i va descobrir que les persones que apareixien en les seves fotos del bateig eren familiars de la llevadora. Contacta amb els padrins que també sortien a les fotos i li van dir que no coneixien els seus pares, estaven en aquell bateig només perquè la llevadora els ho havia demanat.

Maria no sap com tancar l'assumpte i trobar els seus veritables pares. El seu pare adoptiu va morir abans de revelar-li tot, la seva mare adoptiva, amb la qual no té una relació bona, no vol parlar del tema i la llevadora també morta. Desesperada, ha intentat que la justícia l'ajudi amb una denúncia davant el jutjat número 4 de Burgos per la qual cosa encara no ha obtingut resposta.

10.2 NENS ROBATS AL MARROC PER A ESPANYA

S'han descobert 28 casos de nens robats. En els segrestos participaven infermeres, emprats socials i els propis familiars dels nadons.

Nens robats a la dècada dels 70 i 80 al Marroc van ser venuts a famílies espanyoles. La majoria d'aquests infants eren nenes, que han estat robades en hospitals de Nador i Oujda, o que han estat lliurades per les seves pròpies mares a monges de Melilla.

El cas de l'Amina, una noia que vivia a Nador, mai s'ha sentit a gust a casa seva, així que decideix viatjar al centre del Marroc a la recerca d'una vida més fàcil. No li va ser agradable el camí, en Meknès va ser violada i es va quedar embarassada. Mai va pensar en avortar, va decidir seguir endavant i tenir al seu fill, tot i saber que la

seva família mai ho acceptaria. Dos mesos després de donar a llum, a casa d'una llevadora i no en un hospital, Amina va decidir tornar a Nador. Els seus pares no van dubtar a fer-la fora. La seva germana va intentar ajudar-la, la va portar a casa d'una perruquera del barri, on es quedava a dormir a les nits. I va pensar que la vida d'Amina seria molt més fàcil sense aquest nadó. La seva germana va agafar la seva filla i se la va emportar a Melilla. Amina volia la seva filla, i va anar a demanar ajuda a l'Associació del Gran Rif de Drets Humans.

I en menys de quatre hores va ser trobada. Va ser portada a l'hospital i aquí va quedar ingressada fins que Amina va poder recuperar la seva filla

Els prostíbuls de Melilla, com La Paloma o L'Antequera, eren el lloc en què aquesta màfia actuava durant l'any 1985. La major part d'aquestes prostitutes provenien del Marroc. Quan es quedaven embarassades, un embaràs evidentment no desitjat, lliuraven el nadó només néixer. Donaven a llum en pisos, de manera que no hi havia constància del naixement d'aquests nens. Després es venien a famílies espanyoles, que per uns 300 euros es feien amb la documentació necessària perquè aquest nen fos considerat com biològic.

IMATGE: ROBATORI D'INFANTS

Les monges no robaven nens. Eren les mateixes dones, que quedaven embarassades fora del matrimoni, un fet inacceptable en la societat marroquina, els que donaven els seus nadons a les monges, amb la finalitat que aquests tinguessin una vida millor . Tot seguit, les monges donaven aquests nens en adopció.

La Justícia marroquina no havia pronunciat mai sobre el cas dels nens robats, fins que el ministeri de l'Interior va enviar un comunicat en què s'anunciava: "El cas dels nadons robats, ja tractat en 1985, es tornarà a investigar, donat les últimes notícies difoses en els mitjans de comunicació espanyols".

Segons la fiscalia marroquina, el 1985, s'havien detingut cinc persones pel robatori de nadons. Entre aquestes persones es trobaven tres espanyols, un matrimoni, que en aquell moment havia comprat dos nens i una dona que es dedicava a portar recent nascuts del Marroc a Melilla. El matrimoni, per aquell temps, havia pagat per dos nadons 6.000 euros.

En el 2013 s'havia detingut també a dos marroquins, una treballadora social de l'hospital el Hassani, de Nador i una treballadora de l'hospital Al Farabi d'Oujda, centres en què més nens s'havien robat en l'època. Les dues empleades es treien un sobresou lliurant a nounats a terceres persones per vendre'ls a Melilla. Segons les investigacions de la policia judicial el 1985, l'empleada de l'hospital el Hassani cobrava 1.000 dhs per nadó (una mica més de 100 euros), mentre que la infermera de l'hospital Al Farabi arribava a cobrar més de 2.000 dhs (més de 200 euros) per nadó donat.

1. BLOC PRÀCTIC

1.1 ENTREVISTA A ASSOCIACIONS

Entrevista IMA (Associació d'amics del Marroc)

He entrevistat a la Sara, una noia que porta a terme l'Associació, situada a Barcelona, ella ajuda a totes les famílies catalanes amb la post- *kafala*. Els informe sobre el que tenen que fer, on tenen que anar a tramitar, el viatge al Marroc etc.. La vaig entrevistar el 12 / 12 / 2017, l'entrevista va tenir una durada de una hora i mitja.

- **Exactament que es fa a IMA i any que es va fundar?**

Es una associació que es va fundar l'any 2000, perquè hi va haver un grup de famílies que van baixar al Marroc a fer una *Kafala*, que se'n diu una tutela dativa, a acollir uns nens. Es van trobar i van dir que seria una oportunitat a fer una associació.

- **D'on prové el significat IMA?**

IMA, vol dir Infants Marroc Adopció. Llavors, el registre d'associacions no li quedava clar el que eren les sigles. I va acabar sent, Amics d'infants del Marroc.

- **Quin es l'objectiu de la associació?**

Que les famílies puguin *Kafalar* a un nen. I un altre objectiu es sensibilitzar la població sobre l'abandonament al Marroc perquè no s'abandonin molt nens

- **Amb quanta gent esteu tirant endavant la fundació?**

A la junta són: el president, vicepresident, tresor, secretari i dos vocals. I com a socis hi ha 113 socis. I jo sóc l'única que treballo, tinc un salari. Els altres són de la junta, no cobren

- **Actualment quins projectes esteu realitzant?**

Estem realitzant un projecte amb una associació de Casablanca. Aquest consisteix en ajudar 12 dones, per ajudar que no abandonin els seus fills per tal de que obtinguin una formació perquè puguin ser autònomes, per tal de tenir una vida digna.

- **Esteu en contacte amb alguna associació del Marroc?**

Si, amb la Solidarity Femeni, fa tres anys que col·laborem amb ells. Aquest seria el quart any.

- **El Marroc es un país que la dona musulmana no pot tenir fills fora del matrimoni per això fa que hi haguí molt abandonaments de nens. Com u viviu?**

A mi em sap molt greu, això. Ja que es una injustícia molt gran perquè no només la dona ha tingut el fill sinó que hi ha un home també. Per això nosaltres ens mou ajudar a totes aquestes dones.

Entenc que abandonin, no les jutjo, perquè si jo visqués allà, ho faria, perquè si els meus familiars no em volen i tenir aquesta lacra a sobre, millor deixar el teu fill amb mans de persones que potser l'estimaran.

- **Aproximadament amb sabria dir quants nens s'abandonen a l'any?**

A l'any no et sabria dir, però al dia, 24 nens infants s'abandonen.

- **Quin es el protocol a seguir quan el nen es abandonat ?**

Depèn, un nen pot ser abandonat al carrer o a l'hospital. I agraïm molt que s'estiguin deixant molts nens a l'hospital perquè la mare firma un paper que deixa el nen i se'n va. I aquests nens se'n van a l'orfenat del país o poble.

- **Hi ha moltes famílies interessades per la *Kafala*?**

Si moltes, sobre tot a Catalunya, en general Espanya, però mes Catalunya, a Euskadi, Madrid i Andalusia.

- **Actualment la Kafala esta bloquejada?**

Sí, per qüestions polítiques.

- **Quins plans de futur teniu amb la associació?**

Fer molts projectes, perquè no hi haguí un tan per cent d'abandonaments. Però sobretot ajudar els nens.

- **Em sabria explicar alguna anècdota? O algun fet impactant?**

Sí, sí, sí. Si no recordo malament, a l'orfenat de Casablanca, vaig veure dues nenes amb un nen els braços, vaig pensar aquest nen es un fill d'una. Una nena més jove que tu, perquè aquesta nena estaria jugant. Em va deixar destrossada. I Casablanca impactant, sales i sales de nens estaven plenes de nens. I no paraven.

- **Has visitat al Marroc?**

Si, però sobretot orfenats .Agadir, Marrequeish, Meknes.

- **En l'Associació teniu residents?**

No, el nostre piset està compartit amb dues associacions. Una de psicòlegs i altres famílies adoptants d'Etiòpia.

El que es fa en la associació, activitats de post-adopció. També classes de Darija (àrab). Hem fet tallers de cuina, fem coses així. Aquí tractem les dones d'allà perquè tinguin una mica de pressupost. El que fem nosaltres és ajudar les famílies que vulguin *Kafalar*, una post-adopció, ajudar amb els tràmits, etc..

- **Es cert això de que la família adoptiva es te que convertir a l'Islam?**

Sí, ells firmen un paper on diu que ensenyaran al seu fill la fe musulmana. I la persona que els fa firmar això els hi fa preguntes sobre l'Islam.

- **Per que moltes famílies trien al Marroc en *Kafalar*?**

Perquè està a la vora, no com per exemple a Rússia, i els tràmits són ràpids.

- **Si Kafalar , es acollir, perquè moltes famílies tenen adoptat els seu fill?**

La gent quan venia Espanya amb els nens marroquins, portaven el nen amb kafala i aquí Espanya adoptava amb els tràmits espanyols . I ara el que es fa es firmar un paper conforme que només acullis.

- **La Kafala té un termini?**

No, no, perquè aquest nen abans de donar-lo en adopció té un certificat d'abandonament. La mare biològica no pot reclamar res.

- **Es fa el certificat d'idoneïtat amb la Kafala ?**

Sí, es feia a la Generalitat en un termini de vuit mesos, amb entrevistes, visitaven la casa, com ets, què guanyes, per saber si eres apte o no apte per adoptar un nen. Després d'això anaves al Marroc i al Marroc t'ho tornaven a fer una mica.

- **Com coneixes l'infant?**

Pots anar a l'orfenat, el cuides, estàs amb altres nens... Tu tens un vincle amb aquell nen, perquè hi vas cada dia. En canvi, en altres països et donen el nen, té i ja està.

Ha estat una entrevista fantàstica, he après moltíssimes coses que no sabia de la *Kafala*. És una noia molt simpàtica i ha compartit amb mi les seves experiències a l'Associació i al Marroc.

IMATGE: LA SARA

2. ASSOCIACIÓ DEL MARROC (ASSOCIATION AL IHSSANE)

No he tingut la oportunitat de visitar al Marroc, però sí poder comunicar-me amb l'associació Ihssane, situada a Casablanca. Vaig comunicar-me amb una cuidadora de l'orfenat que no ha volgut dir-me el seu nom. L'entrevista va ser realitzada el 28/12/ 2017 mitjançant una trucada telefònica d'una durada de vint minuts.

- **Exactament que es fa a Association Al Ihssane i any que es va fundar?**

És una associació de voluntaris, que acull els nadons i els nens sense família, des del naixement fins a l'edat escolar (6 anys).

Aquesta associació es va fundar l'any 2000. Gràcies a la princesa Lalla Hasna, es presidenta honoraria.

- **Quin es l'objectiu de la associació?**

L'objectiu de l'associació és satisfer les necessitats bàsiques dels nens en tots els àmbits: organització d'activitats perquè els nens es desenvolupin i despertin, promoure la cura d'un nen per una família a través de la *Kafala*.

- **Quin es el motiu principal pel qual vàreu fundar aquesta associació?**

Va ser fundada el 1989 per voluntaris moguts per les terribles condicions en què vivien els infants en l'orfenat Oasis. L'orfenat ja existia des de 1956.

El 1988, l'orfenat de l'Oasi era un lloc per morir, locals, bruts i en ruïnes. Amb molts voluntaris i amics, vam decidir crear l'associació Al IHSSANE.

- **Amb quanta gent esteu tirant endavant la associació?**

Hi ha 180 empleats, dels quals 160 són a càrrec de l'associació. I unes 70

persones més que es divideixen en metges i parà mèdics, administrativa etc..

- **Actualment quins projectes esteu realitzant?**

Estem ajudant el centre Baouafi, que es multipliqui el personal de supervisió per satisfer millor les necessitats específiques d'aquests nens, crear una classe integrada per a nens amb retard psicomotriu i renovar la pista de bàsquet.

- **Aproximadament amb sabria dir quants nens s'abandonen a l'any?**

A l'any no et sabria dir, però cada setmana tenim 2 o 3 nens abandonats a l'associació

- **Hi ha moltes famílies interessades per la kafala?**

Moltes. El que més els agrada als estrangers és que poden triar el nen que vulguin, cosa que a d'altres països no es pot fer.

- **Quins plans de futur teniu amb la associació?**

Millorar dia a dia, ajudar a l'associació de nens discapacitats i cuidar aquests nens com si fossin els nostres fills.

- **Em sabries explicar com seria un dia normal d'un nen a l'associació?**

- 7:00 am: es desperten
- 7:30 am: esmorzen
- 8:00 am: sortida a l'escola amb l'autobús escolar
- 18h00: tornem al centre amb bus i sopem

- 19h00: revisió de classes i tasques
 - 20:00: una mica de TV per relaxar-se i preparar-se per dormir.
-
- **Em sabria explicar alguna anècdota? O algun fet impactant?**

El fet de veure sales i sales plenes de nens i pensar i tots aquests nens son abandonats? Es dur...

IMATGE: POSSIBLE CUIDADORA DE
L'ORFENAT

Va ser una entrevista molt curta i , però va contestar totes les preguntes que li vaig fer sense negar-se a cap. M'ha explicat que ella fa molts anys que treballa en l'orfenat i tots aquells nenes eren una part d'ella.

3. ENTREVISTA AMB JAMILA JOUDAR (ADVOCADA)

Moltes de les famílies que he entrevistat hem parlaven sobre una advocada, la Jamilia, i no sabia qui era, i vaig decidir comunicar-me amb ella mitjançant una trucada de trenta minuts al Marroc el dia 28 /12 / 2017.

- **Exactament en que ajudes a les famílies espanyoles?**

Sóc advocada i vaig ajudar moltes famílies espanyoles a fer el seu somni una realitat i tirar endavant la *Kafala*. Els explico què han de fer, on anar, i jo m'encarrego dels papers i la sentència cap al jutge.

Ara, com deus saber, la *Kafala* està parada actualment, per lleis polítiques i islàmiques.

- **Aquesta parada de *kafalas* a que es degut?**

Els marroquins no accepten que els estrangers prenguin els infants abandonats en *Kafala*. Pensen que són cristians que intenten canviar la seva religió, que ha de ser sempre l'Islam, ja que quan arriben al seu país ja no són practicants.

- **Al Marroc, existeix el procés d'idoneïtat?**

Aquest test, la "idoneïtat" no existeix al Marroc. Els marroquins s'adrecen directament a una *crèche* (centre) amb un document signat pel Sr. Procurador. Per *Kafalar* un nen o una nena, prèviament han de presentar una sol·licitud al Sr. Procurador.

- **Em sabries dir quina es la xifra de nens abandonats cada any?**

Saps què passa? Que aquí al Marroc és un tema tabú, es *hchuma* (vergonyós) parlar d'aquets pobres nens.

Però crec que el número de nens abandonats augmenta d'any en any, tot i que malauradament no es coneixen les xifres oficials.

- **Quines són les principals causes d'abandonament de nens al Marroc?**

La pobresa obliga els pares a enviar a les noies a treballar com minyones en zones i situacions greus, sense oblidar les tradicions, que fan que la dona sigui sempre culpable i que hagi d'assumir ella sola la responsabilitat d'una relació mantinguda d'una manera "il·legal" o d'una violació.

- **Quin es el temps per tenir el bebè a les mans?**

El temps per tenir el bebè. El lliurament varia entre un mes i sis mesos, depèn si el bebè disposa d'acta d'abandonament i partida de naixement.

- **I si no te acta d'abandonament que es fa?**

L'orfenat dona el seu expedient al jutge de menors, i tot està en mans del jutge i a partir d'allà ell dóna la seva acta d'abandonament.

L'entrevista va ser molt interessant, va ser molt amable. La meva mare amb va ajudar a parlar amb ella ja que, parlava una mica de castellà i àrab.

4. ENTREVISTES A PARES AMB UN FILL ADOPTIU I UN ACOLLIEMENT- GABRIELA

La Gabriela amb va convidar a casa seva, 17/ 12 / 17, viu amb el seu home i els seus tres fills, te un nen a punt de ser adoptat, un acollit i una filla biològica. La entrevista va tenir una durada de una hora i mitja aproximadament.

- **Quin tipus de família sou?**

Sóm una família de urgència i diagnòstic, en les famílies d'acollida hi ha diferents tipus, la nostre cobreix l'edat de 0-2 anys, màxim 3 anys.

- **Quina edat te el nen?**

Té un any.

- **Quina edat tenia l'infant quan al vau acollir ?**

Bueno generalment quan són adoptats, si la mare renuncia al nen molt ràpid, es pot deixar al nen en adopció als tres mesos. Són bastant petits, però sinó l'assistenta social porta un procés per veure si la mare pot recuperar el fill o si algun familiar de la mare el pot acollir i, en aquest cas, seria un acolliment extens.

- **Quin es el seu país d'origen?**

Generalment tots son d'aquí, el nostre nen es d'aquí Catalunya, ja que la Generalitat de Catalunya treballa amb nens del país. En canvi el meu altre fill, es de Africà

- **Per quin motiu vau decidir acollir ? Què va motivar la vostra decisió?**

En principi només volíem un fill, perquè hi ha molts nens que estan amb falta de carinyo i vam decidir amb la meua parella no tenir més fills i decidir acollir. El que ens va motivar acollir va ser la meua filla biològica, per ser filla única podia tenir accés a moltes coses que no poden tenir altres nens i perquè així pugui veure la realitat, què passa en el món.

- **Va ser una idea compartida des del principi (parella, família)**

Sí, va ser una idea compartida amb la meua parella. Al principi dèiem que si no podíem tenir fills adoptariem d'Uruguai, però acollir és un fet especial.

- **Us va ajudar alguna associació a escollir el nen?**

Sí, es tracta del Shiif, el CEL OBERT. Nosaltres no escollim el nen, la Generalitat escull la família adequada per el nen, segons la teua personalitat. Et pregunten moltes coses, així saben quin tipus de personalitat tens i a veure amb tot el que et podràs afrontar. També si tens una fill/a biològic/a, com en el meu cas, ha de ser més petit ja que poden tenir conflictes de rivalitat.

- **Quan de temps va passar des de que vau començar els tràmits fins que finalment us van donar al nen/a?**

6 mesos, sí...

- **Com va ser el procés d'acolliment ? Us va trobar amb obstacles?**

El tràmits van ser molt ràpids, primer ens havien de dir que havíem d'anar a la post-adopció. Tot molt rapidet, ja que sabíem molt sobre l'acolliment.

- **El procés d'idoneïtat us el va donar alguna agència ? O un psicòleg privat o traves d'un judici?**

Sí, ens el va donar Cel Obert. Aquest procés és com un text psicològic, et fan moltes preguntes, però són les mateixes cada setmana, però formulades de diferents maneres. Juguen amb la teva ment perquè intenten que explotis i saber si aguantaràs amb l'acolliment del nen.

- **Que penses dels tràmits que s'han de realitzar abans de l'acolliment ? Son tots necessaris?**

Estan molt bé, no tinc cap problema, no és dur, però la gent no tenen compte que són nens que donen, perquè no es poden tornar, perquè n'hi ha molts. I tot això passa a l'edat de l'adolescència, perquè els pares no estan preparats.

- **Com van ser els primers dies amb el nen?**

Molt bé, perquè eren molt petits. El primer que vaig acollir era super carinyós, el segon sí que va ser molt dur, ja que tenia síndrome d'abstinència i la veritat va ser molt dur. Perquè necessitava molt d'amor. Ell dormia amb mi, me'l posava al pit perquè ell pogués sentir el meu cor i no es sentís sol.

- **Com es va adaptar el nen a vosaltres?**

Bé, t'explicaré el primer nen que vaig acollir. Va ser molt dur, ja que els primers dies estava molt trist, encara que rebi amor a casa, en la cara es nota que està trist. Després en acabar els 22 mesos el va adoptar una família. Ells m'enviaven fotos i jo sabia que no estava bé, tenia una família espectacular, li donaven tot l'amor, però jo sentia que no estava bé.

- **Es dur deixar el nen en adopció?**

No és dur, perquè jo no penso "ay que se'n va el nen". No. Jo t'explico, jo tinc unes emocions molt fortes. La família que ve a adoptar no els acompanya ni un pare, ni una mare. No, només tu coneixeràs el teu fill. En canvi, quan dones a llum, truques a tothom. Aquesta dona que acull a un nen, comparteix aquesta felicitat només amb els assistents socials, la seva parella, l'agència i nosaltres que no ens coneix de res. Persones desconegudes que comparteixen una experiència única.

Allà te n'adones que no només estàs fent el bé per el nen, sinó que estàs fent el bé per una persona que t'ho agrairà tota la vida. Jo estava súper emocionada. Li vaig dir: "ha sigut un plaer cuidar el teu nen". Jo l'he criat 22 mesos.

- **Quan sigui una mica més gran li parlaràs sobre l'acolliment?**

Els dos nens que tinc, un nomen l'estic acollin. Però l'Edgar el vull adoptar. Perquè la seva mare no es fa responsable a les reunions i el té abandonat.

- **Us preocupà la seva adolescència? Es a dir, que tingui canvis greus de conducta, les amistats, futur acadèmic...**

La veritat no em preocupa, perquè penso que la meva filla biològica es la que en tindrà. Però l'Edgar que em dirà...? I si no vol estudiar, Bueno tindrà que treballar. Però se una cosa que per moltes coses que faci, o actuí malament, tinc clar que no el deixaré, no el deixaré. Demanaria ajuda si la necessito, però tornar el nen no el tornaria.

IMATGE: MAX, NEN ACOLLIT

IMATGE: EDGAR, FUTUR NEN ADOPTIU

La Gabriela en molts moment m'ha emocionat moltíssim, es una dona que li agrada molt ajudar i que està per tothom. M'ha explicat moltes de les seves anècdotes i m'ha ensenyat fotos dels nens quan eren més petit.

IMATGE: ARACELI, FILLA BIOLÒGICA

5. ENTREVISTA A PARES AMB ACOLLIMENT (ALGÈRIA) – FAMÍLIA GAMISSANS

Vaig anar a visitar a la família Gamissans el 27/ 12/ 2012, perquè tenen un fill acollit en procés d'adopció. Vaig parlar amb la mare i li vaig fer les preguntes, l'entrevista va durar una hora aproximadament.

- **Quin tipus de família sou?**

Estem compostos jo i la meva parella, dos fills biològics i l' Ali.

- **Quin tipus d'acolliment sou?**

l'Ali es un nen d'acollida, de llarga durada, però esta en tràmits per poder-lo adoptar.

- **Quina edat te el nen?**

Acaba de fer 8 anys

- **Quina edat tenia l'infant quan al vau adoptar ?**

10 mesos, vam anar a una casa d'acollida a Badalona i tenia deu mesos. I llavors el van donar d'acollida, però s'ha derivat adopció.

- **Quin es el seu país d'origen i ciutat?**

Es d'Algèria. Però el vam acollir de Centre d'acollida de Badalona

- **Per quin motiu vau decidir adoptar ? Què va motivar la vostra decisió?**

Amb els anys i tenir els nens biològics anàvem pensant en adoptar, però quan va arribar el moment el meu home, va dir que no veia tan clar l'adopció, perquè hi ha molts diners per el mig i no ho veia tan clar. No vull tenir un fill que pensi que ha estat robat, que segurament no és veritat, però no volia que tingués aquesta sensació. I després vam passar a veure l'acolliment i llavors vam començar a entrar en aquest món, va ser molt llarg però, quatre anys.

El que ens va motivar es que hi hagi tants nens que necessitessin un pare i una mare i tu pots donar aquesta oportunitat. Sabíem que era un tema complicat, però volíem donar una oportunitat a un nen.

- **Va ser una idea compartida des del principi (parella, família)**

Sí amb la meva parella, ja que es un pas important adoptar.

- **Teníeu pensada una edat concreta, sexe concret, país o cultura? O era indiferent?**

No, jo sempre deia que volia un nen petitó, perquè quan mes petit sigui no portarà una motxilla carregada.

- **Quan de temps va passar des de que vau començar els tràmits fins que finalment us van donar al nen/a?**

4 o 5 anys, segur.

- **Vau haver de passar el procés d'idoneïtat ? Us el va donar un psicòleg, un jutge?**

Sí, vam durar un sis mesos fent entrevistes. Sí, un psicòleg, hi passes per diferent gent. Reunions amb famílies, amb grups i després sols. Després de mig any vam saber si érem aptes o no.

- **Que penses dels tràmits que s'han de realitzar abans d'acollir/ d'adoptar ? Son tots necessaris?**

Penso que hi ha d'haver un filtre i han de ser-hi i com sempre a vegades són injustos, clar el jutge és una persona que no coneixes de res. I de vegades penso que queden famílies fora i que podrien ser bons pares adoptius.

.

- **Com van ser els primers dies amb el nen?**

El primer de cap de setmana pobret se'ns va posar a 40 de febre. Una pujada de febre terrible i va ser el canvi, l'estrès, etc... Pensa que el primer dia que el vam veure ens el van fer passejar i bueno ens van dir que era la primera vegada que havia sortit tant. No havia sortit mai, mai, tant. Com a molt el portaven a un parc a donar un vol i tornar a entrar.

I clar, aquí tota la família el va venir a veure, és una alegria tan gran que te la jugues que vinguin, perquè ens van dir que millor només els pares i poc a poc tota la família. Es això, és una alegria, tenir un infant a casa. I de seguida va crear un vincle amb els seus germans, en Nil i la Lídia. Amb mi i el seu pare. I en tres dies li va baixar la febrada.

- **Quan sigui una mica més gran li parlaràs sobre l'adopció i que esta adoptat?**

Ho sap, tot. Quan va tenir 4 anys, que ja va començar escriure, li vaig fer un llibre una mica de la seva història, vaig pensar bueno, que el tingui. I ell començava a escriure i li vaig escriure el seu nom. Ell ho sap tot, tot des de el primer dia. No pregunta per la figura paterna, però sí la de la mare. No et fa ben bé preguntes directes.

Li costa molt entendre que som el seus pares biològics. Pregunta com pot ser que no hagi pogut sortir la teva panxa? No m'ho pregunta així, però li sembla impossible, ja que, esclar, s'ha criat aquí. Amb quatre anys com que era molt espavilat deia, com pot ser que sigui germà d'en Nil i la Lidia i no em digui Gamissans? Ara com que el fem anar amb els cognoms no té cap problema, però abans no ho entenia, però es un tema que ho té present.

- **Li conservareu el seu nom?**

Sí, sí, sí. Encara ell té el seus cognoms biològics, el que passa que en el moment de tramitar l'adopció ens van dir a l'escola, el metge, feu-li el canvi. Però al DNI encara té el nom original, ja quan l'adoptem tindrà als cognoms, però el nom segurament li deixarem. Es un nom que té molt assimilat, però a vegades li dic pensant-ho, si t'interessa posat un nom compost, posa-te'n dos. I si algun dia, per el que sigui, te'l canvies.

- **Us preocupà la seva adolescència? Es a dir, que tingui canvis greus de conducta, les amistats, futur acadèmic...**

Sí molt, molt. A mi em preocupa molt. Vull viure el dia, dia però em fa patir. Si perquè... bueno és un nen guerrer, no es deixa trepitjar... Depèn del que li diguin s'enfada. Té un caràcter molt dur, el meu home és molt objectiu i em diu no pateixis, no pateixis, que en té sort de tenir aquest caràcter.

Imagina't que sigui gran, L'Ali té força família, arribarà un punt que voldrà saber i sigui adoptat o no, l'acompanyaré a conèixer els seus pares biològics. I serà molt dur...

L'Ali segurament tindrà problemes d'acceptació, perquè hi haurà algú que li dirà "moro de merda" . Suposo que no és ni d'aquí, ni d'allà. Jo diria que ho portarà bé.

IMATGE: AMB L'ALI

IMATGE: L'ALI, LA MARE I JO

La família Gamissans m'ha obert les portes de casa seva, són una família encantadora, m'han compartit moltes de les seves experiències i molt records de l'Alí quan era petit.

6. ENTREVISTA A PARES AMB FILLS KAFALATS – MERCÈ CARRERA

La Mercè Carrera me l'han recomanada moltes persones i he aconseguit contactar amb ella. Vaig anar a visitar-la a casa seva el dia 17/12/ 2017. Te dos preciosos nens *kafalats* del Marroc. La durada de l'entrevista va ser d'una hora i mitja, ja que amb a fer un deliciós té.

- **Quin tipus de família sou?**

Som el meu home i jo i els dos nens.

- **Quina edat te el nen?**

14 anys els dos. Un te 4 mesos que l'altre.

- **Quina edat tenia l'infant quan al vau adoptar ?**

En Biel any i 4 mesos i l'Enric acabava de fer un any.

- **Quin es el seu país d'origen i ciutat?**

El Marroc, els vam anar adoptar a Marràqueix perquè era un orfenat que funcionava molt be a nivell internacional. En Biel era nascut a Agadir i l'Enric a Rabat.

- **Per quin motiu vau decidir adoptar ? Què va motivar la vostra decisió?**

Vam decidir tenir fills, ja fa molts anys que érem parella, però tenia molts dificultats de quedar-me embarassada i després els perdia, vaig tenir dons embarassos i no arribaven bé. I després uns mesos vam decidir que tiraríem endavant l'adopció.

- **Perquè adoptar en el Marroc?**

Perquè és al costat de casa nostra, per la cultura, perquè jo tenia molts alumnes marroquins i m'agrada molt i és una cultura molt propera. I a més a més, uns amics nostres havien anat a adoptar primer i havien dit que era molt ràpid. I a més a més, tu feies els teus propis papers, no hi havia cap empresa que se'n cuidés. Tu vas al consolat, demanes el paper, vas a l'ajuntament, seguretat social del Marroc, no hi ha cap intermediari. Hi ha una associació de pares i mares que t'ajuden com començar a fer el tràmits. En aquest cas ens va ajudar la Jamilia, una advocada. Però en principi ets tu el que portes tot.

- **Vas haver de convertir-te a l'islam per poder kafalar?**

Sí, i saber els cinc preceptes de l'Islam, on diu estimar a Déu per sobre de tot. Fer caritat quan puguis, anar a la Meca, fer el ramadà i resar.

- **Va ser una idea compartida des del principi (parella, família)**

Sí, amb la meva parella.

- **Teníeu pensada una edat concreta, sexe concret, país o cultura? O era indiferent?**

M'era indiferent, ja que quan vols fills, era l'únic que pensava. Ara clar, aquí Catalunya és molt difícil adoptar i internacional, Amèrica, ho veia molt lluny i no havia anat mai a la Xina, està encara més lluny. Però al Marroc es tan a propet, són com els meus germans. I m'hi sentia identificada i ara, bueno és el país dels meus fills

- **Quan de temps va passar des de que vau començar els tràmits fins que finalment us van donar al nen/a?**

Un any. Vam començar al Juliol i l'altre Juliol ja teníem els nens, el 12 de Juliol ja érem a Marràqueix.

- **Com va ser el procés de la kafala ? Us vau trobar amb obstacles?**

No, la veritat és que no. L'obstacle era el consolat espanyol. Sort de l'advocada que ens ajudava amb totes les traduccions, perquè tot estava en àrab. El problema va ser en el consolat espanyol, ja que per sortir del Marroc necessites un visat, i el visat te'l donen si eres estudiant o anaves a treballar, però els nens eren súbdits marroquins i vam haver d'engegar tot un procés polític des d'aquí i ho vam desencallar.

- **Vau haver de passar el procés d'idoneïtat ? Us el va donar un psicòleg, un jutge?**

Sí, et fan fer varies reunions, perquè et plantegis realment què es l'adopció, miren un vius, et preparen una mica. Ara costa més, si no has tingut dificultats en quedar-te embarassada no et deixen adoptar, en el meu cas sí.

Ens el va donar un psicòleg.

- **Que penses dels tràmits que s'han de realitzar abans d'adoptar ? Son tots necessaris?**

Si, i n'haurien de haver mes. Dura uns sis o set mesos. Jo penso que sí, perquè hi ha d'haver una garantia en l'infant, en aquell moment no penses perquè ets egoista i només vols fills. Però penso que es té que donar una garantia als infants.

- **Vas haver d'instal·lar-te alguns mesos en el país d'origen del nen? Quants?**

Vam estar-hi un mes i mig. Jo amb quedava a l'orfenat i el meu home anava a fer tots els tràmits.

- **Com van ser els primers dies amb el nen?**

No t'imagines... Nosaltres vam adoptar dos nens de cop i pensàvem que tindríem molta feina, i però ho he vist durant els anys, que em feria patir al seu patiment i per exemple en Biel, va patir molt però jo encara patia més per ell. L' Enric feia veure que no patia, però patia.

Però, perquè esclar, es una adaptació molt complicada, de cop passant d'un entorn a un altra, i tu no saps si estaran més bé.

- **Com es va adaptar el nen a vosaltres?**

Tu vols fer el vincle amb els nens i això es molt difícil, i l'idioma no l'havien sentit mai el català i amb va anar molt bé cantar i jo sense voler jo cantava, perquè soc profe de musica i va anar molt bé la comunicació gràcies a la música. Em vaig passar un any cantant tot el dia i intentat fer vincle. Perquè ells sentin que estan segurs amb tu.

- **Quan sigui una mica més gran li parlaràs sobre l'adopció i que esta adoptat?**

Si, en parlem sempre. Fins i tot el hi diem que si volen poden anar amb un psicòleg i parlar d'això, perquè es clar sou adolescents. Però no volen, ells diuen que si tenen algun problema que ja ens el explicarien a nosaltres.

Tenen contacte amb altres famílies adoptives. En parlem, es ordre del dia.

- **Us preocupà la seva adolescència? Es a dir, que tingui canvis greus de conducta, les amistats, futur acadèmic...**

Molt, a mi molt, perquè ja en si l'adolescència es un camí molt difícil, sobre tot d'identitats. Qui ets? D'on vens? Es molt complicat i has de tenir estratègies. I com mes te'n sortís amb la vida com més tranquil·la tu mateixa et sentis. I ser adoptar, es mes complicat.

La Mercè és una dona encantadora, m'ha tractat com si fos una més de la seva família, m'ha explicat moltes coses sobre la seva vida i dels nenes i m'ha ensenyat els àlbums de fotos. Ha estat molt emocionant parlar amb ella.

IMATGE: MERCÈ CARRERA

7. ENTREVISTA A PARES AMB FILLS KAFALATS – ESTER I JORDI

L'Ester i en Jordi amb van convidar a casa seva a Torelló, al 27 / 12/ 2017. Els dos em van respondre les preguntes dels seus dos nens *kafalats* del Marroc. L'entrevista va tenir una durada de una hora.

- **Quin tipus de família sou?**

Jo, la meva parella i els dos nens.

- **Quina edat tenen els nen?**

En Ferran 14 i en Carles 15. Es porten mig any.

- **Quina edat tenien els el infants quan als va kafalar ?**

En Ferran tres mesos i en Carles 10 mesos i setmanes

- **Quin es el seu país d'origen i ciutat?**

Al Marroc. Els vam anar a buscar als dos a Marràqueix, però en Carles l'havien traslladat d'un Orfenat de Rabat.

- **Per quin motiu va decidir adoptar ? Què va motivar la vostra decisió?**

Quan vam voler ser pares vam tenir dificultats, i teníem molts amics que havien adoptat i va ser un bona opció.

- **Perquè adoptar en el Marroc?**

Ester: Perquè en aquell moment, quan ho vam fer era relativament fàcil, com de temps, també era país a prop. Vam pensar que a nivell cultural sí que hi ha la part de la religió que són diferents i aquí també tenim arrels.

Jordi: Al Marroc no compres un nen, en altres països compres el nen , si que hi ha una sèrie de despeses que són el tràmits, els advocats, però era tot net. Perquè diuen que encara gràcies que ajudeu aquest nen tindrà que una família.

- **Vas haver de convertir-te a l'islam per poder *Kafalar*?**

Si, però bueno, eren com uns tràmits, com tan nosaltres com en el país sabien que encara que ens convertíssim a l'islam no seriem creients.

- **Va ser una idea compartida des del principi (parella, família)**

Si totalment amb la meva parella, en Jordi.

- **Teníeu pensada una edat concreta, sexe concret, país o cultura? O era indiferent?**

Edat sí, que els volíem petits i en el Marroc era molt difícil que hi haguí nenes, així que sabíem segur que serien nens.

- **Quan de temps va passar des de que vau començar els tràmits fins que finalment us van donar al nen/a?**

9 mesos, pràcticament un embaràs. Vam començar els tràmits a Barcelona.

Jordi: I això també es un fet molt important, ja que en el Marroc era molt ràpid, en canvi, en un altre país tenies que esperar tres anys.

- **Com va ser el procés de la *Kafala* ? Us vau trobar amb obstacles?**

Bueno quan vam marxar, teníem tots els papers que ens havien demanat aquí i allà. Teníem tot apunt, llavors al Marroc, quan tries al nen, en Carles, ens vam trobar que ell no tenia l'acte d'abandonament. Ja que els nens per poder fer la *Kafala*, havien de tenir un acte d'abandonament i un permís del jutge. L'acte es va perdre per el camí en el trasllat a Marràqueix.

Jordi: A un altre país t'adjudiquen el nen, en canvi, el Marroc pots triar el nen que tu vulguis.

I dius, com pot ser això? Triar un nen? I la cuidadora ens va dir que no patíssim que els nens ens triarien a nosaltres i així va ser. En Carles se'm va agafar com una lapa i vaig dir: Ester ja en tenim un! Van dir que no tenien l'acta d'en Carles, però jo volia aquest nen i teníem l'advocada, la Jamila, i li vaig dir: "mou cel i terra i busca el paper de l'acta d'abandonament". I a través a d'un jutge es va trobar el seu expedient i allà es va trobar l'acta.

Ester: I el cas d'en Ferran, hi havia tres nadons per triar i estava molt nerviosa perquè les cuidadores et deien, aquest no perquè el venen a buscar, aquest que no sé... I bueno jo vaig veure en Ferran amb una piga al cap, no se perquè em va cridar l'atenció.

- **Vau haver de passar el procés d'idoneïtat ? Us el va donar un psicòleg, un jutge?**

Ester: Sí, primer vam anar a una reunió de post adopció, llavors vas passant entrevistes, t'expliquen una mica que es la adopció. Entrevistes individuals, per saber mínimament si podríem ser aptes o no.

La generalitat, un psicòleg. Vas fer reunions individuals, col·lectives. Es un certificat.

- **Que penses dels tràmits que s'han de realitzar abans d'adoptar ? Son tots necessaris?**

Ester: Bueno, mes que necessaris no se fins quin punt son útils. Ja esta bé que et plantegin moltes coses, no per el fet de ser pares, sinó per adoptar. Perquè molts pares biològics poden tenir moltes dificultats i no son adoptius.

Jordi: El qüestionari el tindria que fer tots els pares, perquè hi ha la tira de pares biològics que tela...

Jordi: La Kafala només esta reconeguda per els països àrabs, clar aquí vam haver de anar a un jutge per poder adoptar, i aquí guanyes sempre, ja que es primordial, la llei diu tot nen te dret a tenir uns pares, preval el dret sobre les lleis. Primer aculls, i després adoptes, vam tramitar-ho com per dos anys.

- **Vas haver d'instal·lar-te alguns mesos en el país d'origen del nen? Quants?**

Ester: Sí, un mes a Marràqueix, i els matins anàvem a fer els tràmits i a la tarda anàvem a l'orfenat amb els nens i ja estàvem allà fins que ens feien fora.

- **Com van ser els primers dies amb el nen?**

Molts durs, el petit per sort dormia i menjava, en canvi, el gran s'adormia a coll nostre, però quan em relaxava es despertava de cop, com si tingues por, jo suposo que tenia por de que el tornéssim a l'orfenat. Però després ja tots dormíem rendits. Aquesta inseguretad dura molts anys, però després de gran ja passaven amb insomnis, por etc... Ja després s'acostumen.

- **Quan sigui una mica més gran li parlaràs sobre l'adopció i que esta adoptat?**

Sí, des de sempre. Tenen un àlbum amb fotos i ja ho saben perquè es una cosa de la seva vida. Jo no vull que els meus fills de gran tinguin un *shock*, així que ja saben d'on venen...

- **Com es deien?**

Ossama i Fuad, però mai els i amagarem que es diuen així.

- **Us preocupà la seva adolescència? Es a dir, que tingui canvis greus de conducta, les amistats, futur acadèmic...**

Molt. Molt, la veritat és molt complicat. L'adolescència en sí és molt complicada per tothom, però per ells més. En Carles sempre li costa sempre tot, fer amics, a l'escola. En Ferran sempre li havia anat tot molt bé, però a partir dels 9 anys començava a demanar per la seva mare biològica, li vam dir la veritat que no en sabíem res, i en el seu cas es difícil ja que a ell el van abandonar en el carrer, el van trobar la policia i no hi havia res. En canvi, l'altra sí, tenia algun registre. I a ell li preocupava molt perquè deia que mai sabia com era la cara de la seva mare.

I ara el que veiem, a l'escola a nivell d'amics es relaciona amb nanos magrebins i bueno, penso que hi té com un vincle, de saber, de cultura.

Ara fa tres estius, vam anar al Marroc amb ells. I vam entrar a l'orfenat. I els dos estaven molt contents, vam fer una visita turística, sempre els hem intentat explicar tot.

En canvi en Carles, no en vol saber res.

IMATGE: ESTER

L'Ester i en Jordi m'han contestar les preguntes amb total confiança i estat molt agraïda per això. Són una família increïble, m'han explicat la seva estada al Marroc i m'han ensenyat els seus àlbums de fotos quan estaven visitant els seus fills.

8. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS – FATNA MAROUF

Aquesta entrevista és contestada per la meva àvia, que ella ha estat adoptada. L'entrevista va ser amb àrab, però després la vaig traduir. La meva àvia té 58 anys i va ser adoptada al néixer.

- **Vas ser acollida o adoptada?**

Vaig ser adoptada per la meva tieta Fatna, d'aquí ve el meu nom, de la meva tieta.

- **Amb quina edat et van adoptar ?**

Quan la meva mare biològica em va donar a llum ja vaig ser adoptada per la meva tieta, que es la meva mare adoptiva.

- **Saps perquè et van donar en adopció?**

Sí, perquè la meva mare biològica abans de néixer jo, se li van morir dos nens i va preferir donar-me en adopció, perquè pensava que encara li moriria en els braços.

- **Va ser dur enterrar-te de la veritat i com?**

Sí, la veritat es que sí. Me'n vaig assabentar jugant amb la meva cosina i de cop ens vam barallar, lo típic per insultar em va dir fora de casa meva, que no saps qui es la teva mare. Després vaig anar cap a la meva mare adoptiva i li vaig preguntar i no m'ho va negar, em va dir tota la veritat.

- **Com et vas sentir en el moment que ho descobreixes o quan tu diuen?**

Dur, em vaig posar a plorar molt, vaig estar tres dies enfadada, però després se'm va passar era molt petita i no sabia res, no podia sortir a buscar els meus pares biològics.

- **Et va ser fàcil contactar amb els teus pares biològics?**

Sí, era la tieta de la meva mare adoptiva, venia i no sabia que era me mare biològica, però estava molt distant amb ella, no entenia el perquè. I no podia reclamar-me, perquè jo estimava molt a la meva mare adoptiva.

- **Vas tornar a casa de la teva família biològica, després de saber la veritat?**

Sí, als 12 anys em va portar la meva mare adoptiva cap a ells i em va dir, si vols quedat, pots triar, tens dues cases i si et quedes aquí, sempre tindràs una segona família.

Vaig quedar-me dos dies casa de la meva mare biològica, em van comprar de tot, joies d'or, jocs, els meus germans super carinyosos. I l'endemà vaig fer la maleta i vaig dir que volia marxar a casa de la meva tieta, casa de la meva mare adoptiva. No entenien aquella reacció i jo només cridava que si no em portaven em suïcidaria. Tenia molt caràcter amb 12 anys.

Recordo que després d'una setmana, els meus germans biològics van venir a visitar-me. Vaig agafar unes quantes pedres i les vaig començar a tirar, no els volia veure.

- **A quina edat vas tornar amb la teva família biològica?**

No mai, només la anava a visitar.

- **Com va ser la teva impressió al veure la teva família biològica?**

Normal, jo no els estimava, eren com desconeguts. Jo feia la meva i ells feien la seva, hi havia visites per al mig, però no he tingut mai molt contacte amb ells, perquè jo no volia. Jo tenia clar, que la meva mare era la adoptiva.

- **En aquella edat, on vas preferir quedar-te en als pares *kafalats* o els biològics?**

Amb la adoptiva, sempre.

- **Tenies germans?**

Sí els biològic, però mai els he estimat. Quan va morir la meva mare adoptiva jo em vaig fer càrrec dels meus germans i els vaig cuidar. Per això mai he estimat els biològics, perquè jo ja tenia els meus germans.

- **Als 18 anys vas haver de tornar a casa de la teva família biològica o vas fer la teva?**

Em vaig casar i vaig anar a viure amb el meu marit, que ell vivia al costat de la casa de la meua mare biològica. I llavors vaig començar a tenir vincle amb ells.

- **Actualment tens contacte amb algun familiar biològic?**

Si, amb els meus germans, però ja son grans i tenim les nostres baralles.

IMATGE: LA FATNA

La meua àvia li costa molt parlar d'aquests temes, ja que ella sempre diu que només té una família i és la que l'ha cuidat.

9. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS – BENAÏSSA REZZOUM

Benaïssa Rezzoum, és el meu pare, va ser acollit pre-adolescent. Té 46 anys i viu a Manlleu. No ha tingut cap problema d'explicar-me les seves anècdotes.

- **Vas ser acollit o adoptat?**

Vaig ser acollit.

- **Amb quina edat et van *kafalar*?**

Amb 12 anys, vaig escapar-me de casa meua per la nit i no vaig tornar més. Vaig anar cap a Nador, jo era de Rabat. Vaig quedar-me una bona temporada allà.

- **Qui et va acollir?**

Primer vaig anar cap a casa del meu tiet que viu a Nador, que no ens portàvem gaire bé, ell amb va acollir uns quants anys. Vaig començar a fer pràctiques en un taller de mecànica i em vaig fer amic amb un noi molt amable. Jo i aquest noi ens vam fer molt amics, i anava a casa seva, em quedava a dormir, etc,... Ell vivia només amb la seva mare i la seva germana, el seu pare estava a França. Un dia el seu pare em va acollir, em va dir que des d'avui també ets el meu fill.

- **Els teus pares biològics sabien on estaves?**

Sí, per el meu tiet, però jo no els trucava, ni preguntava per ells.

- **Vas tornar a casa de la teua família biològica?**

Després de sis anys, els vaig visitar, però vaig tornar a Nador. Els que em van acollir els vaig estimar com si fossin els meus pares. Ells em cuidaven, amb donaven de tot.

- **I els 18 anys on et vas instal·lar?**

Vaig muntar un taller de mecànica gràcies al meu pare d'acollida i a partir d'allà vaig mantindre a mi mateix. Fins als 26 que vaig venir aquí a Espanya i vaig tornar a fer una vida nova.

- **Vas a visitar als teus pares d'acollida i biològics?**

Sí, primer anava a veure als meus pares d'acollida, perquè eren molt important per mi i els biològics anava de tant en tant.

Els meus pares d'acollida estan morts... El meu pare, a sigut un pilar per mi. I els seus fills, els meus germans i si ens truquem de tant en tant.

En canvi, els biològics estem en contacte però no hi ha aquella estimació forta.

Moltes d'aquestes respostes no en sabia res, m'ha agradat que el meu pare comparteixi un fet important de la seva infància.

10. ENTREVISTA A FILLS KAFALATS (ALGÈRIA) - MEHDI DOUSSAIN

Aquest estiu he anat a França a visitar la meva família i he tingut la oportunitat de fer-li l'entrevista a l'espòs de la meva tieta, que m'ha compartit part de la seva vida.

- **Vas ser acollit o adoptat?**

Jo vaig ser adoptat

- **Amb quina edat et van *Kafalar*?**

Amb 2 anys, els meus pares biològics van donar un accident i jo també estava allà. Llavors ells van morir, i jo vaig estar sis mesos en coma. Després d'això em van portar a un Orfenat, perquè no tenia família.

- **Qui et va adoptar?**

Una família algeriana. Jo era de procedència francesa, els meus pares biològics no eren musulmans, per el que ser la meva mare sí, però el meu pare no. Quan amb van adoptar de l'orfenat amb vaig convertir a l'Islam.

- **Va ser dur enterrar-te de la veritat de que eres adoptat?**

El principi les cuidadores de l'orfenat venien molt a casa a veure com estava i no sabia el perquè. Després de la coma, jo no sabia que aquells no eren el meus pares, ni de que els meus pares biològics estaven morts. No recordava res, tenia una mena d'amnèsia.

- **Com et vas sentir en el moment que ho descobreixes o quan tu diuen?**

Jo sempre preguntava per què venien aquelles cuidadores a casa, durant un temps, fins que m'ho van dir, em van dir que aquestes cuidadores venien a casa avera com anava, què feia, si ells em cuidaven etc...

Com em vaig sentir? Dons.. vaig fer moltes, moltes preguntes sobre si tenia germans.. portava una angustia molt forta dintre meu.

- **Et va ser fàcil contactar amb els teus pares o algun familiar biològics?**

Si els meus pares adoptius li van demanar l'orfenat i van contactar amb els meus germans, gràcies aquest orfenat vaig contactar amb dos germans i cada un cop a l'any, per el nadal, fèiem una quedada, perquè ells vivien molt lluny.

- **Et vas adaptar amb els teus germans?**

No, només els veia una vegada a l'any. I jugàvem i tot, però mai els he dit que els estimo, ni que els he trobat molt a faltar.

- **Tenies germans adoptius?**

Sí, una germana però aquesta no era adoptada sinó que era biològica.

- **Als 18 anys vas haver de tornar a casa de la teva família biològica o vas fer la teva?**

No, sempre me quedat amb els meus pares adoptius, mai he volgut marxar, gràcies a ells he tingut una oportunitat de tenir una família.

- **Actualment tens contacte amb algun familiar biològic?**

Si, amb els meus germans, cada nadal ens reunim tots.

IMATGE: ELL I LA SEVA FAMÍLIA I JO

M'ha sorprès al fet de que ell és una persona molt callada, mai explica res i que volguí contestar-me les preguntes i obrir part del que tenia en el cor, ha estat increïble.

11. ENQUESTA

PROCEDIMENT

ENQUESTA: COM VEU LA POBLACIÓ L'ADOPCIÓ I COM ES VALORA LA KAFALA DINS LA COMUNITAT MUSULMANA

Benvolguts , sóc la Loubna Rezzoum Ztait, una alumna de 2n de Batxillerat de la Salle Manlleu i estic realitzant el treball de recerca sobre les dues cares de l'adopció i enfocant el tema a la religió islàmica.

Hi han dues enquestes una enfocada en general i l'altra per la comunitat musulmana. Quan acabis la enquesta general envies el qüestionari, si ets musulmà/na continua fins al final. M'agradaria que contestéssiu aquestes preguntes, es totalment anònima i no us portarà més de dos minuts.

Edat

Tu respuesta _____

Sexe

- Home
- Dona

1. Si tinguessis un problema d'infertilitat, a quines alternatives recorreries ?

- Adopció
- Ventre de lloguer
- Acollir

- Acollir
- Altres

2. T'agradaria adoptar un infant?

- Sí
- No
- Potser

3. Per quin motiu has triat l'adopció?

* Si en l'opció anterior no has triat l'adopció pots enviar l'enquesta i ja hauràs acabat.

- Per solidaritat
- Per no trobar-te sol
- Oportunitat que el nen tingui una família
- Il·l·lusió
- Altres

4. De quin continent t'agradaria adoptar?

- Àsia
- Àfrica
- Amèrica
- Europa
- Oceania

5. Adoptaries un nen de més de 6 anys?

- Sí
- Prefereixo un bebè

6. I adoptaries un adolescent?

- Sí
- No

7. Trobes ètic "llogar un ventre?"

- Sí
- No

8. Series capaç d'adoptar un infant amb síndrome de Down?

- Sí
- No

9. Si el nen/a no s'integra a la família ¿Què faries?

- Retornar el nen/a
- Ajudar el nen/a

10. Series capaç de tornar el teu nen/a adoptiu en el seu país d'origen?

6. I adoptaries un adolescent?

- Sí
- No

7. Trobes ètic "llogar un ventre?

- Sí
- No

8. Series capaç d'adoptar un infant amb síndrome de Down?

- Sí
- No

9. Si el nen/a no s'integra a la família ¿Què faries?

- Retornar el nen/a
- Ajudar el nen/a

10. Series capaç de tornar el teu nen/a adoptiu en el seu país d'origen?

- Depèn
- Sí
- No!!

11. Li diries des de bon començament al teu fill/a que es adoptat?

- Sí, te que saber la veritat
- No, més endavant

12. Estàs a favor que els homosexuals tinguin l'opció d'adoptar?

- Sí
- No
- M'és indiferent

2. ENQUESTA PER LA COMUNITAT MUSULMANA

Kafala: Protecció i educació al menor

Adopció: procés mitjançant el qual un individu acull una persona

1. Es haram (prohibit) adoptar?

- Sí
- No
- No ho sé

2. Si la llei islàmica ho permetés, adoptaries un infant?

- Sí
- No

2. Si la llei islàmica ho permetés, adoptaries un infant?

- Sí
- No

3. Si poguessis kafalar , lliurament, kafaleries en el teu país d'origen (MARROC/ ALGÈRIA) o tant et faria?

- En el meu país d'origen
- M'és indiferent

4. Per quin motiu kafaleries?

- Fe
- Solidaritat
- Altres

5. Li diries des de bon començament al teu fill/a que es kafalat ?

- Sí
- No
- Potser

MOLTES GRÀCIES!

ENVIAR

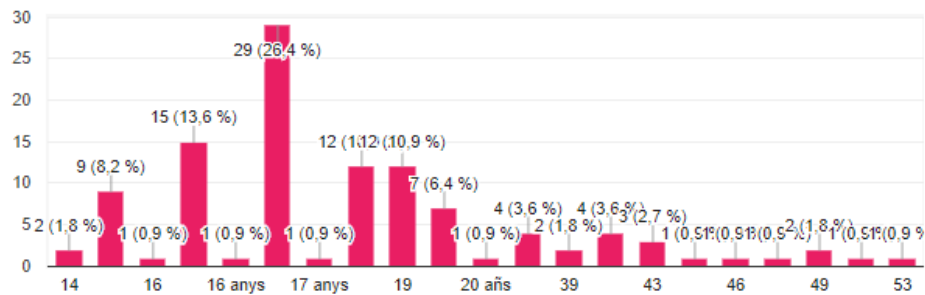
12. RESULTATS

BUIDATGE DE LES ENQUESTES

Per dur a terme la meua part pràctica vaig fer unes enquestes que vaig enviar a varies persones de diferents edats . Vaig obtenir 118 respostes . A partir d'aquestes preguntes podré dir com veu la població l'adopció i com es valora la *Kafala* dins la comunitat musulmana.

Edat

110 respuestas

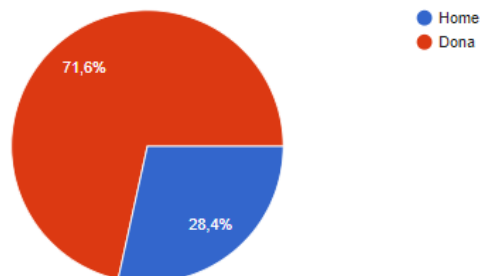

Aquest és el buidatge de l'enquesta i les respostes obtingudes.

L'enquesta la respòs una majoria de dones, un 71,6 % . I un 28,4% d'homes.

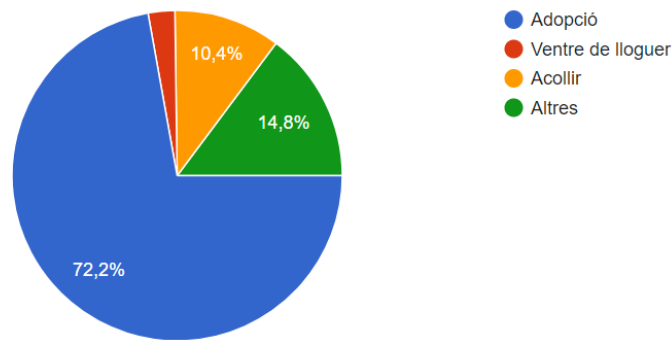
Sexe

116 respuestas

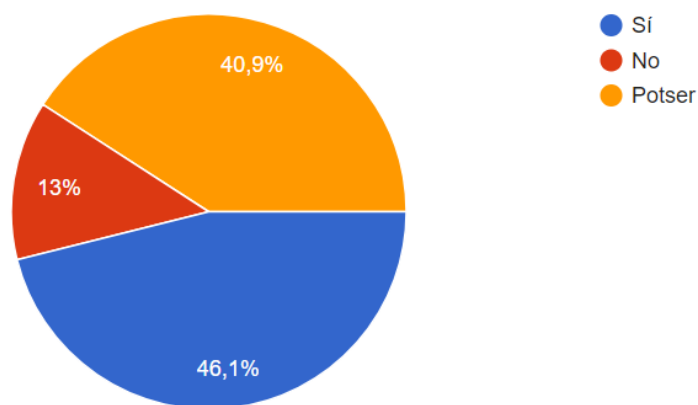
1. Si tinguessis un problema d'infertilitat, a quines alternatives recorreries ?

Les tres opcions que vaig donar, un 72'2% ha escollit adopció, en canvi acolliment un 14'8 %. Llavors ventre de lloguer un 2'6 %. Per tant, la majoria escolliria l'adopció.

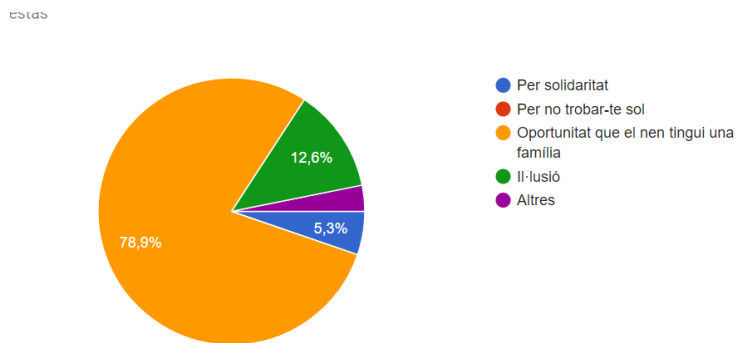
2. T'agradaria adoptar un infant?

Entre el si i el potser s'ha obtingut una resposta igualada, un 46%. És molt probable que s'adopti.

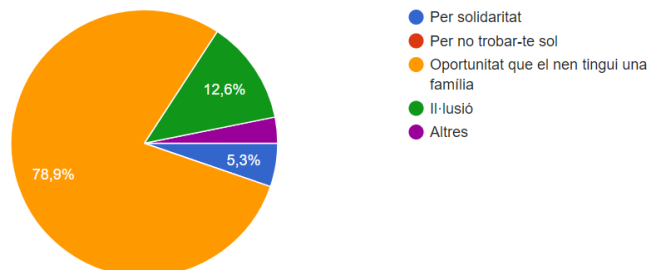
3. Per quin motiu has triat l'adopció?

Hi ha una resposta que es destaca més amb un 78,9 %, oportunitat que el nen tingui una família. Amb un 12,6% els faria il·lusió adoptar.

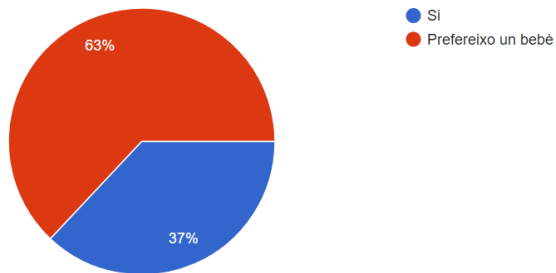
4. De quin continent t'agradaria adoptar?

Aquí s'ha obtingut un 56,1% que adoptarien a l'Africà, el segon continent amb un percentatge alt és Europa.

5. Adoptaries un nen de més de 6 anys?

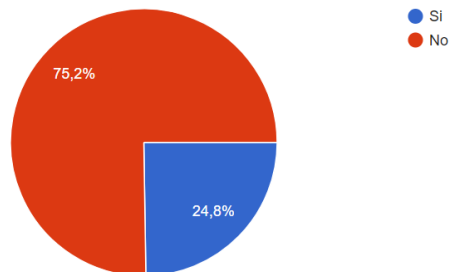
Ha obtingut una resposta elevada entre prefereixo un bebè, un 63%. El sí es queda amb un 37%.

6. I adoptaries un adolescent?

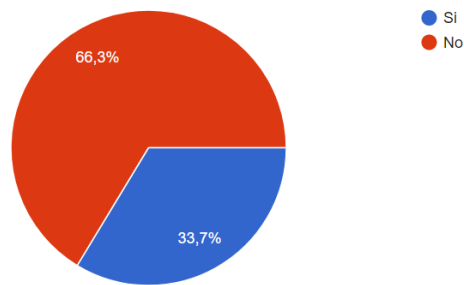
Un 75,2 % li ha donat al no. I un 24,8% al sí. Amb aquesta resposta es dedueix que no adoptarien un adolescent.

espuestas

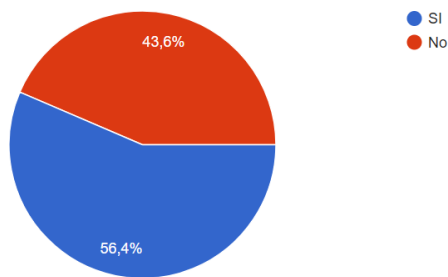
7. Trobes ètic "llogar un ventre?"

Aquí vaig donar escollir entre dos opcions, entre el sí i el no. Un 66,3% no troba ètic llogar un ventre, en canvi, un 33,7% si pensen que és ètic.

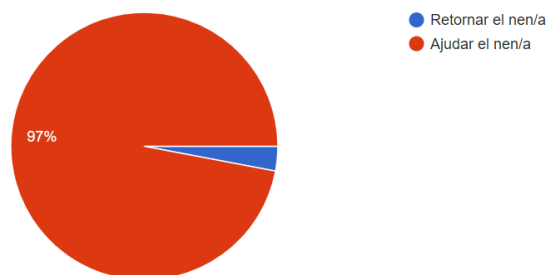
8. Series capaç d'adoptar un infant amb síndrome de Down?

Un 56,4 % adoptarien un infant amb síndrome de Down, en canvi un 43,6% no ho faria.

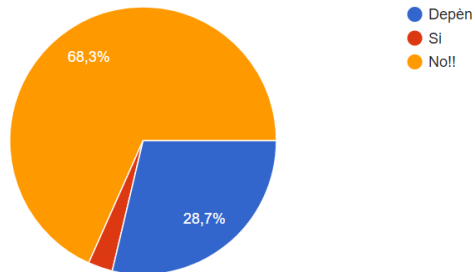
9. Si el nen/a no s'integra a la família ¿Què faries?

En aquesta he obtingut un tal per cent elevat, un 97% de no retornar el nen i ajudar-lo. No obstant això, un 3 % possiblement el tornaria.

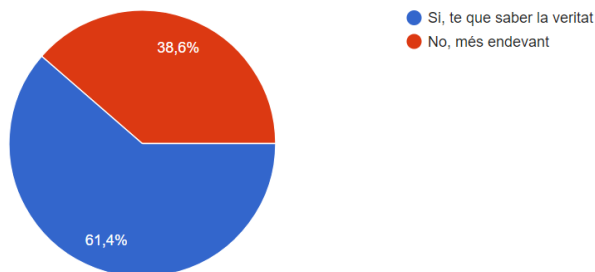
10. Series capaç de tornar el teu nen/a adoptiu en el seu país d'origen?

Aquí he donat a tirar entre tres opcions, la resposta més elevada és un 68,3 % que no tornaria l'infant al seu país d'origen, un 28,7% depèn de la situació. I el tornar el nen, un 3 %.

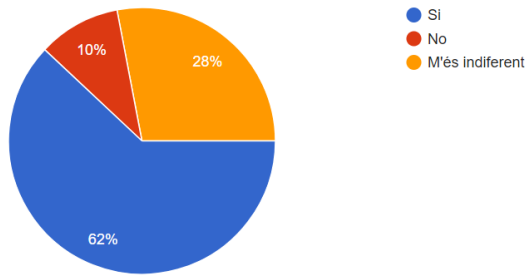
11. Li diries des de bon començament al teu fill/a que es adoptat?

He obtingut una resposta més elevada que l'altra. Un 61,4 % li comentaria que és adoptat, ja que te que saber la veritat. I un 38,6% li comentari, més endavant.

12. Estàs a favor que els homosexuals tinguin l'opció d'adoptar?

He obtingut respostes variades, un 62% vota per el sí, un 10% no estan a favor, en canvi, un 28% li és indiferent.

Després d'aquesta enquesta general, volia obtenir respostes de la comunitat musulmana per veure com valoraven la kafala i què en sabien d'ella.

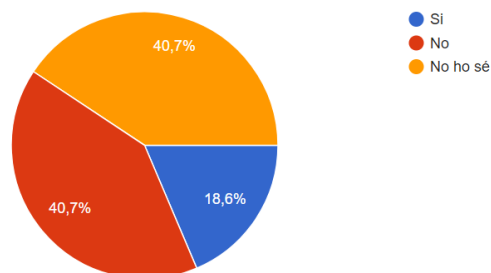
1. Es *haram* (prohibit) adoptar?

En aquesta pregunta ha obtingut un empat entre el no ho sé i el no. En canvi, un 18,6% pensa que sí és prohibit.

2. ENQUESTA PER LA COMUNITAT MUSULMANA

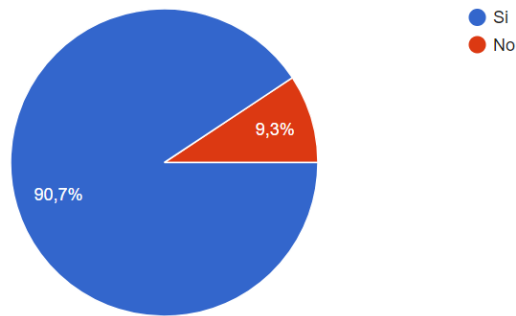
1. Es *haram* (prohibit) adoptar?

86 respuestas

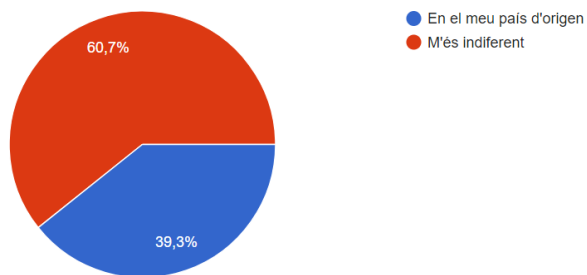
2. Si la llei islàmica ho permetés, adoptaries un infant?

Una resposta elevada s'ha obtingut en aquesta pregunta, un 90,7 % si adoptaria. I un 9,3 % no adoptaria.

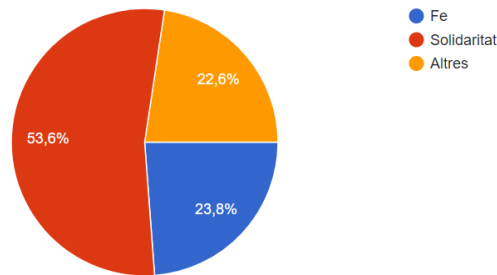
3. Si poguessis *kafalar*, lliurament, *kafaleries* en el teu país d'origen (MARROC/ ALGÈRIA) o tant et faria?

Un 60,7% adoptaria en el país d'origen en aquest cas Marroc o Algèria. I un 39,3% li es indiferent adoptar a un lloc o un altre.

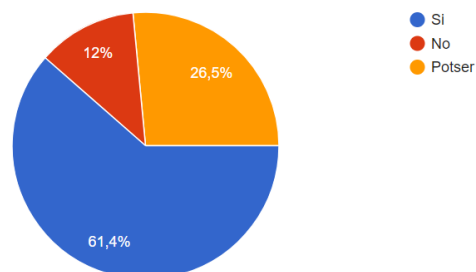
4. Per quin motiu kafalaries?

En aquesta pregunta s'ha obtingut varies respostes, un 53,6% *Kafalarien* per solidaritat, un 23,8% es feria per fe. I per altres motius un 22,6 %.

5. Li diries des de bon començament al teu fill/a que es kafalat ?

La gent tenia tres opcions i s'ha obtingut un 61,4 % de que si li comentarien al nen/a que es *Kafalat*, en canvi, un 26,5 % s'ho pensaria. I un 12% no li diria.

13. CONCLUSIONS

El treball tracta de les dues cares de l'adopció, la *Kafala* i l'Islam, he definit què significa el terme adopció i acolliment. He fet una recerca dels tipus d'adopcions i el d'acolliment, però m'he centrat en general en l'adopció. He parlat sobre els fracassos de l'adopció i he explicat alguna història impactant.

He profunditzat el tema de l'adopció al Marroc, ja que no existeix en la legislació musulmana.

A banda de tots aquests processos, una part important del treball on he pogut aprofundir i descobrir moltes de les coses que no sabia de la meva cultura són els mites i les llegendes.

Els objectius generals proposats a la introducció del treball, els quals eren informar-me bé i aprofundir sobre l'adopció en general, descobrir la *Kafala* i investigar sobre els fracassos de l'adopció.

No obstant això, he comentat com es valora la dona musulmana. Un dels apartats importants ja que gràcies a ella i per les seves circumstàncies abandona un infant i per les situacions que passa.

Com a pràctic vaig centrar-me en el món àrab, perquè trobo que és un país interessant i on moltes vegades famílies catalanes adopten. He contactat amb l'Associació IMA, una de les més importants d'aquí Barcelona sobre la *Kafala*, la qual m'ha ajudat molt.

Pel que fa a la hipòtesi, el que he obtingut a les enquestes he pogut comprovar com veu la població l'adopció i com es valora la *Kafala* dins la comunitat musulmana.

Un cop acabat el treball, puc dir que m'ha servit molt i cada dia hi he hagut ganes d'aprendre i descobrir. Al principi en tenia una petita idea sobre l'adopció al Marroc, bàsicament no sabia de la *Kafala*, dels mites, dels nens robats.. que he après gràcies a aquest treball de recerca. He pogut ampliar els meus coneixements en tots els apartats.

Estic satisfeta ja que he pogut elaborar aquest treball enfocant al treball a la meva cultura.

WEBGRAFÍA

<http://adopcionpuntodeencuentro.com/web/adopci-ne-el-fracaso-en-la-adopcion-la-verguenza/> JUNY 2017

<http://asociaciondaamor.blogspot.com.es/search/label/PROYECTOS> (JUNY 2017)

http://dixit.gencat.cat/web/.content/home/04recursos/02publicacions/02publicacions_de_bsf/04_familia_infancia_adolescencia/butlleti_infancia_articles_2009/links/27-juridic1.pdf (juny 2017)

<http://www.amicsinfantsmarroc.org/documentos/traduccionDahir.html> (JUNY 2017)

<http://www.correodiplomatico.com/category/espana/> (JULIOL 2017)

<http://www.millenniumdipr.com/n-47-marruecos-pide-mas-control-sobre-las-kafalas-y-espana-ofrece-cambiar-la-ley-de-adopcion> (JULIOL 2017)

<https://amicsinfantsmarroc.wordpress.com/> (JULIOL 2017)

<https://amicsinfantsmarroc.wordpress.com/category/kafala-catala/> (JULIOL 2017)

<https://amicsinfantsmarroc.wordpress.com/post-kafala/> (JULIOL 2017)

https://books.google.es/books?id=a_RBtIc_Fp4C&pg=PA90&lpg=PA90&dq=Que+diu+!%27Alcor%C3%A0+sobre+!%27adopci%C3%B3&source=bl&ots=OH2uk_IpLj&sig=OsCZasunveZXFY7rrQfVoA-

<FOcE&hl=ca&sa=X&ved=0ahUKEwjIqbW4w5PWAhVEJ1AKHfbkBYsQ6AEINTAD#v=onepage&q=Que%20diu%20!%27Alcor%C3%A0%20sobre%20!%27adopci%C3%B3&f=false> (AGOST 2017)

https://www.ara.cat/suplements/planeta/RECERCA-IEstat-islamic-ideal_0_1333066708.html (AGOST 2017)

www.madredemarte.wordpress.com (AGOST 2017)

www.treballiaferssocials.gencat.cat (AGOST 2017)

https://www.google.es/search?q=NENS+ESPECIALS&rlz=1C1CHZL_esES683ES683&source=Inms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwi3oeidta_YAhVBvhQKHQv4BFEQ_AUICigB&biw=1366&bih=662#imgrc=xdwD8Ms6MUA9VM (SETEMBRE 2017)

<http://bakir.co/project/centre-lalla-meriem-ligue-marocaine-pour-la-protection-de-lenfance-rabat/> (SETEMBRE 2017)

<http://association-ihssane.org/fr/index.php> (setembre 2017)

https://www.google.es/search?q=solidarity+femme&rlz=1C1CHZL_esES683ES683&source=Inms&sa=X&ved=0ahUKEwjercz8tqXYAhUGuBQKHXHABmIQ_AUICSgA&biw=1366&bih=662&dpr=1 (setembre 2017)

http://dixit.gencat.cat/web/.content/home/04recursos/02publicacions/02publicacions_de_bsf/04_familia_infancia_adolescencia/butlleti_infancia_articles_2009/links/27-juridic1.pdf (setembre 2017)

<http://yoadopto.blogspot.com.es/search/label/adopci%C3%B3n> (setembre 2017)

<https://w30.bcn.cat/APPS/portaltramits/portal/channel/default.html?&stpid=19970000564&style=ciudadano> (setembre 2017)

<https://www.webislam.com/articulos/27592-esta-permitida-la-adopcion-en-el-islam.html> (octubre 2017)

http://www.ara.cat/suplements/planeta/RECERCA-IEstat-islamic-ideal_0_1333066708.html (octubre 2017)

<http://www.fondationritazniber.org/fr/historique> (octubre 2017)

<https://madredemarte.wordpress.com/category/paises-arabes/> (octubre 2017)

<http://adopcionpuntodeencuentro.com/web/adopcione-el-fracaso-en-la-adopcion-la-verguenza/> novembre 2017

<http://adoptarenafrica.blogspot.com.es/2010/01/informacion-sobre-la-adopcion-en.html> (novembre 2017)

http://www.elmundo.es/especiales/2010/09/espana/ninos_robados/maria_labarga.html (novembre 2017)

<http://asociaciondaamor.blogspot.com.es/2011/08/centros-marroquies-reconocidos-para.html> (novembre 2017)

www.diariovasco.com (novembre 2017)

<https://www.infofamilialibre.com/index.php/necesito-ayuda/queremos-adoptar/item/1040-la-adopcion-de-ninos-con-necesidades-especiales> (novembre 2017)

<http://www.elmundo.es/comunidad-valenciana/2014/05/11/536d046322601d1e398b4575.html> (novembre 2017)

<http://www.kafala.fr/> (novembre 2017)

<https://www.immigration.interieur.gouv.fr/Immigration/L-immigration-familiale/La-kafala> (novembre 2017)

<https://www.nouvelobs.com/rue89/rue89-nos-vies-connectees/20110217.RUE0719/la-kafala-une-forme-d-adoption-qui-passe-mal-en-france.html> (novembre 2017)

<http://noticias.juridicas.com/conocimiento/articulos-doctrinales/4600-kafala-adopcion-internacional-y-orden-publico-internacional/> (novembre)

<http://maternidad.enfemenino.com/foro/que-es-la-kafala-fd327077> (novembre 2017)

<http://www.millenniumdipr.com/archivos/1350316352.pdf> (novembre 2017)

<http://leyendasymitosarabes.blogspot.com.es/> (deseembre 2017)

<https://es.linkedin.com/pulse/los-mayores-mitos-occidentales-sobre-el-islam-y-pa%C3%ADses-alvise-p%C3%A9rez> (DESEMBRE 2017)

http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/acolliments_i_adopcions/adopcions/adopcio_internacional/paisos/ (GENER 2018)

<https://blogextranjeriaprogestion.org/2016/08/26/adopcion-internacional-y-kafala/> (GENER 2018)

BIBLIOGRAFÍA

ESPINET, Francesc. *Religió, política a l' Alcorà i altres assajos*. Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, 1997.

GALLI, Jolanda. *El fracaso en l'adopció*. Madrid, Editorial SRL, 2001

LA PASTORA, Montserrat. *Niños adoptados*. Madrid, Editorial Síntesis

PANCHÓN, Carme. *Adopcions sense receptes*. Barcelona, Editorial Graó D'Iríf, 2009

ROTGER, Agnès. *Vull adoptar*. Barcelona, Editorial Ara Llibres, 2002

ANNEXOS

ANNEX I : SOL-LICITUD ACOLLIMENT I ADOPCIÓ

Generalitat de Catalunya
Institut Català de l'Acolliment
i de l'Adopció

Número d'expedient Any

Segell de registre d'entrada

Sol·licitud d'acolliment familiar

Dades d'identificació de les persones sol·licitants

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària ¹	Nom ²	Primer cognom	Segon cognom
____/____/____	_____	_____	_____
Sexe	Data de naixement	Estat civil	Estudis
☐ Home ☐ Dona	_____	_____	_____
Professió	Telèfon mòbil		
_____	_____		

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària ¹	Nom ²	Primer cognom	Segon cognom
____/____/____	_____	_____	_____
Sexe	Data de naixement	Estat civil	Estudis
☐ Home ☐ Dona	_____	_____	_____
Professió	Telèfon mòbil		
_____	_____		

Adreça de la/de les persones sol·licitant/s

Tipus de via (plaça, carrer, etc.)	Nom de la via				
_____	Número	Bloc	Escala	Pis	Porta
_____	_____	_____	_____	_____	_____
Codi postal	Població		Comarca		
_____	_____		_____		
Telèfon fix	Altres telèfons de contacte				
_____	_____				

Situació familiar

En cas de parella/matrimoni, anys de convivència

Nombre de fills/filles

D'aquests quants n'heu adoptat?

Motiu de l'acolliment

(1) Codi que comença per 4 lletres seguides de 10 dígits numèrics.

(2) Cal fer constar els noms i cognoms que figuren en el document nacional d'identitat (DNI).

Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció

Dades de l'infant (dades orientades a definir el perfil de l'infant desitjat) nen nena

Edat

De _____ anys fins a _____ anys

Acceptaríeu germans?

 sí especifiqueu-ne el nombre: ____ no

Acceptaríeu infants amb dificultats?

 sí especifiqueu de quin tipus: _____ no**Tipus d'acolliment** d'urgència i diagnòstic de curta durada de llarga durada

Heu assistit a una entrevista informativa?

 sí no

Signatura de la/de les persona/es sol·licitant/s

..... d de

Documents que cal adjuntar a la sol·licitud

- Volant d'empadronament en el qual consti la/es persona/es sol·licitant/s (document que expedeix l'ajuntament del municipi on resideix/en el/els sol·licitant/s).
- Certificat d'antecedents penals de cada sol·licitant. L'impres s'adquireix a l'estanc i s'ha de presentar al Registre de penals i rebels, carrer de Pau Claris, 15B, Barcelona (sense legalitzar).
- Informe mèdic de salut física i psíquica. L'ha d'expedir un metge col·legiat. (No cal que sigui l'impres oficial o certificat mèdic.)

Comunicació del Departament de Benestar i Família a la persona que inicia el procediment (o sol·licitant)

1. En aplicació de l'article 5.2 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, el Departament de Benestar i Família informa dels punts següents:

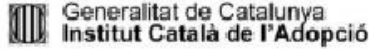
- Les dades de caràcter personal que s'han de facilitar per a l'obtenció de l'objecte d'aquesta sol·licitud s'inclouen en el fitxer de famílies acollidores. La finalitat de la recollida de les dades és la gestió d'aquesta sol·licitud i el destinatari de la informació és l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció. Les dades que subministreu seran cedides a la institució col·laboradora d'integració familiar.

- Existeix la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició de les dades que se subministren, adreçant-se a la persona titular de la Direcció General de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, plaça Pau Vila, 1, 08039 Barcelona.

2. El termini màxim de resolució i notificació d'aquesta sol·licitud administrativa és de 6 mesos i el sentit del silenci administratiu és desestimatori.

3. Els tècnics que intervenen en el procés d'estudi i valoració poden requerir la informació i la documentació complementària que sigui necessària per emetre els seus informes (article 79 del Reglament de protecció dels menors deseparats i de l'adopció).

ANNEX II : SOL·LICITUD D'ADOPCIÓ INTERNACIONAL

Núm. d'expedient _____ / _____ / _____

Sol·licitud d'adopció internacional

Dades d'identificació de les persones sol·licitants

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària ⁽¹⁾	Nom:	Primer cognom	Segon cognom
Tipus d'identificació ☐ DNI ☐ NIE		Número identificador del document – lletra	
Sexe ☐ Home ☐ Dona	Data de naixement:	Estat civil	Estudis
Professió		Telèfon mòbil	

(1) Codi que comença per 4 lletres seguides de 10 dígits numèrics.

Dades de la persona sol·licitant

Número de la targeta sanitària ⁽¹⁾	Nom:	Primer cognom	Segon cognom
Tipus d'identificació ☐ DNI ☐ NIE		Número identificador del document – lletra	
Sexe ☐ Home ☐ Dona	Data de naixement:	Estat civil	Estudis
Professió		Telèfon mòbil	

(1) Codi que comença per 4 lletres seguides de 10 dígits numèrics.

Adreça de la/de les persona/es sol·licitant/s

Tipus de via (plaça, carrer, etc.)		Nom de la via		
Número	Bloc	Escala	Pis	Porta
Codi postal	Població		Comarca	
Telèfon fix		Altres telèfons de contacte		

Situació familiar

En cas de parella/matrimoni, indiqueu els anys de convivència

Número de fills/filles	D'aquests, quantis n'heu adoptat?
------------------------	-----------------------------------

Motiu de l'adopció

Institut Català de l'Adopció

Dades de l'infant (dades orientades a definir el perfil de l'infant desitjat)

Edat	
De _____ anys fins a _____ anys	
Acceptaríeu germans?	
☐ sí	Especifiqueu-ne el nombre: _____
☐ no	
País al qual se sol·licita l'adopció	
ECAI	
Heu assistit a una sessió informativa a l'Institut Català de l'Adopció?	
☐ sí	Data de la sessió: _____
☐ no	

Autoritzo el Departament de Benestar Social i Família a consultar les meves dades a altres administracions o organismes per comprovar si compleixo les condicions requerides per accedir a l'objecte d'aquesta sol·licitud i pugui consultar-les durant la seva vigència.

Si **no voleu** donar aquesta autorització, senyaleu la casella següent:

Autoritzo el Departament de Benestar Social i Família a facilitar les dades aportades quan una altra administració o organisme les requereixi per fer els tràmits en què sóc part interessada.

Si **no voleu** donar aquesta autorització, senyaleu la casella següent:

Declaro que estic informat/ada del contingut de l'apartat de comunicació que consta en aquesta sol·licitud.

Població	Data
Signatura de la/de les persona/es sol·licitant/s	

Documentació que cal adjuntar a la sol·licitud

- Volant d'empadronament en el qual consti la/les persona/es sol·licitant/s (document que expedeix l'ajuntament del municipi on resideix/en la/les persona/es sol·licitant/s). (1)
- Documentació acreditativa de la situació econòmica de cada persona sol·licitant:
 - Fotocòpia completa de la darrera declaració de l'IRPF. (1)
 - Fotocòpia de la darrera nòmina o certificat d'empresa acreditatiu dels ingressos de l'any anterior.
- Certificat d'antecedents penals de cada persona sol·licitant (Registre de Penats i Rebels. Podeu consultar a www.justicia.es)
- Informe de salut física i psíquica. L'ha d'expedir una metge/essa col·legiat/ada. (No cal que sigui l'imprès de certificat mèdic oficial)

(1) En cas que autoritzeu el Departament de Benestar Social i Família a consultar les vostres dades a una altra administració o organisme, no caldrà que aporteu aquesta documentació.

Comunicació del Departament de Benestar Social i Família a la persona sol·licitant

1. En compliment de l'art. 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, us informem que les dades personals que proporcioneu s'incorporaran al fitxer de "Gestió de famílies sol·licitants d'adopcions internacionals" per gestionar aquesta sol·licitud i fer-ne el seguiment.

La responsable del fitxer és l'Institut Català de l'Adopció i les dades recollides s'emmagatzemaran amb les mesures de seguretat i confidencialitat establertes legalment.

Teniu dret a accedir a les dades facilitades, rectificar-les, cancel·lar-les i a oposar-vos al seu tractament, en les condicions previstes per la legislació vigent. Per exercir aquests drets, heu d'adreçar un escrit Direcció General de l'Institut Català de l'Adopció, (Avd. Paral·lel, 50-52; 08001 Barcelona).

2. El termini màxim de resolució i notificació d'aquesta sol·licitud administrativa és de 6 mesos i el sentit del silenci administratiu és desestimatori.

3. Els tècnics i les tècniques que intervenen en el procés d'estudi i valoració, com també el Comitè Tècnic d'Avaluació, poden requerir la informació i la documentació complementària que sigui necessària per emetre'n els informes (article 79 del Reglament de protecció dels menors desemparats i de l'adopció).

Institut Català de l'Adopció

ANNEX III : SOL-LICITUD PER LA KAFALA

CONSULADO GENERAL DE ESPAÑA
CASABLANCA

KAFALA (Tutela dativa)

- Formulario de solicitud de visado nacional, debidamente cumplimentado y firmado.
- Fotocopia de las cinco primeras páginas del **pasaporte**, donde constan los datos del titular y fechas de validez o prórroga en su caso. El pasaporte deberá tener una vigencia mínima de cuatro meses.
- **Dos fotografías** recientes, en color, hechas de frente y con la cara descubierta, de 30 x 35 mm., sobre fondo blanco, **pegadas** (no grapadas) sobre los formularios en el recuadro destinado a tal efecto. En ningún caso podrán tener la cabeza recortada, manteniendo un margen superior de 4 mm.
- **Certificado médico** (expedido por un facultativo reconocido por este Consulado General) acreditativo de que el solicitante no padece ninguna de las enfermedades susceptibles de cuarentena contempladas en el Reglamento Sanitario Internacional.
- Resolución formal de la Autoridad Administrativa o Judicial competente por la que se entrega dicho menor a un español con domicilio en España a los efectos permanentes de su guarda, custodia, educación integral, vida en familia, derechos de herencia o terminología asimilada (legalizada y traducida).
- Resolución judicial en la que conste que el menor entregado en guarda legal ha sido declarado oficialmente en **abandono** (legalizada y traducida).
- **Autorización expresa** de las autoridades competentes marroquíes para la salida del menor a fin de **convivir o residir** habitualmente con la familia a quien se atribuye la tutela en España (legalizada y traducida)
- **Certificado literal de nacimiento** del menor (legalizado y traducido).
- **Autorización de residencia** del menor dictada por la Delegación o Subdelegación de Gobierno de la provincia respectiva.
- **Informe de idoneidad** emitido por el órgano español competente en materia de protección de menores.
- **Compromiso escrito** de los tutores españoles ante la Oficina Consular de asumir, respecto del menor, la obligación de subvenir a su alojamiento, manutención, cobertura económica suficiente y adecuada y a su asistencia sanitaria a todo riesgo.
- DNI de los ciudadanos españoles que acogen al menor.

IMPORTANTE:

- La legalización habrá de realizarse mediante la apostilla de La Haya (más información en www.apostille.ma)
- La traducción ha de ser efectuada por traductor jurado.
- Deberá presentarse original y copia de cada uno de los documentos.
- La tasa de visado (que ha de pagarse en el momento de la solicitud del mismo) asciende a 660 dirhams.

La sección de visados podrá requerir cualquier documentación adicional que estime necesaria, así como la presencia personal del solicitante para realizar una entrevista personal de considerarse oportuno.

**MÉDICOS ACREDITADOS POR EL CONSULADO GENERAL DE ESPAÑA EN
CASABLANCA**

Dr. Meriem LARAKI

67, Av. Mohammed V

Casablanca

Tél. 05.22.27.98.60

Dr. Saïd BENNIS

72, Bld Zerktouni

Casablanca

Tél. 05.22.29.32.44

**LABORATORIOS ACREDITADOS POR EL CONSULADO GENERAL DE ESPAÑA EN
CASABLANCA A PARTIR DEL 01/07/2016**

Radiologie Al Andalouss =

Angle Bd. Brahim Roudani et Rue Jean Jaurés n° 8 = Casablanca

Tél. 05.22.49.00.03

Laboratoire Biomer

7, Av. Hassan II= Casablanca

Tél.05.22.26.04.21/05.22.27.44.38

Laboratoire Zizi d'analyses Médicales

5, Avenue du Docteur Mohamed Sijelmassi (ex. av. du Phare) Résidence Kenz

Racine extension Bourgogne = Casablanca

Tél. 05.22.36.87.49 /54

ANNEX IV : LLEI NO 15-01 DE GUARDA (KAFALA) DE MENORS ABANDONATS**CAPÍTOL I : DISPOSICIONS GENERALS****ARTICLE 1**

Es considera nen abandonat a tot menor, d'un o altre sexe, que no hagi arribat a l'edat de 18 anys i que es trobi en una de les següents situació:

- Ser fill de pares desconeguts, o bé de pare desconegut i mare coneguda i haguí abandonat voluntàriament.
- Ser orfe o els seus pares siguin incapaços de mantenir-lo o no disposin de medis de subsistència legals.
- Que els seus pares hagin demostrat una mala conducta i no hagin assumit la seva capacitat de protecció i orientació per conduir al menor per el bon camí.

ARTICLE 2

La guarda (*Kafala*) d'un menor abandonat, en el sentit d'aquesta llei, consisteix en el compromís de fer-se càrrec de la protecció, educació i manutenció d'un nen abandonat de la mateix manera que ho feria un pare amb seu propi fill. La *Kafala* no permet al dret a la filiació ni a la successió.

ARTICLE 3

Tota persona que trobi un infant abandonat ha de proporcionar-li l'assistència necessària al seu estat i informar immediatament als serveis de policia o de gendarmeria o bé a les autoritats locals del lloc en què el menor on s'hagi estat trobat.

ARTICLE 4

El procurador del Rei al tribunal de primera instància de la circumscripció a la qual pertany el lloc de residència de l'infant o el lloc en què ha estat trobat de col·locar el menor en un dels establiments que s'esmenten a l'article 8, per pròpia iniciativa o després d'haver estat avisat per tercers.

El procurador del Rei presenta immediatament la sol·licitud de declaració d'abandonament del menor davant el tribunal de primera instància de la circumscripció en la qual es troba el lloc de residència de l'infant, el lloc en què ha estat trobat o el lloc en el qual està situat el centre social en què hagi estat col·locat el menor.

ARTICLE 5

El procurador del Rei emprèn, totes les accions necessàries per a la inscripció del menor en els registres de l'estat civil abans de la presentació de la sol·licitud de la declaració, d'abandonament, incloses les accions de justícia i tot això en el respecte de les disposicions de la legislació relativa a l'estat civil.

El procurador del Rei presenta davant el tribunal els elements que han resultat de la investigació duta a terme per tal de provar l'abandonament del menor.

ARTICLE 6

Donat el cas, després d'haver pres coneixement dels resultats de la recerca duta a terme pel procurador del Rei, el tribunal procedeix a emprendre qualsevol altra investigació o informe complementari que consideri necessari.

Si el tribunal jutja que els pares del menor són desconeguts, falla abans de pronunciar dret comprenent totes les indicacions necessàries per a la identificació del menor, especialment el seu retrat físic i el lloc en què va ser trobat, i ordena al procurador del Rei que procedeixi a executar totes les accions necessàries per a publicar la sentència, especialment en les oficines de la col·lectivitat local.

En un període de tres mesos, en el curs del qual els pares poden donar-se a conèixer i reclamar la restitució de l'infant.

Si aquest termini expira sense que ningú es presenti per testificar la paternitat sobre el nen i reclamar la seva restitució, el tribunal pronuncia la sentència de declaració d'abandonament del menor.

La sentència va, de ple dret, acompanyada de l'execució provisoriosa no obstant qualsevol recurs.

ARTICLE 7

Per sol·licitud del procurador del Rei o de la persona que sol·licita la *Kafala* del nen, davant el jutge tutelar al tribunal competent es presenta una còpia de la sentència esmentada a l'article

El jutge tutelar assegura la tutela del menor abandonat d'acord amb les disposicions relatives a la representació legal prevista en el Codi d'estatut personal i el Codi de Procediment Civil.

ARTICLE 8

Fins que s'adopti una decisió definitiva sobre la *Kafala* del menor, el procurador del Rei col·loca provisionalment al nen objecte d'una sol·licitud de declaració d'abandonament, o declarat abandonat, en un establiment sanitari o en un centre o institució de protecció de menors dependent del estat, de les col·lectivitats locals o dels organismes, organitzacions i associacions que disposin de mitjans materials i humans suficients per assegurar la protecció del menor abandonat, o en el si d'una família o bé amb qualsevol dona que vulgui fer-se càrrec o només protegir al nen, a condició que aquestes persones o institucions compleixin amb les condicions que estableix l'article 9.

CAPÍTOL II: SITUACIÓ JURÍDICA DEL MENOR ABANDONAT**SECCIÓ PRIMERA.- CONDICIONS PER A LA KAFALA D'UN MENOR ABANDONAT****ARTICLE 9:**

La *Kafala* de menors declarats abandonats és confiada a les següents persones i organismes designats:

1.- Els esposos musulmans que reuneixin les següents condicions:

- ser major d'edat, ser moral i socialment aptes per a assegurar la *Kafala* del menor i disposar de mitjans econòmics suficients per subvenir a les seves necessitats.

- no haver estat objecte, de manera individual o conjunta, de condemna per una infracció que hagués atemptat contra la moral o ha estat comesa contra un nen.
- no patir malalties contagioses o que els facin incapaços per assumir la seva responsabilitat.
- no estar oposats al menor del que sol·liciten l'*Kafala* o als seus pares per un contenciós davant la justícia o per una diferència familiar que pugui comportar riscos per a l'interès superior de l'infant.

2.- La dona musulmana que compleixi amb les quatre condicions que s'esmenten en el paràgraf primer d'aquest article.

3.- Les institucions públiques encarregades de la protecció de menors així com els organismes, organitzacions i associacions de caràcter social reconegudes com d'utilitat pública que disposin de mitjans econòmics, recursos i competències humanes aptes per a assegurar la protecció del nen, proporcionar-li una bona educació i criar-d'acord amb els costums de l'Islam.

ARTICLE 10

En cas de pluralitat de demandes de *Kafala* d'un nen abandonat, la prioritat serà de d'acord als esposos sense fills o dels esposos que disposin de les millors condicions prioritzant l'interès del menor.

ARTICLE 11

El fet que els esposos tinguin fills no suposa un obstacle per a la *Kafala* d'un nen abandonat, a condició que aquest pugui beneficiar-se, de forma igualitària, dels mitjans de què disposa la família.

ARTICLE 12

La *Kafala* d'un nen més de dotze anys està subordinada al seu consentiment personal. El consentiment del nen abandonat no és obligatori si el sol·licitant de la

Kafala és una institució pública de protecció de menors, un organisme, una organització o una associació de caràcter social reconeguda com d'utilitat pública.

ARTICLE 13

La *Kafala* d'un nen no pot ser confiada a diverses persones alhora.

SECCIÓ SEGONA.- PROCEDIMENT PER A LA KAFALA D'UN MENOR ABANDONAT

ARTICLE 14

El jutge tutelar de la circumscripció de la qual depèn el lloc de residència de l'infant abandonat és l'encarregat d'acordar la *Kafala* del menor a la persona o part que desitja assegurar-se d'acord a l'article 9.

ARTICLE 15

La persona o part que desitgi assegurar la *Kafala* d'un nen abandonat ha de presentar a aquest fi una sol·licitud davant del jutge tutelar competent acompanyada de documents que provin que compleix amb les condicions que preveu l'article 9 i d'una còpia de la partida de naixement del menor del que va a fer-se càrrec.

La persona o part que vol assegurar la *Kafala* d'un nen abandonat té dret a tenir una còpia de la partida de naixement del menor.

ARTICLE 16

El jutge tutelar recull els informes i dades relatives a les circumstàncies en què s'assegura la *Kafala* del nen abandonat, i procedeix a una investigació especial realitzada per una comissió integrada per:

- un representant del ministeri públic.
- un representant de l'autoritat governamental encarregada dels habous i d'assumptes islàmics.
- un representant de l'autoritat.
- un representant de l'autoritat governamental encarregada de menors.

Les modalitats de designació dels membres s'estableixen per la via reglamentària.

El jutge pot, si l'índole de la investigació ho exigís, recórrer a qualsevol persona o part que consideri útil per a aquest fi.

La investigació té especialment com a finalitat saber si la persona que vol assegurar la *Kafala* del menor compleix amb les condicions que s'estableixen en l'article 9.

ARTICLE 17

El jutge tutelar promulga una disposició confiant la *Kafala* del menor abandonat a la persona o part que ha formulat la sol·licitud, si la investigació revela que es compleix amb totes les condicions que exigeix aquesta llei.

La disposició del jutge tutelar designa la persona encarregada de la *Kafala* com a tutor datiu del menor que pren al seu càrrec.

La disposició del jutge tutelar va, de ple dret, acompanyada de l'execució provisional, no obstant qualsevol recurs.

La disposició del jutge és susceptible d'apel·lació. El tribunal falla sobre l'apel·lació a la cambra del consell.

ARTICLE 18

La disposició confiant la *Kafala* és executada pel tribunal de primera instància del qual depèn el jutge que l'ha disposat, en un termini de quinze dies a partir de la data en què s'ha ordenat la mateixa.

Es procedeix a redactar el procés verbal de lliurament del menor objecte de la *Kafala* a la persona o part que va a fer-se càrrec d'ell.

L'execució té lloc, especialment, en presència del representant del ministeri públic, de l'autoritat local i l'autoritat de protecció social implicada, si es dóna el cas.

El procés verbal d'esmentar especialment la identitat de la persona encarregada de la *Kafala*, la del menor objecte de la mateixa, la de les persones que hagin assistit al lliurament del menor, així com el lloc i l'hora en què s'ha dut a terme el lliurament.

Aquest lliurament ha de ser signada per l'agent executor. Si aquest no sap signar ho ha de fer mitjançant la seva impressió dactilar.

Es redacten tres exemplars del procés verbal, un dels quals és remès al jutge tutelar, un altre a la persona encarregada de la *Kafala* i el tercer s'inclou en l'expedient d'execució.

SECCIÓ TERCERA.- SEGUIMENT DE LA KAFALA

ARTICLE 19

El jutge tutelar de la circumscripció en la qual està situat el lloc de residència de la persona a la qual es confereix el *Kafala* està encarregat de seguir i controlar la situació del menor i d'assegurar que aquesta persona compleix amb les obligacions que li competeixen. Amb aquesta finalitat pot ordenar realitzar les investigacions que consideri adequades a:

- a) el ministeri públic, l'autoritat local o l'assistent social qualificada legalment per a aquesta missió o bé les altres parts competents.
- b) o la comissió prevista a l'article 16.

Les parts precipitades o la comissió remeten al jutge tutelar informes sobre la investigació que s'ha realitzat.

El jutge tutelar pot, en raó dels informes que se li han remès, ordenar l'anul·lació de la *Kafala* i adoptar les mesures convenientes en pro de l'interès superior del menor.

Les parts o la comissió que estableixen els informes esmentats poden proposar al jutge les mesures que considerin adients, especialment la d'ordenar l'anul·lació de la *Kafala*.

L'ordre del jutge pot anar acompanyada de l'execució provisoria davant de qualsevol recurs.

Aquesta ordre és susceptible d'apel·lació i és el tribunal qui falla sobre l'apel·lació a la cambra del consell.

Al tribunal de primera instància de la circumscripció de la qual depèn el lloc de residència de la persona que va a fer-se càrrec de la *Kafala* competeix executar l'ordre.

ARTICLE 20

Si la persona encarregada de la *Kafala* refusa atènyer-se a l'ordre esmentada a l'article 19, el jutge tutelar ha de sotmetre al ministeri públic per tal de vetllar que sigui executada per la força pública o qualsevol altre mitjà que consideri convenient, i adoptar les mesures adequades per salvaguardar els interessos del menor objecte de la *Kafala*.

Capítol III

Procediment per a Registrar un Ordre de *Kafala* d'un menor Abandonat en el Registre Civil

ARTICLE 21

El jutge tutelar remet, en el termini d'un mes a comptar de la data de l'ordre relativa a la concessió de la *Kafala*, per a la seva anul·lació o per la seva prossecució, una còpia de la dita orde a l'oficial de l'estat civil on va ser registrada l'acta de naixement del nen objecte de la *Kafala*.

L'ordre relativa a la concessió de la *Kafala*, per a la seva anul·lació o per a la seva prossecució, s'ha de consignar en el marge de l'acta del naixement del nen abandonat, d'acord amb les disposicions de l'estat civil.

No obstant això, la *Kafala* no ha de ser esmentada en les còpies de les actes que es lliuren a la persona que assumeix la *Kafala* o al menor objecte d'ella, d'acord amb la llei relativa a l'estat civil.

Capítol IV Efectes de l'Ordenança relativa a la Concessió d'una *Kafala*

ARTICLE 22

L'ordre relativa a la concessió de la *Kafala* produeix els següents efectes:

- a la persona encarregada de la *Kafala* o bé l'organisme, institució, associació o organització implicada li correspon l'execució de les obligacions relatives a la manutenció, guarda i protecció del menor pres al seu càrrec i ha de vetllar perquè aquest creixi en un ambient sa, cobrint totes les necessitats bàsiques de l'infant fins que aquest arribi a la majoria d'edat legal, d'acord amb les disposicions legals que estableix el Codi d'estatut personal relatives a la guarda i manutenció de menors.
- si el menor pres a càrrec és de sexe femení la seva manutenció haurà de prolongar fins que es casi, d'acord amb les disposicions del Codi d'estatut personal relatives a la manutenció de la nena.
- les disposicions del Codi d'estatut personal relatives a la manutenció dels menors incapaços de subvenir a les seves necessitats s'apliquen igualment quan el nen pres a càrrec és discapacitat o incapaç de subvenir a les seves necessitats.
- la persona que assegura la *Kafala* li corresponen les indemnitzacions i subsidis familiars concedits als pares per l'Estat, les institucions públiques o privades o les col·lectivitats locals i els seus agrupaments.
- la persona que assegura la *Kafala* és responsable civil dels actes del menor que pren el seu càrrec. Les regles establertes per l'article 85 del Codi d'obligacions i contractes s'apliquen a aquesta responsabilitat.

ARTICLE 23

Si la persona encarregada de la *Kafala* decideix beneficiar el menor al seu càrrec amb una donació, llegat, Tanzil o almoïna, el jutge tutelar de la circumscripció de la qual depèn el lloc de residència de l'infant aconseguirà que es realitzi el contracte necessari per a aquest fi per protegir els drets del menor.

ARTICLE 24

La persona encarregada de la *Kafala* pot, amb l'autorització del jutge tutelar i en interès de les parts, abandonar el Territori Regne del Marroc en companyia del menor objecte de la *Kafala* per establir-se de forma permanent a l'estranger.

En el cas d'obtenir l'autorització del jutge, una còpia de la mateixa és enviada als serveis consulars marroquins al lloc de residència de la persona encarregada de la *Kafala* per tal que es pugui fer un seguiment de la situació del menor i de vigilar, per tots els mitjans que aquests serveis jutgin convenients, que aquesta persona compleixi amb les obligacions que estableix l'article 22, informant al jutge tutelar competent de qualsevol omisió o manca d'aquestes obligacions.

El cònsol remet al jutge tutelar informes sobre la situació del menor i pot suggerir qualsevol mesura que consideri adient, fins i tot l'anul·lació de la *Kafala*.

En cas de necessitat, el jutge pot, en vista dels informes precedentment citats, adoptar qualsevol mesura que consideri en benefici de l'interès superior de l'infant, d'ofici o bé a sol·licitud del procurador del Rei o de qualsevol persona interessada, ja aquest fi pot recórrer a les comissions rogatòries.

La competència territorial recau en el jutge que ha dictat la disposició acordant la *Kafala*.

CAPÍTOL V : MOTIUS DE CESSAMENT DE LA KAFALA**ARTICLE 25**

La *Kafala* pot cessar per un dels següents motius:

- Quan el menor objecte de la *Kafala* arriba a la majoria d'edat legal. Aquestes disposicions no s'apliquen ni a la menor soltera, ni al menor discapacitat o incapaç de subvenir a les seves necessitats.
- Per decés del menor objecte de la *Kafala*.
- Per decés de tots dos cònjuges encarregats de la *Kafala* o de la dona encarregada de la *Kafala*.
- Per incapacitat de la dona encarregada de la *Kafala*.
- Per dissolució de l'organisme, institució o associació encarregada de la *Kafala*.
- Per anul·lació del dret de fer-se càrrec de la *Kafala* per disposició judicial en cas de violació de les seves obligacions per part de la persona que hagi assumit la *Kafala* o en cas de desistència d'aquesta persona o si ho exigeixi l'interès superior menor objecte de la *Kafala*

ARTICLE 26

En cas de trencar-se els vincles matrimonials entre els cònjuges encarregats de la *Kafala* el jutge tutelar, a sol·licitud de l'espòs o de l'esposa, del ministeri públic, o bé d'ofici, ordena el manteniment de la *Kafala* confiant-li a una de les parts, o bé adopta les mesures que consideri adequades. En aquest últim cas al menor se li apliquen les disposicions que estableix l'article 102 del codi d'estatut personal. Abans de pronunciar la disposició ordenant la *Kafala*, el jutge ha d'efectuar la investigació que estableix l'article 16.

ARTICLE 27

El dret de visita s'acorda de conformitat amb la disposició del jutge tutelar, tenint en compte l'interès superior del menor després d'haver-li escoltat, si aquest hagués arribat a l'edat per discernir. El jutge pot acordar el dret de visita als pares del menor, als seus familiars, als dos esposos encarregats de la *Kafala*, o al representant de

l'organisme, institució, organització o associació encarregada de la *Kafala* o qualsevol altra persona que s'ocupi del interès del menor.

ARTICLE 28

Si, d'acord amb els articles 25 i 26, cessa el dret a fer-se càrrec de la *Kafala*, el jutge tutelar ordena, si es donés el cas, la designació d'un tutor datiu per al menor, per sol·licitud de la persona interessada, del ministeri públic o bé d'ofici.

ARTICLE 29

Els pares del menor, o un d'ells poden, després del cessament dels motius de declaració d'abandonament, recobrar la tutela del menor per decisió judicial. El tribunal escolta sempre al menor que hagi arribat a l'edat per discernir. Si el menor es nega a tornar amb els seus pares o amb un d'ells, el tribunal pren la seva decisió tenint en compte l'interès superior del menor.

CAPÍTOL VI: DISPOSICIONS PENALS

ARTICLE 30

Les disposicions del Codi Penal que castiguen els pares per les infraccions que puguin cometre contra els seus fills s'apliquen igualment a la persona encarregada de la *Kafala* en cas de cometre infraccions contra el nen al seu càrrec.

Les disposicions del Codi Penal que castiguen les infraccions comeses pel menor contra els seus pares són també aplicables en cas d'infraccions comeses contra la persona designada com a encarregada de la *Kafala* per part del menor objecte de la mateixa.

ARTICLE 31

Tota persona que voluntàriament s'abstingui de prestar a un nadó abandonat l'assistència o cures que necessiti, o bé d'informar els serveis de policia, de gendarmeria o les autoritats locals del lloc en què es troba el nen, és passible de les sancions establertes en el Codi Penal.

CAPÍTOL VII DISPOSICIONS FINALS**ARTICLE 32**

Queden abrogades les disposicions del Dahir que van donar lloc a la llei No 1-93-165 del 22 Rabii I 1414 (10 de setembre de 1993) relativa als menors abandonats. (El text en àrab va ser publicat en l'edició general del Butlletí Oficial No 5031 del 10 jornada II 1423 (19 d'agost de 2002)

ANNEX V : ENTREVISTA A PARES AMB FILLS KAFALATS

Hola, encantada de conèixer-vos

Sóc una estudiant de 2n de Batxillerat i ara mateix estic realitzant el treball de recerca sobre l'adopció.

En primer lloc m'agradaria agrair-vos la vostra disposició i col·laboració en aquest treball.

L'objectiu d'aquesta entrevista és posar en comú la experiència que per vosaltres ha estat l'adopció

La meva intenció és que us sentiu còmodes en tot moment, us demano que no contesteu a res que no vulgueu

- Quin tipus de família sou?
- Quina edat té el nen?
- Quina edat tenia l'infant quan al va adoptar ?
- Quin és el seu país d'origen i ciutat?
- Per quin motiu va decidir adoptar ? Què va motivar la vostra decisió?
- Perquè adoptar en el Marroc?
- Vas haver de convertir-te a l'Islam per poder *Kafalar*?
- Va ser una idea compartida des del principi (parella, família)

- Teníeu pensada una edat concreta, sexe concret, país o cultura? O era indiferent?
- Quan de temps va passar des de que vau començar els tràmits fins que finalment us van donar al nen/a?
- Com va ser el procés de la *Kafala* ? Us vau trobar amb obstacles?
- Vau haver de passar el procés d'idoneïtat ? Us el va donar un psicòleg, un jutge?
- Que penses dels tràmits que s'han de realitzar abans d'adoptar ? Son tots necessaris?
- Vas haver d'instal·lar-te alguns mesos en el país d'origen del nen? Quants?
- Com van ser els primers dies amb el nen?
- Com es va adaptar el nen a vosaltres?
- Quan sigui una mica més gran li parlaràs sobre l'adopció i que esta adoptat?
- Us preocupà la seva adolescència? Es a dir, que tingui canvis greus de conducta, les amistats, futur acadèmic....

ANNEX VI: ENTREVISTA A ASSOCIACIONS

- Exactament que es fa a IMA i any que es va fundar?
- D'on prové el significat IMA?
- Quin es l'objectiu de la fundació?
- Quin es el motiu principal pel qual vàreu fundar aquesta fundació?
- Amb quanta gent esteu tirant endavant la fundació?
- Actualment quins projectes esteu realitzant?
- Esteu en contacte amb alguna associació del Marroc?
- El Marroc és un país en què la dona musulmana no pot tenir fills fora del matrimoni per això fa que hi haguí molt abandonaments de nens. Com ho veieu això?
- Aproximadament em sabria dir quants nens s'abandonen a l'any?
- Quin és el protocol a seguir quan el nen és abandonat?
- Hi ha moltes famílies interessades per la *Kafala*?
- Quins plans de futur teniu amb la fundació?
- Em sabria explicar alguna anècdota? O algun fet impactant?

ANNEX VII: ENTREVISTA A FILLS KAFALATS

- Vas ser acollida o adoptada?
- Amb quina edat et van *Kafalar*?
- Va ser dur assabentar-te de la veritat? Com va ser?
- Com et vas sentir en el moment que ho descobreixes o quan t'ho diuen?
- Et va ser fàcil contactar amb els teus pares biològics?
- Vas tornar a casa de la teva família biològica, després de saber la veritat?
- A quina edat vas tornar amb la teva família biològica?
- Com va ser la teva impressió en veure la teva família biològica?
- En aquella edat, on vas preferir quedar-te amb els pares *Kafalats* o els biològics?
- Et vas adaptar a ells?
- Tenies germans?
- Als 18 anys vas haver de tornar a casa de la teva família biològica o vas fer la teva?
- Actualment tens contacte amb algun familiar biològic?